

8. februar 2007

DI
DANSK INDUSTRI
H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

affald danmark

Amagerforbrænding
Elsam Affald og Energi
Reno-Nord
Vestforbrænding
Århus Kommunale Værker

Fremtidens affaldssektor

Regeringen har fremlagt et længe ventet udspil om affaldssektorens fremtid. De fleste af regeringens forslag stammer fra enige anbefalinger fra affaldssektorens parter, og vi venter bare på, at de kan blive gennemført.

Vi håber med dette fælles indlæg fra KL, DI, RenoSam og *affald danmark* at bidrage til hurtige politiske beslutninger på de områder, hvor der er bred opbakning i affaldssektoren. Lad os komme i gang med den praktiske planlægning!

Mere marked og frit valg for virksomheder på genanvendelsesområdet

I regeringens udspil foreslås følgende nye initiativer, som alle blev anbefalet af sektorens parter i 2004:

- Affaldsproducenterne skal have frit valg af genanvendelsesanlæg, transportører og indsamlere
- Genanvendeligt farligt erhvervsaffald skal følge principperne om frit valg for genanvendeligt erhvervsaffald
- Genanvendeligt affald skal defineres
- National godkendelse af affaldsindsamlere
- Nationalt register for affaldsindsamlere, transportører og genanvendelsesanlæg
- Virksomheder skal have adgang til de kommunale genbrugspladser
- Kommunernes rolle som myndighed og driftsherre skal adskilles klart.

DI, KL, RenoSam og *affald danmark* er enige i forslagene og kan kun anbefale, at vi kommer videre med at gennemføre initiativerne.

For genbrugspladserne er vi enige i, at erhverv skal have adgang til genbrugspladserne, og at der skal findes en finansieringsmodel, der er både retfærdig og administrativ enkel. Vi vil gerne bidrage til at finde en sådan model i samarbejde med Miljøstyrelsen.

Tilsvarende er vi enige i ønsket om at adskille myndigheds- og driftsopgaver, og vi mener, at der sagtens kan findes en pragmatisk løsning på det. KL, *affald danmark* og RenoSam er enige med DI, om at det vigtigt er, at kommuner som myndighed ikke kan give egne driftsvirksomheder en konkurrencefordel – f.eks. ved at et affaldsselskab udarbejder udbudsmateriale, hvor affaldsselskabet selv er tilbudsgiver.

DI, KL, RenoSam og *affald danmark* er enige om, at kommunerne som på andre driftsområder skal kunne anvende affaldsselskaber såvel som konsulenter og renovatører, hvor de ikke er inhabile, til klart definerede opgaver. Disse opgaver kan også omfatte myndighedsforberedende opgaver som f.eks. forslag til regulativer eller kontakt til borgere om regler for affaldsindsamling.

Effektiv service og administrativ forenkling

Regeringen foreslår:

- Færre og enklere kommunale regler om affald – system for regulativer
- Enkel og effektiv indberetning af data om affald – nyt dataindberetning
- Gennemsigtige kommunale gebyrer.

KL, RenoSam, *affald danmark* og DI har som de øvrige aktører i affaldssektoren været fælles om at anbefale de initiativer, der skal forenkle de kommunale reguleringer og gøre reguleringen mere gennemskuelig for borgere og virksomheder. Det gælder også mere ensartede kommunale regulativer til gavn for bl.a. virksomheder med beliggenhed i flere kommuner.

Der ligger forslag klar på alle 3 områder, som vi længe har ventet på at være med til at finpudse, så de kan fungere i den praktiske affaldsvirkelighed.

En effektiv forbrændings- og deponeringssektor

For forbrænding og deponeringsanlæg foreslår regeringen:

- Anlæggene skal gøres til selvstændige selskaber
- Anlæggene skal aflægge regnskab efter årsregnskabsloven og etablere åbningsbalance
- Sideordnede aktiviteter skal udskilles
- Et systemansvar (Affaldstilsyn) skal oprettes
- Anlæggene skal benchmarkes

Særligt for forbrænding:

- Anlæggene forberedes på en ny organisering
- Regeringen vil fremlægge yderligere initiativer, når EU's forslag til nyt affaldsrammedirektiv er forhandlet færdigt.

KL, DI, RenoSam og *affald danmark* er enige i, at det vil være godt at skabe en mere gennemsigtig og adskilt økonomi for forbrændingsanlæg og deponeringsanlæg og øvrige sideaktiviteter (f.eks. genbrugspladser). Men krav om adskillelse af økonomien mellem sideaktiviteter skal afvejes i forhold til aktivitetens størrelse og det administrative arbejde med at skille tingene ad. Princippet i årsregnskabsloven kræves allerede delvist anvendt på forbrændingsanlæg.

Økonomisk adskillelse kan ske ved en regnskabsmæssig opdeling, som KL, *affald danmark* og RenoSam foretrækker – eller i en egentligt udskillelse i

aktieselskaber, som DI foretrækker. Det vil vi gerne afklare sammen med regeringens embedsmænd.

Benchmarking fungerer godt som en frivillig løsning mellem forbrændings- og deponeringsanlæg. Derimod er der ikke gode erfaringer med detaljerede statslige benchmarkingkrav, der hurtigt kan medføre mere bureaukrati end effektivisering.

Samtidig kan forbrændingsanlæggene forvente nye initiativer så snart EU's forslag til affaldsrammedirektiv er forhandlet færdigt - og signalerne tyder på øget liberalisering. KL, DI, RenoSam og *affald danmark* er enige om, at det vil være spild af gode ressourcer at igangsætte krævende statslige reguleringsmekanismer som statslig benchmarkingkrav og affaldstilsyn, der i løbet af få år kan blive irrelevant.

Hvis der fastholdes krav om benchmarking, så lad os i det mindste i fællesskab finde en administrativ enkel løsning, baseret på hovednøgletal, som jo samtidig kan give anlæggene et bedre grundlag til at forberede sig på en større konkurrence i fremtiden.

Særligt for deponering foreslår regeringen:

- Kommuner skal samarbejde i regioner om kapaciteten
- Virksomheder skal have frit valg inden for regionen
- Hvile-i-sig-selv skal erstattes af prisloftregulering
- Deponeringsanlæg nedlukkes midlertidigt

DI, KL, RenoSam og *affald danmark* er enige i Regeringens ønske om effektivisering ved, at antallet af deponeringsanlæg reduceres væsentligt. Den udvikling er allerede godt i gang pga. nye miljøkrav fra EU, men det kan være hensigtsmæssigt, at der effektiviseres yderligere ved eventuelt at lukke en række anlæg midlertidigt, så de kan åbnes igen, når der bliver behov.

Det er fint at starte med at søge en frivillig løsning via regionale samarbejder om deponeringsanlæggene, hvor virksomheder derefter kan vælge frit mellem deponeringsanlæg i deres egen region.

På den måde forventes en stor effektivisering – og det bør komme kunderne til gode. Ophævelse af hvile-i-sig-selv til fordel for prislofter samtidig med en væsentlig reduktion i antallet af deponeringsanlæg er problematisk, fordi det gør det svært at fastlægge prisloftets placering.

DI, KL, RenoSam og *affald danmark* foreslår derfor, at vi i første omgang fokuserer på at reducere deponeringstaksterne ved at reducere antallet af deponeringsanlæg. Når det er sket, vil vi gerne være med til at overveje yderligere effektiviseringsfremmende foranstaltninger.

Innovation

affald danmark, RenoSam, DI og KL er tilfredse med, at Regeringen ønsker at fokusere på innovation og teknologisk udvikling, og at det er nødvendigt med en lovgivning, der understøtter udvikling af ny teknologier.

Vi vil gerne være med til at udvikle de løsninger, der kan fungere bedst i den fremtidige danske affaldssektor.

16. marts 2007
hjo/204-02

NOTAT

Til:
Miljøstyrelsen

Fra:
affald danmark

1. Fremtidens affaldssektor

Regeringen har udsendt det længe ventede udspil om affaldssektorens fremtid. De fleste af Regeringens forslag stammer fra enige anbefalinger fra affaldssektorens parter, og som vi derfor kun kan anbefale at arbejde videre med.

Men selvom der er enighed og klarhed om de overordnede principper i disse forslag, så er der stadig en lang række detaljer, der kræver afklaring. Vi kan bl.a. henvise til vedlagte fælles folder fra KL og *affald danmark: Ideoplæg om fremtidens affaldssektor*, hvor vi gennemgår en række af de udfordringer, vi ser med den nye organisering.

Vi kan desuden henvise til vedlagte anbefalinger vedr. Regeringens udspil: *Fremtidens affaldssektor*, som vi har udarbejdet sammen med KL, DI og RenoSam. I forlængelse af de fælles anbefalinger, indeholder dette høringssvar *affald danmark*s mere detaljerede kommentarer til udspillet.

2. Genanvendeligt erhvervsaffald

affald danmark er enig i forslagene om at indføre frit valg mellem godkendte behandlingsanlæg og godkendte indsamlere/transportører. Det er allerede i vid udstrækning tilfældet i dag, og det er en logisk udvikling at flytte anvisningsansvaret fra kommunerne til staten. Der er dog nogle udfordringer forbundet med den nye nationale regulering:

For det første skal der tages stilling til det fremtidige ansvar for at informere og vejlede virksomhederne om korrekt affaldsbortskaffelse. Kommuner og affaldsselskaber har ofte varetaget denne opgave vha. erhvervsaffaldskonsulenter - finansieret over det kommunale renovationsgebyr. Men kan de fortsat det, når de ikke længere har ansvaret for regulering af det genanvendelige erhvervsaffald?

Det særlige miljøtilsynsgebyr, som er en timebetaling, der kun kan pålignes en mindre gruppe af virksomheder, kan ikke finansiere mere generelle informationsaktiviteter i forhold til erhvervsaffald.

Amagerforbrænding
DONG Energy
Waste to Energy
Reno-Nord
Vestforbrænding
Affald og Varme
Århus Kommune

affald danmark

affald danmark
Vesterbrogade 74, 3.
1620 København V

T 32 96 04 30
F 32 96 04 31
E ad@affalddanmark.dk
W www.affalddanmark.dk

affald danmark arbejder sammen med KL og RenoSam på at identificere de fremtidige behov for generel information og vejledning af virksomheder – samt eventuelt forslag til, hvordan det vil kunne gennemføres.

For det andet lægges der op til, at godkendte indsamlere kan overtage ansvaret for korrekt affaldsbortskaffelse.

Det er sandsynligt, at en meget stor del af erhvervsaffaldet til genanvendelse vil overgå til godkendte indsamlers ansvar, og det dermed er disse indsamlere, der i høj grad vil styre de fremtidige affaldsstrømme, hvad angår genanvendeligt erhvervsaffald.

Der skal derfor tages stilling til, hvem der fører tilsyn med, at indsamlerne ikke afsætter affald til miljømæssigt dårligere behandling end reglerne foreskriver – f.eks. såkaldt miljødumping i andre lande. Det er en vigtig og vanskelig opgave, fordi der her er tale om et globalt marked, hvor der konstant udvikles nye behandlingsmuligheder.

For det tredje har det stor betydning, hvilke krav, der skal stilles til den fremtidige godkendelse af genanvendelses anlæg og indsamlere/transportører. Det er vigtigt, at der er åbne og objektive krav, der er lette at håndhæve, så seriøse virksomheder ikke kan underbydes af mindre seriøse konkurrenter. Det er også vigtigt, at der er en klar definition af, hvornår en virksomhed kan godkendes som indsamler og dermed overtage ansvaret for affaldet.

affald danmark er også enig i, at genanvendeligt affald skal defineres. Det er afgørende for at sikre en god kontrol med genanvendelsen af affald, at der er klare regler for affaldssorteringen.

2.1. Virksomheders adgang til genbrugsstationer

affald danmark er enig i, at virksomheder skal have adgang til genbrugsstationerne for det affald, der i art og mængde svarer til husholdningsaffald. Genbrugsstationerne er skabt til husholdningsaffald, og det er fortsat genbrugsstationernes primære opgave. Større affaldsmængder hører ikke til på genbrugsstationerne.

For *affald danmark* er det vigtigste, at der kan etableres adgang uden bomme og vægte, da det er både dyrt og besværligt for genbrugsstationerne og brugere. Dermed er der behov for generelle kommunale gebyrer, der medfører retten til at bruge pladserne for affald, der i art og mængde svarer til husholdningsaffaldet.

Ved gebyrfastsættelsen skal der være plads til en vis differentiering mellem kundegrupper for at undgå krydssubsidiering – sådan som det er almindeligt også for gebyret for husholdninger (f.eks. haveboliger og etageboliger).

3. Adskille myndighed og drift

Tilsvarende er *affald danmark* enig i Regeringens ønske om at undgå sammenblanding af myndigheds- og driftsopgaver.

Naturligvis skal kommunerne ikke som myndighed kunne give egne driftsvirksomheder en konkurrencefordel. Hvis der er brug for mere præcise regler på det område, vil *affald danmark* gerne være med.

affald danmark er også enig i, at affaldsselskaberne ikke skal kunne varetage myndighedsudøvelse - dvs. regulere borgere og virksomheders retsforhold. Opgaver som meddelelse af forbud, påbud, tilladelser og henstillinger skal varetages af kommunerne.

Kommunerne skal fortsat have mulighed for at bede affaldsselskabet varetage sagsforberedende eller sagsopfølgende skridt, hvor det er praktisk - lige som det er muligt at overlade samme typer opgaver til konsulenter eller private renovatører. I vedlagte notat: "Adskillelse af myndigheds- og driftsopgaver" er beskrevet forskellige opgavetyper, som affaldsselskaberne typisk varetager, og som de fortsat bør kunne varetage, fordi de ikke er myndighedsopgaver.

For kommunerne er der behov for en stillingtagen til betingelserne for den fremtidige varetagelse af myndighedsopgaver. Mange kommunale myndighedsopgaver på affaldsområdet varetages i direkte forlængelse af f.eks. driften af indsamlingsordninger og finansieres over renovationsgebyret. Det bør afklares, om det også fremover vil være muligt.

4. Nye regler for farligt affald fra erhverv

affald danmark er enig i, at kommunerne fortsat skal have ansvaret for indsamling og behandling af farligt affald fra husholdninger, og at virksomheder skal kunne levere mindre mængder farligt affald på de kommunale genbrugsstationer. Det sidste forudsætter dog, at det kun er farligt affald, der i art og mængde svarer til farligt affald fra husholdningerne. Det er disse typer farligt affald genbrugsstationerne er indrettet til - og som personalet er uddannet til.

Regeringen foreslår, at virksomhederne må vælge frit mellem nationalt godkendte transportører, indsamlere og behandlere for genanvendeligt farligt affald. *affald danmark* støtter dette forslag.

Dog bør det sikres, at kommuner og affaldsselskaber fortsat kan tilbyde eksisterende ordninger for virksomheder, der foretrækker at aflevere til en kommunal ordning for at få sikkerhed for korrekt bortskaffelse. Tilsvarende bør kommuner og affaldsselskaber kunne videreføre specialordninger som f.eks. tømning af olie- og benzinudskillere og indsamling af klinisk risikoaffald fra læger og tandlæger, hvor der ikke umiddelbart er sikkerhed for et alternativ.

Der skal tages stilling til, om sådanne ordninger skal fastholdes som pligtordninger, hvor kommunen er forpligtet til at stille ordningen til rådighed, og om virksomhederne skal kunne vælge frit mellem en sådan kommunal ordning og eventuelle alternativer.

I det sidste tilfælde skal der med de kommende regler tages højde for en konkurrenceudsættelse af kommunale ordninger for farligt erhvervsaffald, sådan at konkurrencen mellem kommunale og private aktører kan ske på lige vilkår.

4.1. Klassificering af farligt affald

Det kræver stor og opdateret faglig viden at klassificere farligt affald. Det vil fortsat være kommunens opgave at tage stilling til, om konkret affald fra en virksomhed er farligt eller ej, og det kræver i sig selv faglig ekspertise.

I samme forbindelse vil den kommunale tilsynsførende skulle kategorisere det konkrete affald bl.a. efter, om det er genanvendeligt, forbrændingseget eller deponeringseget – ud fra de kommende nationale sorteringskrav.

For farligt affald er det særligt vanskeligt at kategorisere behandlingen. F.eks. genanvendes oliefiltre bl.a. ved, at olien udskilles og forbrændes. Tilsvarende forbrændes pesticidrester i stålromler, hvor størstedelen (stålet fra tromlerne) genanvendes.

Desuden udvikles konstant nye behandlingsteknologier, der skal vurderes og defineres. Andre behandlingsmetoder forsvinder igen, og hver gang er der nye forudsætninger for at klassificere affaldet.

Det er vigtigt, at der fastlægges en klar ansvarsfordeling mellem stat og kommune, og at der sikres præcise og opdaterede nationale anvisninger til brug for det kommunale tilsyn.

4.2. Svært med forskellige regelsæt

Regeringens forslag om frit valg for virksomheder gælder kun genanvendeligt farligt affald, mens kommunen fortsat vil have pligt til at anvise farligt affald til forbrænding og deponering.

affald danmark mener, at det kan være problematisk at opstille forskellige regelsæt for hhv. genanvendeligt og ikke-genanvendeligt farligt affald. Som nævnt er det vanskeligt at klassificere farligt affald, og det kan meget nemt medføre forskellige afgørelser for, om noget konkret affald er genanvendeligt og dermed nationalt reguleret eller forbrændingseget og dermed kommunalt reguleret.

Et uafklaret spørgsmål i den forbindelse er, om behandlingsprisen på genanvendelsesoperationer kontra forbrændingsoperationer kommer til at påvirke, om den farlige affaldsfraktion vil blive optaget på den nationale liste over fraktioner, der skal genanvendes? For mange fraktioner er forbrændingsoperationer billigere end genanvendelsesoperationer.

Samtidig er der netop gennemført en ændring af import/eksport bekendtgørelsen, der tillader import og eksport af farligt affald til forbrænding. Det vil være svært at fastholde en kommunal anvisning til forbrænding, når virksomhederne har ret til frit at eksportere farligt affald til udenlandske forbrændingsanlæg.

Derfor mener *affald danmark*, at virksomhederne skal kunne vælge frit mellem de nationalt godkendte affaldsbehandlere og -transportører for alle affaldsfraktioner, dvs. også det farlige affald der går til forbrænding. Dette ligger i forlængelse af den hidtil anvendte fritagelsesmulighed og KL-modellen, som allerede har medvirket til udviklingen af et mere frit marked for genanvendelse og forbrænding af farligt affald.

4.3. Kapacitetsansvar for behandling af farligt affald

Når kommunerne ikke længere har ansvaret for farligt affald til genanvendelse, og da det jf. ovenstående vil være svært at fastholde kommunal anvisning til forbrænding, mener *affald danmark*, at der ikke kan pålægges kommunerne et generelt kapacitetsansvar for indsamling og behandling af farligt affald fra erhverv.

Der er allerede i vidt omfang etableret et marked for farligt erhvervsaffald, og det bliver staten, der varetager regelsættet for godkendte affaldsbehandlere og -transportører på området. Derfor må staten også have det overordnede ansvar for behandlingskapacitet, hvis markedet svigter.

4.4. Faglig ekspertise og lokalt beredskab

Der er sket store omvæltninger i branchen i takt med, at der er etableret et mere frit marked for farligt affald. Mange modtagestationer for farligt affald har oplevet at modtage faldende mængder og enkelte modtagestationer er derfor nedlagt. Der er behov for en afklaring af, hvilke opgaver og forpligtigelser kommunerne fremover skal have i relation til farligt affald, og om de fortsat skal kunne varetages af fælleskommunale modtagestationer.

Som nævnt skal kommunerne fortsat klassificere farligt affald. Det er dog uafklaret, om kommunerne kan løfte denne opgave uden at trække på den specialviden, som f.eks. findes på modtagestationerne. Modtagestationerne bruger en del tid på netop at informere og rådgive både medlemskommuner og virksomheder i relation til klassificering og håndtering af farligt affald. Hvordan sikrer vi, at der fortsat er viden om farligt affald tilgængeligt på et højt niveau?

Modtagestationerne indgår typisk i det kommunale uheldsberedskab, f.eks. ved at have vagtordninger så farligt affald i nødstilfælde kan afleveres døgnet rundt. Mange modtagestationer har også tom emballage stående til opsamling af farligt affald, der måtte være fremkommet ved et uheld. Skal det stadig være en kommunal opgave?

Endelig fungerer modtagestationerne som sikkerhedsnet for det farlige affald, hvor virksomhederne ikke selv har kunnet eller ønsket at finde en løsning på markedet. Skal der fortsat være et sådant tilbud til virksomhederne? Og hvordan sikres i så fald lige konkurrencevilkår mellem de kommunale tilbud og de private aktører?

I alle tilfælde skal der tages stilling til, hvordan sådanne aktiviteter kan finansieres – f.eks. via et generelt kommunalt beredskabsgebyr for virksomheder.

5. Administrativ forenkling

affald danmark er enig i Regeringens forslag om færre og enklere kommunale affaldsregler og gennemsigtige kommunale gebyrer.

Det er fint at etablere et fælles regulativparadigma for både husholdningsaffald og for erhvervsaffald, hvor kommunerne fortsat selv kan fastlægge ordninger og serviceniveau – men beskrive dem på en mere ensartet måde.

Tilsvarende er det udmærket at tilstræbe, at de kommunale gebyrer er gennemsigtige, så borgere og virksomheder nemmere kan se, hvad de enkelte ordninger koster. Vi går ud fra, at det allerede er gennemført med den nye kontoplan for det kommunale renovationsområde.

Man skal dog være opmærksom på, at kommunernes forskelligheder gør det meget vanskeligt at sammenligne de kommunale affaldsomkostninger direkte, fordi der typisk er tale om både forskellige ordninger, forskelligt serviceniveau, forskellig geografi samt forskellig befolknings- og erhvervsstruktur.

5.1. Ny affaldsdatamodel

Det er fornuftigt at udvikle et landsdækkende indberetningssystem for affaldsdata til erstatning for de eksisterende forskellige indberetningssystemer på affaldsområdet. Dermed forenkles affaldstransportørernes og behandlingsanlæggenes indberetningsforpligtelser.

Men det er samtidig vigtigt, at der sikres en god datakvalitet i det nye system. Erfaringen viser, at kvalitetssikring er en meget stor opgave, og når kommuner og affaldsselskaber ikke længere selv kan indhente data, vil alle aktører være helt afhængige af sandhedsværdien af det nye affaldsregistreringssystem, – uanset om det skal bruges til tilsynsopgaver eller planlægning af ny behandlingskapacitet.

Behovet for fokus på datakvalitet underbygges af de dårlige erfaringer med ISAG's data på kommuneniveau, hvilket var hovedårsagen til, at mange kommuner og selskaber i stedet har opbygget egne registreringssystemer.

Det er også meget vigtigt, at affaldsdatamodellen tænkes sammen med tilsynsopgaven i den nye regulering for genanvendeligt erhvervsaffald og for farligt affald – herunder tilsyn med de nye indsamlere. Derfor er det nødvendigt, at datamodellen opbygges, så affaldsstrømmene kan følges fra affaldsproducent til behandlingsanlæg, hvilket ikke er muligt med den model, der pt. er beskrevet.

6. Effektiv forbrændings- og deponeringssektor

Danmark har en velfungerende og effektiv affaldssektor. Det gælder også for forbrændings- og deponeringsanlæg.

Der er beregnet et effektiviseringspotentiale, som Regeringen ønsker at udnytte. Dette beregnede potentiale er baseret på forældede tal og er i det hele taget højst usikkert. Men uanset dette vil man altid kunne finde potentiale for effektivisering og det medvirker *affald danmark* gerne til.

6.1. Mere gennemsigtig økonomi

affald danmark accepterer det hensigtsmæssige i en mere gennemsigtig og adskilt økonomi for forbrændingsanlæg og deponeringsanlæg og øvrige sideaktiviteter (f.eks. genbrugsstationer).

Regeringen begrunder forslaget om selskabsgørelse med ønsket om større gennemsigthed, understøttelse af forurenere betaler princippet og at undgå sammenblanding af myndighed og drift. Det sidste må imidlertid allerede væ-

re klaret i kraft af placeringen af myndighedskompetencen entydigt hos kommunerne, jf. afsnit 3.

De 4 fælleskommunale og kommunale medlemmer af *affald danmark* mener, at større gennemsigtighed og sikring af, at forureneren betaler kan opfyldes alene ved en regnskabsmæssig adskillelse efter årsregnskabsloven frem for en fuld selskabsopdeling. Derved undgås en påtvungen selskabsopdeling med deraf følgende selvstændige bestyrelser, regnskaber og skatteforhold samt mere bureaukrati som f.eks. krav om kontrakter mellem selskaberne til varetagelse af fælles omkostninger. Endelig er der behov for en afklaring af de juridiske usikkerheder i forbindelse med forskellige kommunale selskabskonstruktioner og EU's udbudsregler.

Elforsyningsloven § 37a og tilhørende regulering kræver allerede en regnskabsmæssig opsplitning mellem forbrændingsaktiviteten og øvrige affaldsaktiviteter. Reguleringen trådte i kraft december 2006 og har således dårligt nok nået at virke. De 4 medlemmer foreslår, at man i første omgang fokuserer på denne regnskabsmæssige opsplitning, der så evt. kan udvides til også at gælde udskillelse af deponeringsanlæg og sideordnede aktiviteter. Dette kan modvirke krydssubsidiering mellem de forskellige aktiviteter og kan eventuelt kombineres med overordnede krav til kontoplanen.

DONG Energy mener derimod, at der bør ske en udskillelse af bl.a. forbrændingsanlæg i særskilte aktieselskaber som et nødvendigt skridt mod ensartede rammebetingelser for kommunalt ejede anlæg og anlæg med ikke-kommunale ejere.

Set i forhold til sideaktiviteter, skal eventuelle krav til økonomisk adskillelse afvejes i forhold til aktivitetens størrelse og det administrative arbejde med at skille tingene ad. Mange aktiviteter hænger nøje sammen og vil være vanskelige at skille i særskilte regnskaber.

Grundlæggende bør man kunne nøjes med at adskille i 3 aktiviteter: Forbrændingsanlæg, deponeringsanlæg og øvrige aktiviteter under et – så som genbrugsstationer, indsamlingsordninger etc.

Man skal desuden være særlig opmærksom på, at det kan være svært at definere sideaktiviteter på deponeringsanlæg. Det kan være nedknusning af byggeaffald, kompostering eller egentlig forsortering af affald. Selskabsmæssig adskillelse vil her være ekstra besværligt, da der i stor udstrækning benyttes samme materiel og personale.

Endelig er der behov for stillingtagen til vilkårene for takstfastsættelse på forbrænding og deponering. Kan der takstdifferentieres efter f.eks. brændværdi? Og i så fald under hvilke betingelser?

6.2. Årsregnskabsloven og åbningsbalance

Som nævnt støtter *affald danmark* forslaget om, at affaldsselskaberne skal aflægge regnskab efter årsregnskabsloven. En lang række selskaber har allerede foretaget overgangen til årsregnskabsloven i større eller mindre grad.

Initiativet bør dog kombineres med en gennemgang af de forskellige regnskabskrav, der i dag stilles til selskaber, således at al regnskabsaflæggelse og datagenerering kan ske med udgangspunkt i årsregnskabsloven.

I dag skal selskaberne aflægge regnskab og/eller indberette økonomiske data opgjort efter de kommunale regnskabsprincipper, årsregnskabsloven i kraft af elforsyningsloven og en særlig opgørelse efter varmforsyningsloven samt dokumentere overholdelse af hvile-i-sig-selv-princippet efter miljøbeskyttelsesloven ovenpå de øvrige valgte principper. Dette er ikke rimeligt. Hvis der skal være tale om gennemsigtighed, må det være muligt at kunne nøjes med én opgørelse og ét regnskab for at dække alle indberetningsbehov.

7. Benchmarking for forbrændingsanlæg

Benchmarking fungerer godt som en frivillig løsning mellem forbrændings- og deponeringsanlæg, hvor man fokuserer på helt overordnede nøgletal og erfaringsudveksling. Mere detaljerede sammenligninger giver anledning til utallige problemer – og bliver hurtigt meget ressourcekrævende.

Erfaringer viser, at benchmarking på enkeltoperationer som f.eks. indvejning eller administration forudsætter en meget detaljeret kortlægning af alle enkelthandlinger på området med fastlæggelse af definitioner og afgrænsning for hver handling, uddannelse i registreringen, indkørsel af systemet og evaluering. Først derefter kan man påbegynde et normalårs registrering i forbindelse med regnskabet – for så først efter dette år at kunne sammenligne meningsfuldt mellem anlæggene. Det vil tage mindst 2 – 3 år.

Inden for samme korte tidshorisont kan forbrændingsanlæggene forvente væsentligt ændrede rammevilkår, bl.a. fordi Regeringen i sin energihandlingsplan lægger op til energiudnyttelse af affald på de store kraftværker.

Samtidig tyder alt på, at affaldsforbrænding med vedtagelse af et nyt affaldsrammedirektiv vil blive defineret som nyttiggørelse, hvorefter virksomheder får ret til at im- og eksportere affald til forbrænding. Dermed vil det være vanskeligt at fastholde den særlige danske anvisningspligt for erhvervsaffald til forbrænding, og der kan forventes konkurrenceudsættelse af dette erhvervsaffald, som udgør 30 – 40% af det affald, der forbrændes i Danmark.

Konkurrenceudsættelse og markedspriser passer ikke sammen med tvungen benchmarking. Markedet overflødiggør i sagens natur benchmarking – samtidig med, at konkurrerende anlæg ikke har interesse i, at dele viden om økonomiske forhold. Det vil derfor være spild af gode ressourcer at igangsætte sådanne krævende statslige reguleringsmekanismer, der inden for implementeringsperioden kan vise sig at være irrelevante.

8. Effektivisering i deponeringssektoren

affald danmark er enig i at effektivisere sektoren ved at reducere antallet af deponeringsanlæg – om nødvendigt ved midlertidig lukning af udvalgte deponier. Tilsvarende er det fornuftigt, at eventuel reduktion af anlæg sker frivilligt i form af samarbejde i større geografiske oplande.

Men forinden er der behov for et bedre beslutningsgrundlag, både hvad angår deponeringskapacitet og -behov, og hvad angår vilkår og økonomi ved midlertidig nedlukning af anlæg.

8.1. Deponeringskapacitet og -behov

Frem mod 2009 sker der allerede en omfattende reduktion i antallet af deponier grundet nye miljøkrav til anlæggene.

Det anføres i udspillet, at der er 54 deponeringsanlæg, og at de 20 af disse lukker. Det kan, som anført betyde, at 1/3 af deponeringskapaciteten forsvinder, men det kan også være meget mere eller langt mindre, afhængigt af, om det er anlæg med meget eller lidt restkapacitet der lukker. Der er ingen vurdering vedr. fyldpladser og specialdepoter i Regeringens udspil.

Der er behov for en reel kapacitetsanalyse med opgørelse af mængder til deponering og restkapaciteten på de anlæg, der fortsætter efter 2009. I Regeringens udspillet anføres f.eks., at der deponeres 0,75 mio. tons affald årligt, mens det af affaldsstatistikken fremgår, at der er deponeret omkring 1 mio. tons affald årligt i de sidste par år.

Der er også behov for en afklaring af, om de store mængder forurenede jord fremover skal deponeres på de almindelige deponeringsanlæg, eller om der i stedet skal oprettes nye specialdepoter for forurenede jord, der kan leve op til de nye miljøkrav.

Endelig skal det inddrages, at mange deponier også benyttes til mellemlagring af forbrændingsegnet affald – både kortsigtet ved driftsstop og sæsonudjævning og på lidt længere sigt som nu, hvor der ikke er tilstrækkelig forbrændingskapacitet til de stigende affaldsmængder.

8.2. Midlertidig nedlukning af deponier

Der er også behov for undersøgelser af de juridiske, tekniske og økonomiske konsekvenser ved midlertidig lukning af deponier. Hvilke foranstaltninger skal til, for at en midlertidig lukning kan gennemføres, og hvor meget af de løbende omkostninger kan spares i forhold til videredrift eller fuld lukning?

Det er desuden vigtigt at sikre sig imod, at midlertidigt lukkede anlæg forhindres i at åbne igen – f.eks. pga. lokal modstand. I modsat fald er der risiko for, at anlæggene bliver liggende uden mulighed for landskabsmæssig retablering og fornuftig anvendelse.

Det anføres i Regeringens udspil, at det er de billigste anlæg, der bør fyldes først. Der kan være andre indgangsvikler – f.eks. at fylde de miljømæssigt bedste først, mens de andre anlæg oprustes på miljösidens, inden de kommer i brug. *affald danmark* mener, at der i Regeringens udspil er lagt for lidt vægt på miljösidens i forhold til deponering. Affald bør deponeres på de miljømæssigt bedste deponeringsanlæg.

8.3. Frit valg af deponeringsanlæg i regioner

Først når ovennævnte beslutningsgrundlag er på plads, kan kommuner og affaldsselskaber søge samarbejde om drift af aktive og evt. midlertidig lukning af deponeringsanlæg i større geografiske områder.

Her skal kommuner og affaldsselskaber i et sådant samarbejde indgå aftaler om den samlede økonomi for både de tilbageværende deponier i oplandet og omkostningerne ved de midlertidigt lukkede anlæg. Med frit valg for virksomheder mellem anlæg i oplandet, vil det billigste anlæg få de største mængder – med mindre samarbejdet indfører ens deponeringstakst på alle anlæg. Virksomheder leverer ca. ¾ af det affald, der deponeres.

Samtidig skal der tages stilling til de geografiske oplande, der ikke nødvendigvis skal være bundet af de nye regioner. Det afhænger af de resterende deponiers oplande (selskabsgrænser) samt en vurdering af transportafstande til disse anlæg.

Sådanne bindende samarbejder forudsætter, at ovennævnte beslutningsgrundlag er på plads, hvilket derfor må være den første opgave på deponeringsområdet. *affald danmark* deltager gerne i en sådan fælles undersøgelse.

8.4. Prislofter for deponeringsanlæg

Regeringen foreslår, at hvile-i-sig-selv-princippet afskaffes for deponeringssektoren og erstattes af et prisloft. *affald danmark* mener, at det er problematisk at indføre en ny økonomisk regulering samtidig med, at der eventuelt midlertidigt skal nedlukkes deponier, samarbejdes i regioner og stilles nye krav til deponeringen, f.eks. om affaldskarakterisering.

Et prisloft baseret på historiske priser vil være meget usikkert – netop i en periode, hvor nedlukning af nogle anlæg vil medføre stigende mængder og dermed lavere priser på andre anlæg.

Der vil gå noget tid med etablering af ovennævnte beslutningsgrundlag og de efterfølgende omstruktureringer og således også tid inden det giver mening at benchmarke mellem anlæggene. Her gælder de samme forhold som beskrevet for forbrændingssektoren.

Med prisloftet foreslår Regeringen desuden, at hvile-i-sig-selv-princippet ophæves, og med et upræcist prisloft vil der være vide muligheder for at optjene overskud. Men der skal samtidig tages stilling til, hvad et sådan overskud må bruges til.

affald danmark mener, at der ikke bør igangsættes en ny økonomisk regulering, før sektoren atter har konsolideret sig. *affald danmark* mener endvidere, at prisloftregulering er en meget ufleksibel reguleringsform. I forhold til andre områder, hvor der arbejdes med prislofter, f.eks. varmeområdet, findes der på deponiområdet ingen referencepris, så det er uklart, hvilke kriterier prisloftet skal baseres på. I modsætning til prisloftregulering på andre områder er processerne og økonomien på et deponi langt mere overskuelig. Der er kun indtægter fra deponering af affald.

affald danmark foreslår, at der i stedet udarbejdes en vejledning om, hvilke omkostninger, det er legitimt at indregne i omkostningerne til deponering.

9. Der er ikke behov for et Affaldstilsyn

Da alt tyder på, at kommende forandringer for både forbrændings- og deponeringssektoren gør statslige benchmarktiltag og prislofter til en meget dårlig idé, er det heller ikke relevant at etablere et statsligt affaldstilsyn. Der er ingen grund til at etablere et statsligt sekretariat, der ingen opgaver har.

Lad os i stedet i fællesskab bruge tiden og ressourcerne på at forberede forbrændingssektoren på de forandringer, der forventes med det nye affaldsrammedirektiv og Regeringens energihandlingsplan og tilsvarende at forberede de strukturtilpasninger, der er på vej for deponeringsområdet.

10. Innovation

Regeringen vil fremme udviklingen af miljøeffektive teknologier, som kan være med til at løse nogle af de globale miljø- og ressourceproblemer. De nye initiativer, der peges på, er mere fleksibel udnyttelse af affaldet – biobrændsel samt fremme af udvalgte udviklede behandlingsteknologier bliver etableret i fuld skala til gavn for miljøet.

Regeringen ønsker med de nye initiativer at fremme en øget fleksibilitet i energiforsyningen ved bl.a. omdannelse af affald til biobrændstoffer, som kan anvendes som CO₂ neutralt brændsel i transportsektoren. Et middel til fremme af miljøeffektive teknologier er etablering af strategisk partnerskab for biobrændstoffer.

affald danmark støtter anvendelse af affald som CO₂-neutralt brændsel herunder anvendelse af affald til produktion af biobrændstoffer. *affald danmark*s medlemmer deltager gerne i etablering af et strategisk partnerskab for biobrændsler. For den teknologiske udvikling inden for biobrændstoffer er det desuden vigtigt, at det ikke forhindres af nye rigide krav fra EU om separat indsamling og biologisk behandling af biomasse.

Udvikling af nye teknologier kræver i nogen tilfælde økonomisk støtte, og det vil være relevant at overveje en teknologiudviklingsfond. Man kunne f.eks. overveje, om dele af affaldsafgiften kan tilbageføres til sektoren i form af støtte til teknologiudvikling.

Om nye behandlingsteknologier hedder det desuden, at erfaringerne på affaldsområdet har vist, at nye teknologier har svært ved at finde fodfæste på markedet. Regeringen vil derfor for at understøtte markedsetablering arbejde for, at der udvikles behandlingskrav til udvalgte miljøproblematiske affaldstyper i EU. For at få enighed i EU om fælles behandlingskrav er det vigtigt at kunne vise, at behandlingsteknologierne fungerer effektivt i praksis.

affald danmark er enig i, at det er vigtigt at understøtte markedsetablering af nye teknologier med behandlingskrav og gerne EU-fastsatte behandlingskrav. Det er dog en forudsætning, at det er dokumenteret, at behandlingsteknologien fungerer i praksis, og at det er dokumenteret, at løsningen er miljøøkonomisk bedre end de eksisterende behandlingstilgange. I modsat fald kan understøttelse af en ny teknologi medføre unødvendige omkostningsforøgelse – frem for den ønskede effektivisering.

Det gælder f.eks. for røggasaffald, som nævnes i regeringsudspillet som et eksempel på nye behandlingsteknologier, der allerede findes. Disse teknologier er stadig på laboratorieniveau, og det er slet ikke dokumenteret, at de kan fungere i fuld skala. Der er heller ikke endnu foretaget den nødvendige vurdering af, om de nye løsninger er miljøøkonomisk bedre end de eksisterende. På dette område er udviklingen af nye behandlingsteknologier samtidig stødt på den barriere, at nye udmeldinger fra EU kan betyde, at langt billigere processer som f.eks. letklinker kan blive konkurrenter. Dermed risikerer eventuelle nye virksomheder ulige konkurrencevilkår.

Vedlagt:

- *Ideoplæg om fremtidens affaldssektor,*
Fælles folder fra KL og *affald danmark*
- *Fremtidens affaldssektor,*
Fælles anbefalinger fra KL, *affald danmark*, DI og RenoSam.
- *Adskillelse af myndigheds- og driftsopgaver,*
Notat af den 20. februar 2007 fra *affald danmark*

16. marts 2007
hjo/204-03

affald danmark

Amagerforbrænding
Elsam Affald og Energi
Reno-Nord
Vestforbrænding
Århus Kommunale Værker

NOTAT

Til:
Miljøstyrelsen

Fra:
affald danmark

Adskillelse af myndigheds- og driftsopgaver

Regeringen foreslår i sit udspil at sikre, at kommunernes rolle som myndighed og driftsherre er klart adskilt – *for at der fortsat kan være fuld tillid til, at myndighedsudøvelse sker på et objektivt grundlag, og samtidig at driftsøkonomiske beslutninger udelukkende træffes ud fra driftsøkonomiske betragtninger.*

Det svarer i hovedtræk til *affald danmarks* grundholdning, der er, at:

- Der skal skabes et klarere grundlag for opgavefordelingen mellem kommuner og affaldsselskaber, således at det er klart, at kommunerne har det overordnede politiske ansvar for opgavernes løsning.
- Kommunerne skal fortsat have mulighed for at få udført sagsforberedende eller sagsopfølgende opgaver (såkaldt faktisk forvaltning) af affaldsselskaberne.

I det følgende beskrives sådanne typiske opgaver, som affaldsselskaber fortsat skal kunne udføre, og som i øvrigt i mange tilfælde også kan varetages af konsulenter eller private driftsvirksomheder.

Sagsforberedende arbejde

Affaldsselskaber udarbejder ofte forslag til beslutninger, som efterfølgende godkendes/tilrettes lokalt af kommunerne.

Det kan dreje sig om forslag til regulativer eller affaldsplaner, udbudsmateriale for affaldsindsamling, planlægning af fællesordninger etc. Det kan også være udarbejdelse af forslag til renovationsgebyrer eller gebyrer for konkrete ordninger.

I nogle tilfælde drejer det sig om færdige forslag – f.eks. regulativer for fællesordninger, der er ens, og hvor kommunen i praksis blot kan tage stilling til, om de vil være med eller ej.

affald danmark
Vesterbrogade 74, 3.
1620 København V

T 32 96 04 30
F 32 96 04 31
E ad@affalddanmark.dk
W www.affalddanmark.dk

I andre tilfælde drejer det sig om paradigmaer, som kommunen efterfølgende udfylder og tilretter til de lokale forhold og ønsker. F.eks. udarbejder Vestforbrænding paradigma for erhvervsaffaldsregulativ og for affaldsplaner, der er til fri afbenyttelse/inspiration for kommunerne.

Information om regler for affaldsindsamling

Ved indsamling af affald, er borgere/virksomheder i regulativet pålagt at overholde nogle retningslinier så som regler for adgangsvej, hvor meget beholderen må være fyldt etc. En typisk arbejdsdeling mellem kommune/affaldsselskab eller kommune/vognmand er:

- Skraldemanden gør opmærksom på en mangel ved ikke at tømme, og lægger en seddel.
- Borgeren/virksomheden kan løse problemet eller klage til selskabet/vognmanden, som informerer om baggrunden for den manglende tømning og mulige løsninger.
- Hvis konflikten ikke løses der, overlades sagen til kommunen, der udfører påbud etc.

I nogle tilfælde, hvor affaldsselskabet varetager drift af konkrete ordninger med benyttelsespligt – f.eks. tømning af olie- og benzinudskillere, er det mest praktisk, at selskabet varetager stort set al kontakt til kunderne. Dvs. at det er selskabet, der orienterer nye virksomheder om benyttelsespligten og om reglerne for sortering, anskaffelse af materiel, afhentning etc. Kun ved uoverensstemmelser inddrages kommunen.

Opkrævning af gebyrer

Nogle affaldsselskaber opkræver gebyrer direkte hos kommunernes borgere og virksomheder. Gebyrerne er som udgangspunkt godkendt af kommunen.

Gebyropkrævningen kan være en bestilt opgave, hvor kommunen leverer listen over, hvem, der skal opkræves, hvor meget.

Men det kan også være gebyrer for ordninger, der varetages af selskabet, som f.eks. indsamling af klinisk risikoaffald fra læger og tandlæger. En sådan ordning kan dække mange kommuner, og det er mest praktisk, at selskabet selv modtager f.eks. til- og frameldinger. Også her involveres de enkelte kommuner kun ved uoverensstemmelser mellem virksomhed og selskab.

Genbrugspladser

Nogle genbrugspladser drives af affaldsselskaber, og i enkelte tilfælde er driften af en genbrugsplads udliciteret til en privat renovatør. Her er det affaldsselskabets personale (eller renovatørens), der fører tilsyn med, at brugerne sorterer og leverer affald i de rette containere. Personalet skal også kunne anviser borgerne, hvor de skal aflevere affaldet. Hvis en bruger nægter at følge anvisningerne, kan vedkommende bortvises fra pladsen.

Det er også typisk affaldsselskabet, der varetager førstebehandling af klager over genbrugspladser. Hvis der ikke kan opnås enighed med klager, overlades sagen til kommunen.

Amagerforbrænding har udarbejdet ordensregler for deres genbrugspladser i henhold til politibekendtgørelsen, som pladspersonalet dermed har beføjelser til at håndhæve.

Modtagestationer

Tilsvarende drives modtagestationer ofte af fællesskaber, hvor det igen er personalet der vejleder kunder og anviser affaldet til rette beholder eller afleveringssted.

Modtagestationens personale orienterer ofte affaldsproducenter om regler for farligt affald, herunder om klassificering, mærkning og emballering. Hos nogle selskaber (f.eks. Vestforbrænding) skriver affaldsproducenten under på at have ansvaret for korrekt klassificering af det leverede affald.

Endelig kan modtagestationens personale udføre opsøgende vejledning på virksomheder - typisk om driftsmæssige forhold.

En af de største vejledningsopgaver på modtagestationer er i øvrigt vejledning om regler for transport af farligt affald (ADR). Her er både producent og transportør ansvarlig for overholdelse af reglerne.

Vejledning og information til virksomheder om affaldssortering

Nogle affaldsselskaber har erhvervsaffaldskonsulenter, der gennemfører kampanjer over for virksomheder. F.eks. gennemfører Vestforbrænding en emballageaffaldskampagne i 22 kommuner. Der er udsendt spørgeskemaer om affaldsbortskaffelse, og selskabet har på den baggrund udvalgt en række virksomheder, som efterfølgende bliver besøgt af kommunerne.

I nogle tilfælde udfører et affaldsselskabs erhvervsaffaldskonsulenter også opsøgende kontakt til virksomheder, hvor de vejleder om gældende muligheder og regler for sortering af affald. Der skelnes klart mellem vejledning og tilsyn efter de kommunale regulativer, som kun udføres af kommunerne.

Affaldsselskaber kan også udføre opsøgende kontakt til virksomheder, der registreres med fejlsorterede læs i modtagekontrollen (fremskudt modtagekontrol). I stedet for at henvise til de kommunale regulativer, henvises der til anlæggets modtageregler.

Modtagekontrol på forbrændingsanlæg

På forbrændingsanlæggene foretages modtagekontrol af det leverede affald i henhold til anlæggets modtageregler. Der er indført fælles modtageregler for bl.a. *affald danmark* anlæggene.

I henhold til disse modtageregler må der ikke leveres affald, der giver problemer i forbrændingen - og heller ikke affald, der skal frasorteres i henhold til de kommunale affaldsregulativer (f.eks. papir og pap til genanvendelse). Det sidste er baseret på, at anlægget efter miljøgodkendelsen er forpligtet til at

afvise ikke forbrændingseget affald (herunder genanvendeligt affald og farligt affald).

Hvis der konstateres fejlsortering kan personalet på anlægget:

- afvise affaldet og evt. orientere om alternative leveringssteder – i henhold til kommunens regulativ
- sortere affaldet på stedet og opkræve sorteringsgebyr
- forbrænde affaldet alligevel, fordi det nu er blandet med andet affald og dermed ikke længere kan frasorteres, og samtidig påtale det overfor kunden eller affaldets oprindelseskommune.

Hos Amagerforbrænding og Vestforbrænding opkræves f.eks. et sorteringsgebyr, hvor der konstateres fejlsortering af elementer, der kan skade anlægget. Ved andre former for fejlsorteringer (f.eks. genanvendeligt affald) behandles affaldet og kommunen orienteres. Her opkræves ikke sorteringsgebyr, fordi anlæggene ikke har hjemmel til det, hvis fejlsorteringen ikke medfører økonomiske konsekvenser for anlægget.

I de fleste tilfælde har forbrændingsanlæggets personale kontakt til den chauffør, der kom med affaldet, mens kontakt til vognmand eller virksomhed overlades til kommunen. Kommunen kan så kontakte den pågældende virksomhed for at sikre bedre sortering en anden gang.

I et tilfælde, har en kommune valgt at sende personale ud på det fælleskommunale anlæg for at repræsentere det kommunale tilsyn.

Omdirigering af affald

På forbrændingsanlæg er der løbende behov for at omdirigere affald til enten andre anlæg eller mellemdponering, hvis der ikke er kapacitet til affaldet. Det kan skyldes for store affaldsmængder eller konkrete driftsstop.

Typisk har forbrændingsanlæg samarbejdsaftaler med naboanlæg om omdirigering af affald ved driftsstop, og det ville være upraktisk og ressourcekrævende at bede om konkret anvisning fra affaldets oprindelseskommune i hvert enkelt tilfælde.

Fastlæggelse af serviceniveau på fællesordninger

Det er kommunen, der fastlægger affaldsordningernes serviceniveau gennem affaldsregulativerne. Men der kan være fælles ordninger, hvor der er behov for en løbende tilretning af serviceniveauet – uden at kommunerne skal involveres hver gang.

Det kan være indførelse af nye affaldsfraktioner på genbrugspladser, hvis der kommer nye afsætningsmuligheder (f.eks. gips eller træ til genanvendelse). Det kan også være konkrete ordninger for virksomheder, hvor afhentningsfrekvensen tilrettes løbende.

Typisk er der en arbejdsdeling, hvor kommunerne tager stilling til principielle ændringer i ordningerne, mens affaldsselskabet kan ændre på mindre praktiske områder.

RETSSIKKERHED OG ORGAVEFORDELING

GENBRUGSSTATIONER

FÄRLIGT AFFALD

REGELFORENKLING

GENANVENDELIGT ERHVERVSAFFALD

Idéoplæg om
**Fremtidens
affaldssektor**

affald danmark

Forord · 3

Indledning · 4

Genbrugsstationer · 6

Farligt affald · 8

Retssikkerhed og opgavefordeling · 10

Genanvendeligt erhvervsaffald · 12

Regelforenklning · 14

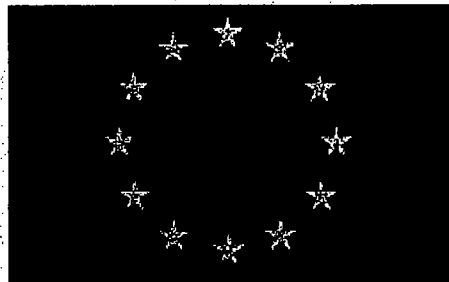
affald danmark
Vesterbrogade 74, 3
1620 København V
Tlf. 3296 0430
e-mail: ad@affalddanmark.dk
www.affalddanmark.dk

KL
Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S
Tlf. 3370 3370
e-mail: kl@kl.dk
www.kl.dk

Produktion: *Design Konsortiet*
Tryk: *TrykTeam A/S*
Udgivet: Oktober 2006
Oplag: 3.000

EU regler får stigende betydning for de danske løsninger

Forord

KL og affald danmark ønsker med dette ideoplæg at sætte skub i den politiske debat om affaldssektorens fremtid. Siden den samlede affaldsbranche i december 2004 afgav en række anbefalinger om affaldssektorens organisering, har vi ventet på udmelding fra Miljøministeren.

Ventetiden har skabt usikkerhed både blandt myndighederne og de private aktører om de fremtidige vilkår – hvilket er utilfredsstillende. Nu må vi i gang med en konstruktiv proces, i det mindste om de mange emner, som der allerede i 2004 var stor enighed om. Dette oplæg handler om emnerne:

*Genbrugsstationer, farligt affald, retssikkerhed og opgavefordelingen mellem kommuner og affaldsselskaber, genanvendeligt erhvervsaffald og regelfor-
enkling.*

Dette ideoplæg behandler ikke forbrænding og deponering, hvor affaldsbranchen i sin tid ikke kunne blive enige om en fælles anbefaling. Men også her har vi brug for snart at komme i dialog med Ministeren om fremtiden.

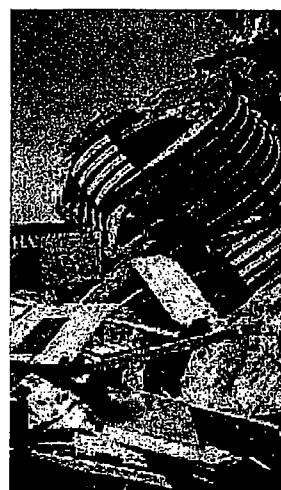
Indledning

De fælles anbefalinger, som affaldsbranchen kom med i 2004, lægger op til store ændringer for erhvervsvirksomheder og de offentlige myndigheder. Dette ideoplæg skal være med til at kvalificere anbefalingerne yderligere og give nogle bud på en robust fremtidig affaldssektor.

Kommunerne har igennem mange år udviklet et effektivt indsamlingssystem for affald fra husholdninger og for mindre mængder erhvervsaffald. Kommunerne har haft stor frihed til at løse opgaven, og ordningerne har generelt været kendetegnet ved et højt serviceniveau og gode miljøresultater til billige penge. Det bør der derfor ikke ændres på.

For det øvrige erhvervsaffald blev det nuværende kommunale anvisningssystem indført for ca. 15 år siden, efter at erhvervslivet i 80'erne var frustreret over manglende muligheder for at komme af med deres affald. Nogle virksomheder demonstrerede utilfredshed ved at læsse affald af på Christiansborg. Kommunerne fik på den baggrund ansvaret for at sikre behandlingskapacitet og retten til at styre affaldsstrømmene ikke blot for husholdningsaffaldet men også for erhvervsaffaldet.

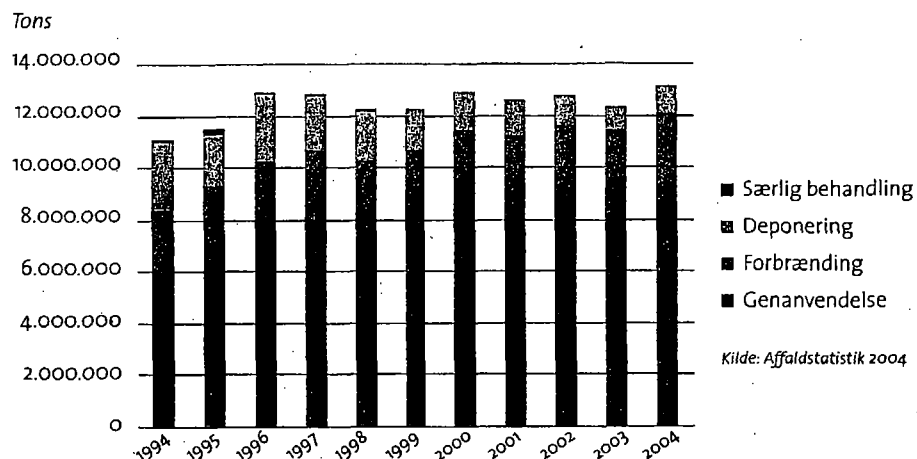
Det lykkedes!

Kommuner

EU-Kommissionen

affaldsstrøm

I Danmark producerer vi årligt ca. 13 millioner ton affald. Det er en stor udfordring at sikre, at affaldet samles ind og behandles rigtigt. Det er også en stor udfordring at genanvende så meget affald som muligt, så de ressourcer, der er i affaldet, ikke går tabt.

Men tiderne er ændret, og nye udfordringer skal tages op. EU-Kommissionen arbejder målrettet på at sikre et europæisk marked for affald til genanvendelse og energiudnyttelse. Det vil uundgåeligt få betydning for den danske affaldsmodel. Samtidig ses allerede nu en interesse for nye metoder til nyttiggørelse af affald både inden for og uden for landets grænser – bl.a. fra de stadig flere sorteringsanlæg for erhvervsaffald.

Samtidig er der et politisk ønske om effektiviseringer og forenklinger på affaldsområdet. En udfordring, som den samlede affaldsbranche har taget op, med enige anbefalinger om en mere enkel og gennemsigtig regulering af affaldsområdet – både nationalt og for de kommunale ordninger.

Udfordringerne for fremtiden bliver at fastholde den høje miljøstandard og effektivitet i affaldssektoren i et fremtidigt europæisk marked for affald til nyttiggørelse, og samtidig udvikle en mere enkel og gennemsigtig regulering og affaldshåndtering uden at give køb på miljøet.

I dette debatoplæg tager vi fat på de fælles anbefalinger for affaldssektoren og forsøger at uddybe, hvordan vi ser dem udført i praksis. For de fleste af dem, er der stadig udfordringer, der skal løses, og det er vigtigt at få en debat om, hvordan vi løser dem. Ellers risikerer vi at ende med en hovsaløsning, der ser godt ud på papiret – men som ikke fungerer i den daglige praktiske affaldsvirkelighed.

Genbrugsstationer

VI MENER

Kommunerne skal i fremtiden være ansvarlige for, at borgere og virksomheder med mindre mængder affald har adgang til genbrugsstationer - gerne på tværs af kommunegrænserne.

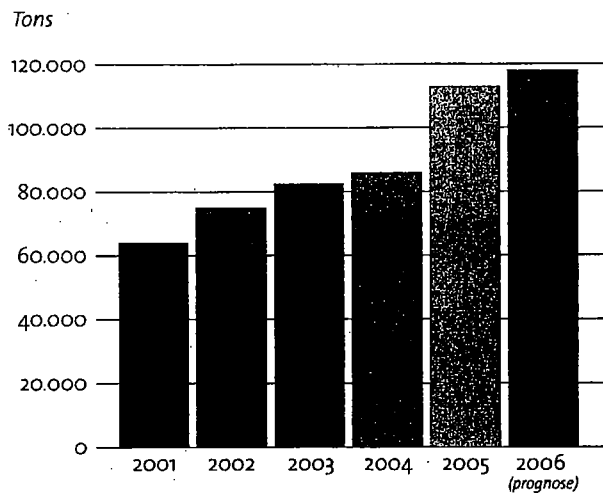
Der er behov for ubureaukratiske gebyrer for husholdninger og erhverv, der skal afspejle det, det koster, at få stillet genbrugsstationen til rådighed.

BAGGRUND

Gennem årene er der kommet genbrugsstationer i næsten alle kommuner. Pladserne har i mange år været en vigtig del af den kommunale service for borgere og virksomheder og står for at indsamle mere og mere affald i stadig flere affaldsfraktioner. Genbrugsstationerne er med til at sikre, at storskrald, haveaffald, genanvendeligt affald og farligt affald fra husholdninger og lignende mindre affaldsmængder fra erhverv bliver indsamlet, sorteret og behandlet miljømæssigt korrekt. Samtidig kan pladserne relativt nemt og hurtigt tilpasses nye behov og krav, som f.eks. sortering i nye fraktioner.

genbrug

Eksempel fra Århus der viser genbrugsstationernes store popularitet. Der modtages stigende affaldsmængder på stationerne, og en meget stor del af det sorteres fra til genanvendelse. Fra 2005 er der åbnet for adgang for virksomheder.

UDFORDRINGER

Der skal udformes nogle enkle principper for fastlæggelse af gebyrer for genbrugsstationerne, og gebyret skal være nemt for kommunerne at administrere. Gebyret skal afspejle den service borgere og erhverv får stillet til rådighed. Det skal sikres, at borgere ikke betaler for erhverv eller omvendt – dvs. krydssubsidiering skal undgås. Det kan derfor være nødvendigt, at visse omkostninger holdes adskilt ved at fordele omkostninger mellem husholdninger og erhverv ud fra objektive kriterier.

Hvis der bliver adgang til genbrugsstationerne på tværs af kommunegrænser, vil der være forskellige behov i de forskellige regioner i landet for en økonomisk udligningsordning. Det bør derfor være op til kommunerne selv at aftale lokale udligningsordninger.

Farligt affald

gebyrstruktur

VI MENER

Kommunerne skal forsat have ansvaret for at indsamle og behandle det farlige affald fra husholdninger. Som et sikkerhedsnet skal kommunerne også være forpligtet til at kunne modtage eller forestå behandling af de mængder af farligt affald fra virksomheder, som i art og mængde svarer til en almindelig husholdnings farlige affald f.eks. via de kommunale genbrugsstationer, modtagestationer eller andet.

Der skal være en administrativ enkel gebyrstruktur for både husholdninger og erhverv, der er baseret på retten til at bruge ordningen efter samme principper som for genbrugsstationer.

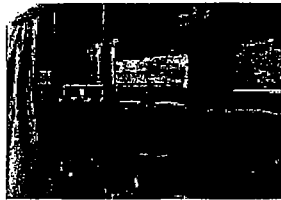
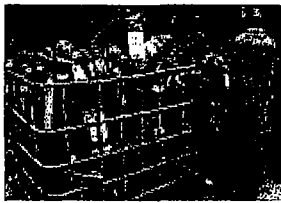
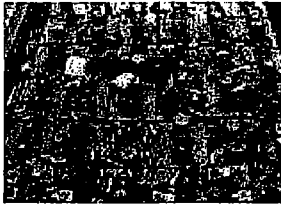
For øvrigt farligt erhvervsaffald skal virksomhederne kunne vælge mellem nationalt godkendte affaldsbehandlere og nationalt godkendte affaldstransportører. Dog skal de erhverv, som ønsker at være en del af det kommunale system, kunne benytte dette. Når ansvaret for reguleringen flyttes fra kommune til stat, er konsekvensen, at det overordnede ansvar for at sikre behandlingskapacitet også flyttes fra kommunerne til staten.

BAGGRUND

Når der er tale om farligt affald, er det vigtigt med et meget tilgængeligt system for både borgere og virksomheder, for at så meget som muligt bliver indsamlet, sorteret og behandlet korrekt. Som tiden har udviklet sig, har virksomhederne i mange kommuner haft mulighed for at vælge mellem forskellige behandlingsvirksomheder (kendt som KL-modellen). Dette har skabt et ønske om yderlig liberalisering fra virksomhederne og transportørerne.

Med udsigten til et nyt EU-affaldsdirektiv, der fastslår, at forbrænding med en vis energiudnyttelse er nyttiggørelse, uanset om det er forbrænding af farligt affald eller ej, bliver der et yderligere pres for liberalisering også på dette område.

Samtidig har mange virksomheder, detailvirksomheder, liberale erhverv, institutioner mv. mindre mængder farligt affald, som de skal kunne komme af med på en simpel og billig måde, f.eks. i en kommunal ordning eller på en kommunal modtagestation.

UDFORDRINGER

Det er vigtigt at afklare, hvem der har ansvaret for at sikre kapacitet til behandling af det farlige affald i et mere liberaliseret marked.

Det er også nødvendigt at sikre tilstrækkelig kontrol med affaldsstrømmene for at undgå, at farligt affald leveres til billige men miljømæssigt dårlige løsninger f.eks. i den 3. verden. Hvis kommunerne skal føre et effektivt tilsyn både med affaldsproducenter, affaldstransportører og affaldsbehandlere, så skal der være den nødvendige adgang til data, og de nødvendige juridiske virkemidler.

Der skal skabes et nationalt retsgrundlag til erstatning for den kommunale regulering af det farlige affald. Det skal være klart, hvad der er statens opgave og hvad der er kommunernes opgave, og dermed også hvilke opgaver, der fortsat skal finansieres via det kommunale gebyr, og hvilke opgaver, der fremover skal finansieres nationalt.

Endelig er der behov for at sikre, at der fortsat udvikles nye behandlingsteknologier, når behandling af farligt affald fra virksomheder bliver markedsstyret. Det kræver en stabil regulering, som investorer kan stole på. Der kan også være behov for økonomiske tilskud til teknologiudvikling f.eks. i form af en teknologifond.

Retssikkerhed og opgavefordeling mellem kommuner og affaldsselskaber

Højere instanser

opgavefordeling

rollefordeling

VI MENER

Virksomheders og borgeres retssikkerhed overfor kommunen skal styrkes ved, at kommunens afgørelser om bl.a. affaldstype og om noget er affald eller en vare kan prøves ved en højere instans.

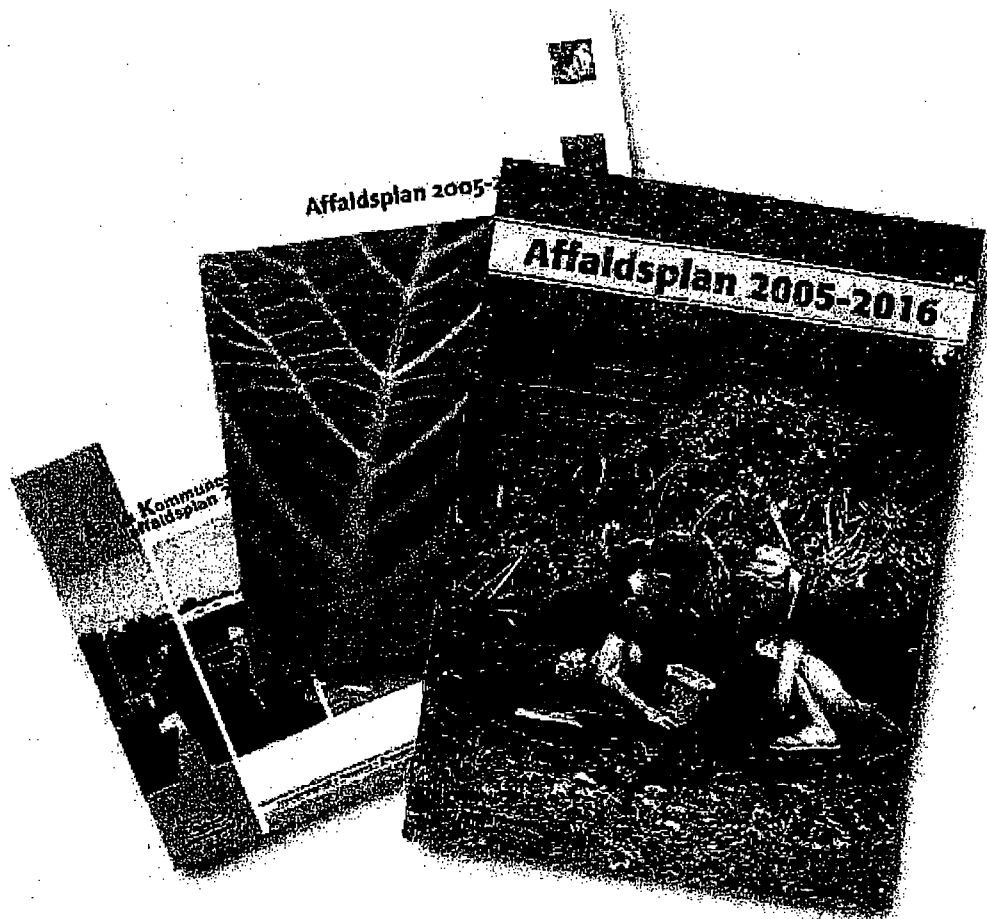
Der skal skabes et klarere grundlag for opgavefordelingen mellem kommuner og affaldsselskaber, således at det er klart, at det er kommunerne, der har det politiske ansvar for opgavernes løsning, herunder vedtagelse af affaldsplan, regulativer og gebyrer. Kommunerne skal fortsat have mulighed for bl.a. at få udarbejdet forslag til affaldsplan og affaldsregulativ af affaldsselskaber eller private rådgivere.

Den enkelte kommune skal naturligvis også i fremtiden kunne dokumentere, at den i årets løb har løst sine opgaver fornuftigt og er blevet mere effektiv.

BAGGRUND

Der har i de senere år været rejst kritik af, at rollefordelingen mellem kommuner og de kommunale fællesskaber ikke har været helt entydig. F.eks. har kommunale fællesskaber i enkelte tilfælde fremstået som myndighed for både sig selv og private konkurrenter til den samme opgave.

Samtidig er der stigende politisk fokus på retssikkerhed og ønske om dokumentation for, at kommunerne løfter deres opgaver tilfredsstillende, og at de er så effektive, som de påstår.

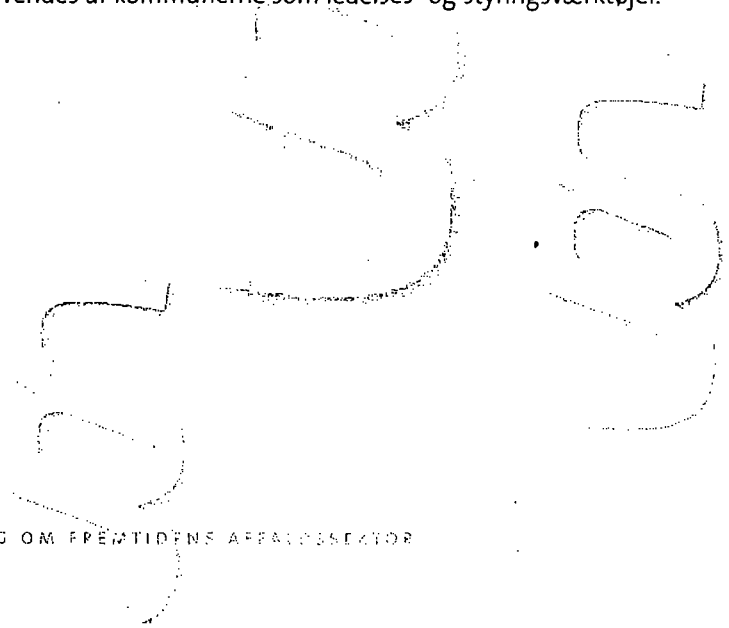

UDFORDRINGER

Når kommunens afgørelser skal kunne indbringes for en højere instans, er det vigtigt, at en sådan instans er ubureaukratisk og arbejder hurtigt.

Der skal skabes et entydigt grundlag for opgavefordelingen mellem kommunerne og affaldsselskaberne, der samtidig ikke modvirker et fleksibelt samarbejde ud fra de lokale ønsker og muligheder.

Der skal etableres enkle og ubureaukratiske dokumentationskrav, der samtidig kan anvendes af kommunerne som ledelses- og styringsværktøjer.

Genanvendeligt erhvervsaffald

GENANVENDT

VI MENER

Virksomheder skal i fremtiden kunne vælge frit mellem nationalt godkendte affaldsindsamlere og affaldsbehandlere. Det overordnede ansvar for at sikre kapacitet til genanvendelse af affald flyttes som en konsekvens heraf fra kommunerne til staten.

De virksomheder, som forsat ønsker at være en del af de kommunale ordninger, skal have mulighed herfor. De kommunale anlæg, der behandler affald fra husholdninger som f.eks. komposteringsanlæg, skal kunne tilbyde kapacitet til behandling af virksomhedernes affald.

BAGGRUND

Virksomheder har landet over givet udtryk for, at de gerne vil kunne vælge frit hvem, der skal transportere og behandle deres affald. Transportørerne har givet udtryk for, at de også vil have en valgfrihed til at vælge affaldsbehandlere for det affald, de indsamler. Nogle virksomheder har også givet udtryk for, at de forsat ønsker at være en del af det kommunale system. Med de foreslåede ændringer tilgodeses alle virksomhedernes behov.

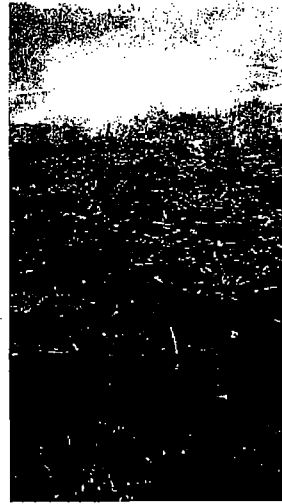
En del af den kapacitet, som i dag er opbygget til at behandle genanvendeligt erhvervsaffald, er tilvejebragt af kommunale virksomheder. For at sikre en forsat behandling, skal det være muligt, at disse virksomheder forsat kan udbyde kapacitet i forhold til erhvervsaffaldet.

affaldsproducenter

affaldsindsamlere

affaldsbehandlere

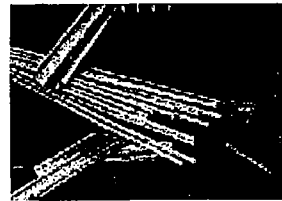

UDFORDRINGER

I forbindelse med, at indsamlingsvirksomheder kan overtage ansvaret for lovlig bortskaffelse af affaldet, skal det afklares, hvordan der kan sikres et effektivt tilsyn både med affaldsproducenter, affaldsindsamlere og affaldsbehandlere for dermed at sikre, at affaldet behandles korrekt.

Der skal skabes et nationalt retsgrundlag til erstatning for den kommunale regulering af det genanvendelige erhvervsaffald. Herved bliver det en udfordring at få nogle entydige definitioner af, hvornår en behandling betragtes som genanvendelse. I det omfang kommunale behandlingsanlæg i det fremtidige system både kan modtage affald fra husholdninger og erhvervsaffald, bliver det en udfordring at undgå krydssubsidiering mellem husholdninger og erhverv.

Man skal være opmærksom på, at sikring af kapacitet til genanvendelse og udvikling af ny genanvendelsesteknologi bliver mere markedsstyret. En udfordring vil derfor være at sikre en tilstrækkelig stabil regulering, så private investorer tør investere i genanvendelsesteknologi – eller tilskud til at udvikle nye behandlingsmetoder f.eks. i form af en teknologifond.

Regelforenkling

*Siden 2000 har der været
10 ændringer alene af
affaldsbekendtgørelsen*

– vi ser frem til forenklinger!

VI MENER

Regelforenklingen er kommet til affaldsområdet. Affaldslovgivningen trænger til et serviceeftersyn, der skal sikre, at der ikke længere er uoverensstemmelser og uklarheder i regelgrundlaget. Dette vil i sig selv give en stor regelforenkling.

Der vil også ske en stor regelforenkling ved, at kommunale regulativer for genanvendeligt erhvervsaffald og for farligt erhvervsaffald erstattes af nationale regler.

De øvrige kommunale regulativer skal standardiseres, så de er nemmere at forstå på tværs af kommunegrænser. Men der skal stadig være plads til, at kommunerne selv bestemmer ordninger og serviceniveau.

Derudover skal dataindberetninger forenkles ved, at indberetninger skal ske ét sted.

BAGGRUND

Affaldsreguleringen er i dag et kludetæppe, som er sammensat af mange forskellige tiders reguleringer. Det betyder, at der i dag er uoverensstemmelser og uklarheder i reglerne, som skaber unødigt forvirring og misforståelser for aktørerne i affaldssektoren.

I en sektor som bliver mere og mere præget af landsdækkende ordninger og regulering, og hvor de forskellige aktører opererer på tværs af kommunegrænserne, er det også naturligt, at de kommunale regulativer understøtter denne tendens ved en mere ensartet opbygning og brugen af ens definitioner.

Regulativ for husholdnings- og erhvervsaffald

Regulativ for bygge- og anlægsaffald

Regulativ for erhvervsaffald

Regulativ for haveaffald

Regulativ for afbrænding af haveaffald

Regulativ for farligt affald

Regulativ for landmænd, pesticidaffald

Regulativ for batterier

Regulativ for bortskaffelse af fast erhvervsaffald

Regulativ for indsamling og behandling af madaffald fra storkøkkener

Regulativ for kontrol og tømning af olie- og benzinudskillere

Regulativ for elektriske og elektroniske produkter

Regulativ for genbrug og storskræld

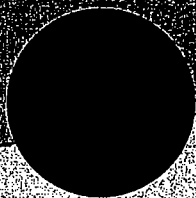
UDFORDRINGER

Den danske lovgivning skal udformes, så den er både sammenhængende, logisk og samtidig implementerer EU-lovgivningen på en praktisk anvendelig måde.

Der skal skabes entydige og landsdækkende definitioner af både affaldstyper og behandlingsmetoder, så det sikres, at reguleringen er ens på landsplan.

Regulativerne skal gøres brugervenlige, blandt andet skal sproget i større omfang være identisk med teksten i affaldsbekendtgørelsen.

Det vil være en udfordring at konstruere et datasystem, der kan tilgodese alle aktørers behov.

affald danmark

Vesterbrogade 74-3

1620 København V

Tlf. 3296 0430

e-mail ad@affalddanmark.dk

www.affalddanmark.dk

KL

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Tlf. 3370 3370

e-mail kl@kl.dk

www.kl.dk

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål

www.genanvendbiomasse.dk

Axelborg, torsdag den 15. marts 2007

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København

Att.:

Høringssvar vedrørende regeringens udspil om "Den nye affaldssektor"

Brancheforeningen har med stor opmærksomhed og interesse gennemgået regeringens udspil til affaldssektoren. Især Afsnit 5 hvor det fremgår, at "Regeringen vil fremme udviklingen af miljøeffektive teknologier, som kan være med til at løse nogle af de globale miljø- og ressource problemer" finder vi interessant.

Som Brancheforeningen tolker teksten i regeringens udspil, er målet tosidet. Dels ønsker man at kanalisere biologisk nedbrydelige ressourcer i den retning, hvor de mest effektivt kan bidrage til bæredygtighed, og samtidigt at fremme dansk teknologi, som kan anvendes i globalt perspektiv.

Brancheforeningen lægger derfor stor vægt på at fremhæve direktivets formål om, at det organiske affald indsamles og håndteres således, at der kan ske genanvendelse af det organiske materiale og næringsstofferne til jordbrugsformål jævnfør Europarlamentets vedtagelse af forslag til affaldsrammedirektiv.

Vi anser eksemplerne i udspillet afsnit 5 på innovative teknologier som retningsgivende, men vi så meget gerne at også andre innovative biologiske metoder end biobrændselsteknologien nævnes. Vi er overbevist om, at den danske innovative biogas- og komposteringsteknologi og viden, kunne spille en seriøs og væsentlig rolle i mange lande.

Det er Brancheforeningens opfattelse at kompostering er en bæredygtig teknologi. Herved fremstilles kompostprodukter som i et langt perspektiv bevarer CO₂ puljen i jorden samt fremmer jordbundens evne som dyrkningsmedie for plantevækst, hvilket i sig selv bidrager til CO₂ optag fra luften. Herudover er det Brancheforeningens helt klare opfattelse, at der ligeledes ligger en meget vigtig opgave i at bidrage til bevarelsen af verdens reserver af næringsalte – herunder ikke mindst fosfor.

Biogas- og komposteringsteknologi er i det perspektiv værd at fremme. Herudover vil den danske knowhow og teknologi være attraktiv i lande med kraftig økonomisk vækst som samtidigt har problemer med overudnyttelse af land- og skovbrugsarealerne.

Sekretariat ■ Foreningsservice ■ Axeltorv 3, 1. ■ 1609 Kbh. V ■ 3339 4214 ■ anb@landbrug.dk

www.genanvendbiomasse.dk

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål

www.genanvendbiomasse.dk

Det vil kort sagt sige separat indsamling og slutteligt genanvendelse som jordforbedringsmiddel/voksemedie efter evt. udnyttelse af energipotentialet og IKKE forbrænding på energianlæg.

Brancheforeningen håber at vores betragtninger kan finde plads i regeringens fremtidige strategi for med at øge den global bæredygtighed med dansk teknologi som driver.

Brancheforeningen stiller sig naturligvis til rådighed for en nærmere drøftelse af de i nærværende høringssvar anførte bemærkninger.

Med venlig hilsen,

Anders Bredmose

Sekretær

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål

Danmarks Naturfredningsforenings kommentarer til: Regeringsudspil om "Den nye affaldssektor"

Udspillet handler først og fremmest om affaldssektorens struktur. Regeringsudspillet har været rigtig længe undervejs, og det virker som om det har voldt mange vanskeligheder at skrue det sammen. Udspillet har stort set intet med "miljø" at gøre, ordet nævnes kun sporadisk.

Hovedformålet er konkurrence og effektivitet samt gennemsigtighed. Udspillet afspejler en fast tro på at markedskræfter og konkurrence mere eller mindre alene kan løse affaldsproblemerne. Genanvendelsen af erhvervsaffald skal fremover være rent markedsstyret. Samtidig er der lagt op til en høj grad af centralisering ved etablering af et *Affaldssekretariat*, som skal styre priser og effektivitet, samt tilsyneladende træffe beslutning om strukturen på deponeringsområdet. Affaldsregulativerne skal forenkles og standardiseres.

Lidt vision kan der måske være i, at affald fremover kan være input i en 2. generations bioethanol produktion, men det må ikke ske ved at trække papiret eller andre umiddelbart genanvendelige fraktioner ud til biobrændsler i stedet for genanvendelse.

Det er rigtig vanskeligt at gennemskue, hvilke *miljømæssige konsekvenser* udspillet vil få. Måske slet ingen? Vi vil angive nogle usikkerhedsmomenter, som kan pege mod en ringere miljømæssig kvalitet i affaldsbehandlingen.

Det er en kendt erfaring, at *markedskræfter* altid vil skubbe affaldet hen til billigst mulige behandling, og al behandling foregår ikke altid lige efter reglerne. Falder f.eks. papir/pap eller plastpriserne på det internationale marked, vil der være en tendens til at mere papir og plast sendes til forbrænding, uanset lovgivning. Særligt vil det gå ud over de mængder som kommer fra mindre erhvervsvirksomheder, som kommunerne ofte har etableret indsamlingsordninger for. Det er uklart om det fortsat kan være en kommunal opgave at indsamle erhvervsaffald? Det fremgår ikke explicit af oplægget. Der kan derfor være en tendens til at genanvendelsesprocenten på erhvervsaffald vil falde på sigt.

Det er *kommunerne*, som skal føre *tilsyn* med erhvervsaffaldet og genanvendelsen bl.a ved hjælp af et nyt indberetningssystem. Umiddelbart ser det dog ikke ud til at kommunerne får tilført midler til denne myndighedsopgave, og vi ved jo at det ikke har været en højt prioriteret opgave hidtil, - bl.a. fordi en hel del har fungeret ved indsamlingsordninger - og opgaven ser heller ikke ud til at skulle have høj prioritet i fremtiden! Også et fingerpeg i retning af mindre genanvendelse.

Der er en noget uklar definition på *affaldstransportører* og *affaldsindsamlere*. Men der er en væsentlig forskel, idet affaldsproducenten har ansvaret for den miljørigtige behandling af eget affald, når han anvender en *affaldstransportør*, dvs. et ansvar der gælder indtil affaldet er afleveret på et godkendt anlæg. Men hvis der anvendes en *affaldsindsamler* overgår ansvaret for affaldets videre miljørigtige behandling til vognmanden. Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, at vognmænd lader sig registrere både som affaldsindsamlere og affaldstransportører, og så vil der let være en uklar ansvarsfordeling for affaldets miljørigtige behandling.

Med hensyn til *deponering og forbrænding* er der i dag en stram EU-regulering, som indebærer at forureningsrisikoen fra anlæggene burde være minimal. Endnu mangler vi jo i Danmark de tidligere amters udmeldinger om, hvilke lossepladser der skal lukke af miljømæssige årsager, og hvilke der fremover kan fungere forsvarligt. En af de vigtigste elementer for en fremtidig genanvendelse er, at der er en stram modtagekontrol på anlæggene, og det nævnes der ikke noget om i Regeringsudspillet.

Åbning af genbrugspladser for mindre erhvervsdrivende er alt i alt et initiativ, som er positivt for genanvendelsen, dog lidt afhængig af hvordan gebyrregler udformes.

Alt i alt står Regeringsudspillet i konkurrencens og effektivitetens lys, uden mange overvejelser om hvilke negative sider for miljøet en sådan markedsføring kan indebære.

Danmarks Naturfredningsforening, Masnedøgade 20, 2100 København Ø
Den 15. marts 2007

Erhvervs- og selskabsstyrelsen høringssvarDen nye affaldssektor DOK681115.TXT
Fra: Christina Heering (DEP) [CHH@oem.dk]
Sendt: 16. marts 2007 11:41
Til: MST - Jord & Affald (Enhedens postkasse)
Cc: Mie Struwe Hansen (DEP)
Emne: Høringssvar vedrørende Regeringsudspil om "Den nye affaldssektor"

Til rette vedkommende

Økonomi- og Erhvervsministeriet har sendt Regeringsudspil om "Den nye affaldssektor" i høring hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR). CKR's bemærkninger fremgår direkte af nedenstående.

<mailto:msh@oem.dk>

Herudover har økonomi- og Erhvervsministeriet ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Christina Heering
Juridisk Sekretariat
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Tlf 3392 3108
Mail chh@oem.dk <mailto:chh@oem.dk>

Fra: Cecilie Brøkner [mailto:CEB@eogs.dk]
Sendt: 9. marts 2007 15:48
Til: Mie Struwe Hansen (DEP); Christina Heering (DEP)
Cc: Stinne Henriksen; Louise Lundstrøm Nielsen; Susanne Tølbøl Lauritsen
Emne: Høringssvar vedrørende Regeringsudspil om "Den nye affaldssektor"

Høringssvar vedrørende Regeringsudspil om "Den nye affaldssektor"

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har modtaget ovennævnte forslag i høring. CKR har i den forbindelse følgende bemærkninger.

Nærværende forslag handler om en gennemgribende effektivisering af
side

Erhvervs- og selskabsstyrelsen hørings svarDen nye affaldssektor DOK681115.TXT
affaldssektoren. Hensigten med forslaget er at reducere de administrative og
økonomiske omkostninger for virksomheder i Danmark i overensstemmelse med
regeringens handlingsplan for forenklinger og administrative lettelser på
miljøområdet.

Administrative omkostninger

CKR forventer, at forslaget vil medføre væsentlige administrative lettelser, men
den præcise størrelsesorden kan ikke vurderes på nuværende grundlag. Der vil dog
ske en kvantificering heraf i forbindelse med den konkrete udmøntning af
forslaget. De foreslåede ændringerne vil desuden blive målt i forbindelse med
den årlige AMVAB-opdatering.

For at undgå unødige byrder for erhvervslivet, bør der i forbindelse med
udspillet udmøntning i et lovforslag, udarbejdes en kommunikationsplan, som
beskrives i lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. Justitsministeriets
vejledning om lovkvalitet. Kommunikationsplanen skal bl.a. sikre, at
virksomhederne informeres om programmet i rette tid, at de forstår formålet
hermed, og hvad programmet betyder for dem. En online-guide til at lave
kommunikationsplanen med findes på www.kommunikationsguide.dk
<<http://www.kommunikationsguide.dk/>> .

CKR har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Cecilie Brøkner

Fuldmægtig

Tlf. direkte 3330 7555

E-post CEB@eogs.dk

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR)
vurderer de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
som følge af nye love og bekendtgørelser. CKR kan teste forslag med væsentlige
administrative konsekvenser for erhvervslivet i økonomi- og Erhvervsministeriets
virksomhedspanel

Erhvervs- og selskabsstyrelsen høringssvarDen nye affaldssektor DOK681115.TXT

9. marts 2007

Sag 2007-0011220

Deres ref. CEB/LLN

CENTER FOR KVALITET I ERHVERVSREGULERING

Kampmannsgade 1

1780 København V

Tlf. 33 30 77 00

Fax 33 30 77 99

CVR-nr 10 15 08 17

eogs@eogs.dk

www.eogs.dk <<http://www.eogs.dk/>>

ØKONOMI- OG

ERHVERVSMINISTERIET

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - læs her. <<http://www.eogs.dk/sw1998.asp>> Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér

venligst e-mail inkl. fejlbesked - læs om de mest almindelige fejl <<http://www.eogs.dk/sw2000.asp>> . Undlad

venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - Læs mere <<http://www.eogs.dk/sw1998.asp>> .

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Også sendt pr. mail til: mst@mst.dk

15. marts 2007
Sagsnr.: 221822

Høringsvar om "Den nye affalds sektor".

Dansk Byggeri konstaterer med stor tilfredshed, at regeringens udspil "Den nye affalds sektor" går videre med de forslag, der var enighed om i den arbejdsgruppe, der i december 2004 udarbejdede rapporten: "En effektiv affalds sektor. Anbefalinger fra arbejdsgruppen om organisering af affalds sektoren."

Det var især på genanvendelsesområdet, der kunne opnås enighed om en ny ansvarsfordeling blandt affalds sektorens aktører. Derimod var der ikke enighed om organisering af deponerings- og forbrændingsområdet. Sidstnævnte er de mest komplekse og mindst gennemskuelige områder indenfor affalds sektoren, og der kan derfor være god grund til at starte med genanvendelsesområdet for her at opnå et nyttigt erfaringsgrundlag, der siden kan anvendes i en fremadrettet proces.

Hvad angår erhvervsaffald, der skal forbrændes og deponeres, mener Dansk Byggeri, at tiden vil vise, at de tiltag, man foreslår på genanvendelsesområdet, kan overføres til deponerings- og forbrændingsområdet, hvorimod husholdningsaffald fortsat bør være en kommunal opgave.

Når forhandlingerne om en revision af affaldsrammedirektivet er tilendebragt, vil det reviderede direktiv danne grundlag for ændringer i den danske affaldslovgivning. Her er det især reglerne om nyttiggørelse af forbrændingsegnet affald, der må forventes at blive genstand for lovinitiativer.

Dansk Byggeri har derfor forståelse for regeringens forslag om at afvente med udformningen af reglerne om nyttiggørelse, før der laves egentlige regler for de anlæg, der oprindeligt er bygget med henblik på forbrænding af affald.

Derimod mener Dansk Byggeri, at man udmærket kan supplere forslaget på genanvendelsesområdet til også at omfatte de anlæg til nyttiggørelse ved forbrænding, hvor man erstatter primære brændstoffer som kul eller olie med affald med en positiv brændværdi. Her tænkes især på anlæg som cementfabrikker, carbogritanlægget og de kul/(olie)fyrede kraftværker. Det vil ydermere være i overensstemmelse med det nuværende affaldsrammedirektiv.

Dansk Byggeri konstaterer med stor tilfredshed, at regeringens udspil vil medføre, at de fælleskommunale virksomheder bliver rene driftsselskaber uden myndighedskompetence. Det er en naturlig konsekvens i forlængelse af kommunalreformen, hvor kommunerne blev styrket på de faglige områder, hvilket sætter dem i stand at løfte myndighedsopgaverne kvalificeret. Samtidig vil regeringens forslag skabe større gennemsigtighed og medvirke til at imødegå den konkurrenceforvridning, som de private virksomheder ofte har været påført af de fælleskommunale virksomheder, når de har sammenblandet myndigheds- og driftsrollen. I den forbindelse er det vigtigt, at sideordnede aktiviteter udskilles, og at der aflægges regnskab for hver aktivitet efter principperne i årsregnskabsloven, og at der etableres åbningsbalancer.

Den nuværende gebyrpolitik, der anvendes af de kommunale genbrugsstationer, forårsager gang på gang harme, når gebyrerne opkræves hos vores medlemmer. Et typisk eksempel på en reaktion fra et af vores medlemmer er vedlagt dette høringssvar. Vores medlemmer står helt uforstående overfor størrelsen og variationen af gebyrerne, når man sammenligner, hvad der opkræves fra kommune til kommune. Når gebyrerne er så uensartede, er det blandt håndværkerne årsag til konkurrenceforvridning. Det er helt urimeligt, at gebyrpolitikken i den kommune, hvor man driver sin virksomhed fra, kan have betydning for, om man kan konkurrere med håndværkerne i nabokommunerne.

Dansk Byggeri mener ikke, at forslaget om benyttelsen af genbrugspladserne helt afspejler, den enighed der var i arbejdsgruppen. Da regeringen udtrykkeligt anfører, at "Regeringen går i dette udspil videre med de forslag, der var enighed om" tillader Dansk Byggeri sig at gå ud fra, at intensionen i regeringens forslag om genbrugspladser bygger på arbejdsgruppens enighed, og ikke på en unøjagtig formulering herom i det fremlagte forslag.

Blandt andet siger man i forslaget, at "... der etableres landsdækkende principper for gebyropkrævningen", hvorimod det i arbejdsgruppen rapport side 110 mere præcist anføres om princippet, at: "Gebyret for potentielt affaldsproducerende virksomheder og husholdninger er ens." Derfor vil Dansk Byggeri understrege, at der i affaldsgruppen var enighed om dette princip, som byggede på bl.a. følgende forudsætning: At virksomheder kun skulle have adgang til de kommunale genbrugspladser på betingelse af, at de her kun kunne aflevere mindre mængder affald. Ved mindre mængder forstås, som anført i arbejdsgruppens rapport på side 110: "... Mængder under de til enhver tid gældende sorteringsgrænser og affaldsfraktioner som ligner en husstands affaldsproduktion."

Grunden til, at disse forudsætninger er så afgørende for dansk Byggeri, er, at når virksomheder og husholdninger kun har adgang til at levere sammenlignelige mængder i art og omfang, kan der ikke ske krydssubsidiering i ordningen, og i konsekvens heraf må gebyret for husholdninger og virksomheder nødvendigvis være ens.

Hvis blandt andet de væsentlige betingelser for enighed om benyttelse af de kommunale genbrugspladser ikke kan opfyldes, ønsker Dansk Byggeri et forbud mod, at håndværkere og entreprenører kan benytte genbrugspladserne. Det skal bemærkes, at forslaget side 9 anfører: "Mange virksomheder ønsker at kunne benytte genbrugspladserne, som en enkel måde at komme af med affaldet på." Det gælder kun for Dansk

Byggeris medlemmer, hvis blandt andet de betingelser, som er omtalt ovenfor, er opfyldt.

Dansk Byggeri er overbevist om, at genbrugspladserne bliver konkurrenter til de indsamlere, der vil blive etableret i forbindelse med den ny organisering af genanvendelsesområdet. Disse indsamlingsvirksomheder vil efter Dansk Byggeris vurdering have kapacitet til også at indsamle og håndtere affaldet fra de små erhvervsvirksomheder. Men det siger sig selv, at en erhvervsvirksomhed, der bliver tvunget til at betale gebyr for retten til at bruge en kommunal genbrugsplads, betaler ikke en indsamler for at sørge for korrekt miljømæssig genanvendelse af sit affald.

I den forbindelse bemærkes, at tvungen betaling til kommunale genbrugspladser indebærer, at erhvervsaffaldsproducenten selv skal transportere affaldet til genbrugspladsen, hvorimod en privat indsamler vil afhente affaldet på erhvervsaffaldsproducentens hjemmeadresse. Dansk Byggeri er ikke i tvivl om, at indsamling vil genere større genbrug end "tvungen" brug af de kommunale genbrugspladser. Derfor er det også afgørende, at erhvervsvirksomheder kun afleverer affald til genbrugspladserne, som i mængde og art svarer til, hvad husholdningerne må aflevere, således at genbrug fremmes via et frit marked. Jo større markedet for genanvendelse bliver, jo større bliver incitamentet til at udvikle nye genanvendelsesmetoder.

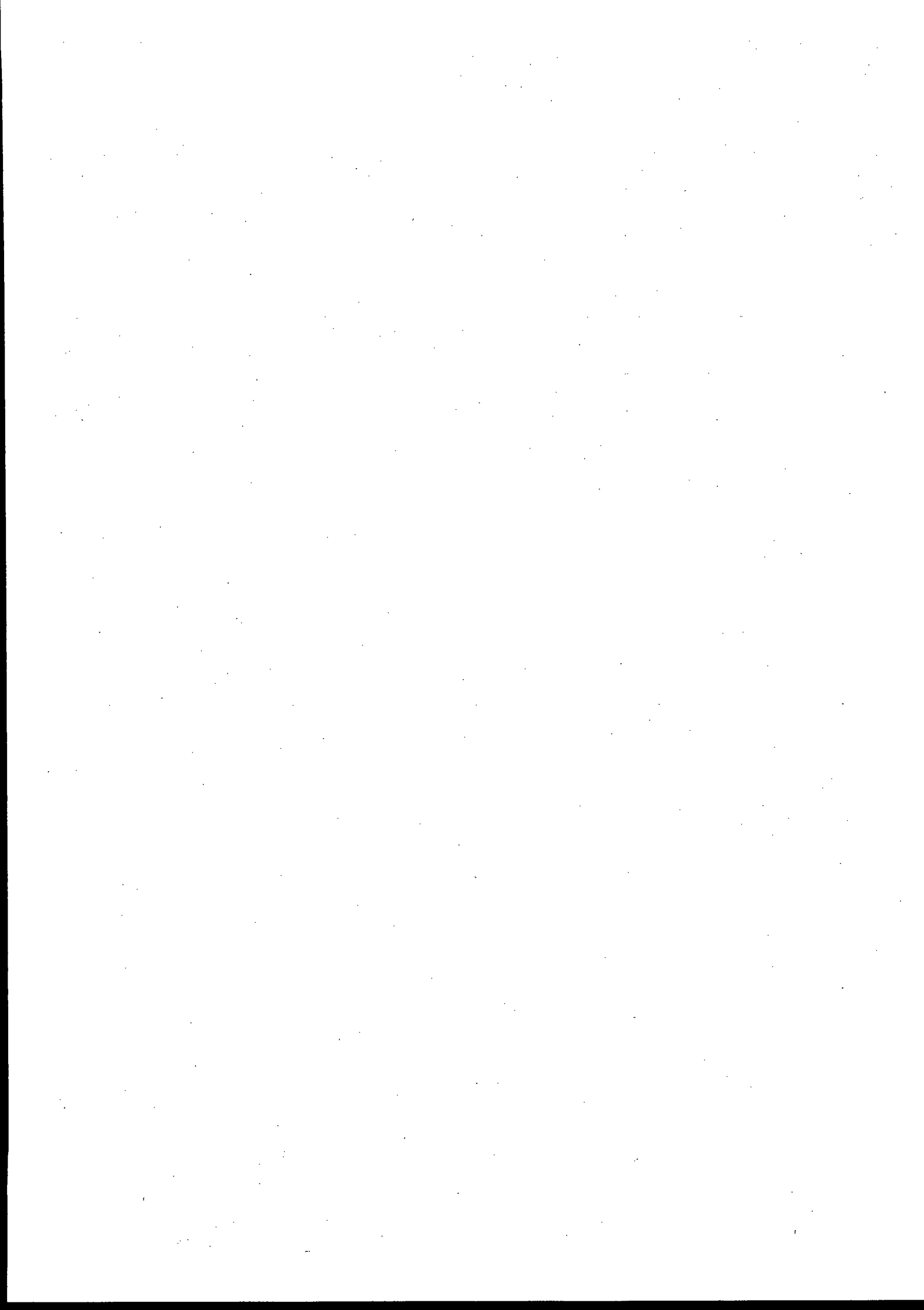
Dansk Byggeri ønsker, at der lægges vægt på, at der etableres et effektivt tilsyn, der sikrer overholdelse af de regler, som kommer til at gælde for det genanvendelige affaldsområde. For Dansk Byggeri har det stor betydning, at indsamleren har pligt til at indberette data til en central database, hvorfra der kan krydstjekkes oplysninger fra godkendte indsamlere og godkendte modtageanlæg, der alle rapporterer til samme database. Derved forstærkes de kommunale tilsynsmyndigheders muligheder, når de kan sammenholde data fra godkendte indsamlere og godkendte modtageanlæg uden for kommunen med data fra kommunens affaldsproducenter. Fordelen ved, at der etableres én central database, er, at aktørerne kun skal rapportere data én gang, og at databasen, hvis den gennemtænkes, vil være et meget effektivt redskab for tilsynene.

Dansk Byggeri hilser det velkomment, at der oprettes et Affaldssekretariat. Dansk Byggeri finder, at staten herved udnytter sin ekspertise optimalt, når Miljøstyrelsen tager sig af miljøspørgsmål, mens Affaldssekretariatet, som forankres i Konkurrencestyrelsen, tager sig af prisdannelsen, kommercielle - og konkurrencerelaterede forhold.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Henrik Fausing

Bilag: Brev fra Leif E. Hansen dateret d. 26. februar 2007

danskenergi

Miljøstyrelsen
Jord og Affald
E-mail: joaff@mst.dk

Rosenøms Allé 9
DK 1970 Frederiksberg C
Tlf: 35 300 400
Fax: 35 300 401
e-mail: de@danskenergi.dk
www.danskenergi.dk

Dok. ansvarlig: JKO
Sekretær: Igu
Sagsnr: 07/113
Doknr: 4

16-03-2007

Høringssvar om regeringens oplæg til "Den nye affaldssektor"

Dansk Energi finder regeringens oplæg til ny affaldssektor tilfredsstillende og med gode initiativer. Blandt de positive ting som er med til at effektivisere sektoren, hæfter Dansk Energi sig især ved:

- Øget konkurrence på genanvendeligt erhvervsaffald
- Større gennemsigtighed i sektoren
- Tydeligere ansvarsfordeling
- Ophævelse af de fælleskommunale selskabers rolle som myndighed
- Forenklet indberetning af data

Dansk Energi anbefaler meget klare retningslinjer for affaldssortering herunder at få afgrænset erhvervsaffald til medforbrænding. Det må gerne være i sammenhæng med regeringens energistrategi, som lægger op til medforbrænding af affald i kraftværkerne.

Det er meget vigtigt for kraftværkerne at sikre, at kommunerne ikke kan komme i en situation, hvor de kan have fordel af at blokere for kraftværkernes adgang til medforbrændingsegnet affald. I den forbindelse foreslår Dansk Energi, at det erhvervsaffald, der er egnet til medforbrænding, undtages fra den kommunale anvisningspligt til forbrænding og i stedet omfattes af fri konkurrence mellem forbrændingsanlæg og kraftværker.

Dansk Energi er enig i en adskillelse af økonomi for forbrændingsanlæg, deponeringsanlæg og øvrige sideordnede aktiviteter for at sikre en gennemsigtig økonomi. Det kan ske ved *udskillelse i særskilte selskaber. Herved vil der kunne skabes ensartede rammebetingelser for kommunalt ejede anlæg og privatejede anlæg.*

Erfaringer i elsektoren på benchmark er blandede. Benchmark er et udmærket værktøj til at klarlægge mere overordnede nøgletal og til at skabe erfaring. Det har dog vist sig, at mere detaljerede sammenligninger er vanskelige og tidskrævende, og ofte giver anledning til ufrugtbare diskussioner. *Dansk Energi anbefaler derfor enkle benchmarkprogrammer med enkle hovedtal frem for omfangsrige og unødigt tidskrævende programmer. Tilstrækkeligt er økonomiske og*

tekniske hovedtal for anlæggene, som f.eks. el-, varme- og affaldsindtægter samt affaldsmængder og takster for de forskellige affaldstyper og endelig miljødata.

Endeligt kan Dansk Energi fuldt ud støtte en forsknings- og udviklingsindsats for affald som CO₂-neutral brændsel til produktion af biobrændstoffer. Det er en udviklingsaktivitet, som udspringer af Energy Camp (www.energycamp.dk), og som bør støttes med midler fra det nye Energiteknologiske Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP).

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Jesper Koch

Miljøstyrelsen
Jord og Affald
Strandgade 29
1401 København K

16. marts 2007
lh/ig

Svar sendt pr. e-mail til: joaff@mst.dk

Høring af regeringsudspil til "Den nye affaldssektor"

Miljøstyrelsen har pr. e-mail af 8. februar 2007 anmodet Dansk Fjernvarme om eventuelle bemærkninger til det ovenfor nævnte regeringsudspil.

Som brancheforening for fjernvarmeværkerne, og herunder for købere af varme fra forbrændingsanlæg, er det dette område af regeringens udspil, der har vores naturlige interesse. Vi har derfor ikke specifikke bemærkninger til udspillet på de øvrige områder af affaldsbehandlingen, idet vi forudsætter, at alle andre aktiviteter, end forbrænding af affald, holdes ude af den økonomiske opgørelse af prisen på varme fra forbrænding.

Generelt finder vi det hensigtsmæssigt, at man koordinerer tiltag på forbrændingsområdet med de igangværende forhandlinger om det europæiske affaldsdirektiv.

En målsætning om effektivitet og gennemsigtighed på forbrændings- og deponeringsanlæg kan alle tilslutte sig, men vi er usikre på, om udskillelse i selvstændige selskaber er det mest hensigtsmæssige middel hertil. Umiddelbart ser vi en vis risiko for, at der ved interne overførsler og faktureringer ikke opnås større transparens end ved en regnskabsmæssig opdeling. Der er andre midler til at sikre effektivitet og gennemsigtighed; blandt andet kan myndighedstilsyn være et alternativ. Der er derfor risiko for, at selskabsdannelsen bliver et administrativt fordyrende led, der ikke er det mest hensigtsmæssige for målopfyldelsen.

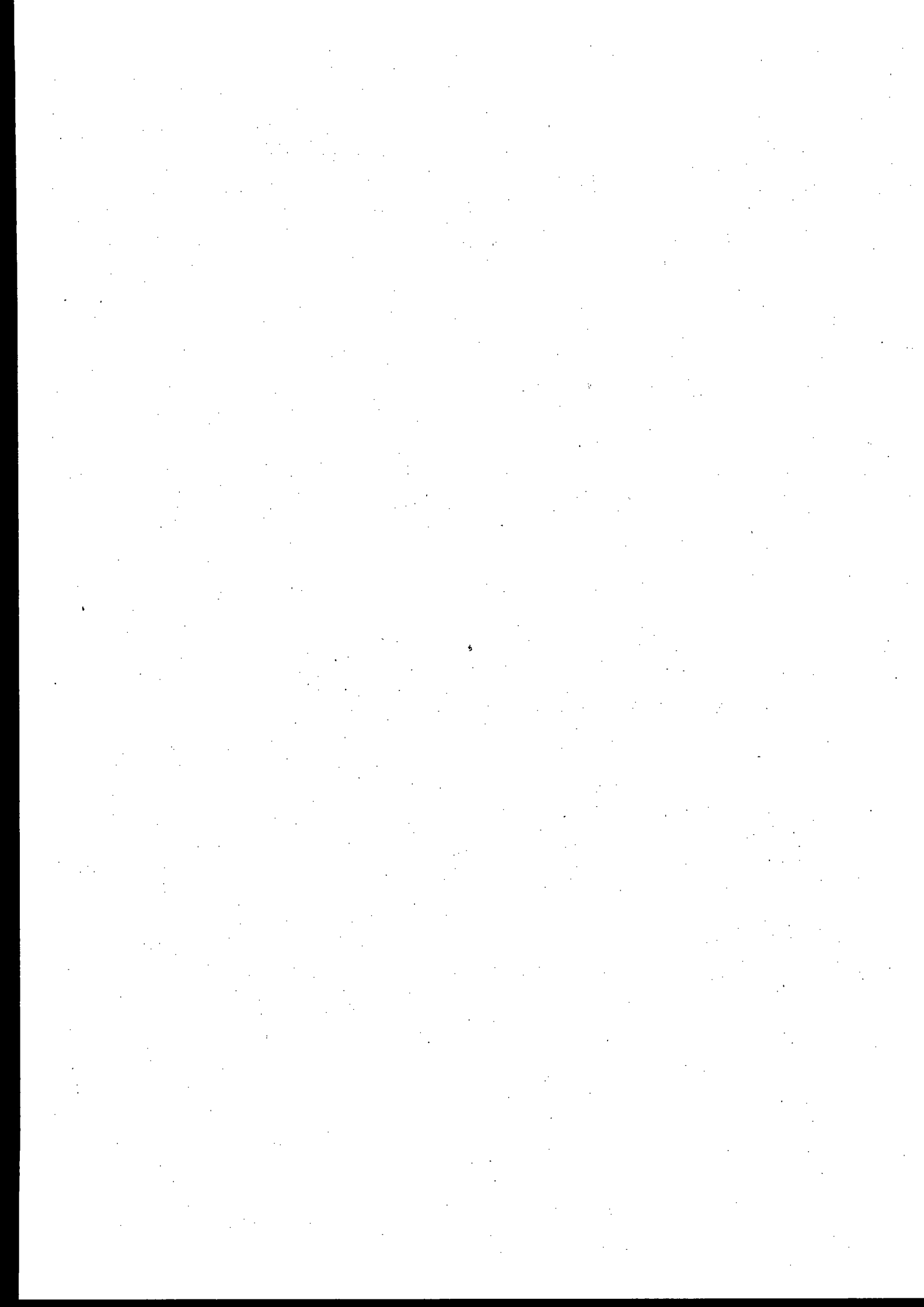
Det foreslås endvidere, at affaldsbehandlingsvirksomhederne skal aflægge regnskab i overensstemmelse med årsregnskabsloven. Her skal man være opmærksom på det regelsæt, der regulerer prisen på varme. Varmeværker er omfattet af hvile-i-sig-selv-princippet, hvor blandt andet afskrivninger kan indregnes som en omkostning i overensstemmelse med afskrivningsbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991. Ved opgørelse af den omkostningsbaserede varmepris, kan en årsrapport aflagt efter årsregnskabsloven derfor ikke ukritisk anvendes som prisgrundlag, idet det skal sikres, at prisbestemmelserne i varmforsyningsloven er overholdt, herunder at der ikke sker afskrivning på opskrevne værdier. Der skal således sikres tilstrækkelig kontrol med, at varmemeforbrugerne ikke kommer til at betale for de samme investeringer mere end én gang.

Herudover har Dansk Fjernvarme ikke bemærkninger til regeringsudspillet.

Med venlig hilsen
Dansk Fjernvarme

Lone Hansen

DANSK INDUSTRI
H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

Miljøstyrelsen
Att.: Jord og Affald
Strandgade 29
1401 København K

16. marts 2007

DI's bemærkninger til "regeringsudspil om den nye affaldssektor"

DI har den 8. februar modtaget regeringens udspil om den nye affaldssektor i høring. Indledningsvis vil DI gerne kvittere for den åbne proces, Miljøstyrelsen har valgt, med møder for affaldssektorens parter, såvel ved offentliggørelsen af udspillet som dialogmødet om udspillet den 12. marts 2007.

DI finder helt overordnet, at regeringsudspillet er positivt. Udspillet følger også hovedparten af de anbefalinger, der fremgår af rapporten fra affaldsarbejdsgruppen, som DI også deltog i. DI havde meget gerne set, at anbefalingerne var blevet udmøntet i handling tidligere. DI håber derfor, at regeringen hurtigt finder opbakning til sine forslag, så den nuværende stilstand i branchen pga. usikkerheden i rammevilkårene bliver omsat til fremadrettet handling.

DI finder det meget positivt, at regeringen vil liberalisere hele området for genanvendeligt erhvervsaffald og gennemføre en administrativ forenkling af området. Det er et tiltrængt tiltag, der vil lette virksomhedernes affaldshåndtering, og som samtidig skaber grundlag for, at der kan indsamles større mængder af ensartede fraktioner. Det er dermed både en miljøfordel og en fordel for virksomhederne.

DI ser gerne, at også forbrændingssektoren bliver liberaliseret, men har forståelse for, at den igangværende revision af EU's affaldsdirektiv umuliggør dette på nuværende tidspunkt. DI støtter den foreslåede tvungne udskillelse i selskaber, udskillelse af sideordnede aktiviteter og oprettelse af et affaldssekretariat som vigtige elementer i en effektivisering af forbrændingssektoren. DI understreger dog, at DI

udelukkende ser disse tiltag som en mellemløsning, indtil rammevilkårene fra EU er fastlagt.

Nedenfor fremhæves nogle af de punkter i oplægget, som DI finder er af afgørende betydning for en bedre organisering af affaldssektoren.

Anlæggene skal udskille sideordnede aktiviteter

For at skabe gennemsigtighed i sektoren er det vigtigt, at sideordnede aktiviteter udskilles i juridisk adskilte selskaber. DI så gerne, at der var krav om, at det skulle være aktieselskaber. Det er særligt vigtigt, at konkurrenceudsatte områder som genanvendelsesanlæg og transport bliver udskilt, så krydssubsidiering ikke bliver mulig. Dermed skabes de samme vilkår for private og offentlige aktører, der udbyder en ydelse.

Oprettelsen af et affaldssekretariat

DI støtter generelt oprettelsen af et affaldssekretariat, der kan overvåge priserne på forbrænding og deponering, og finder placeringen i Konkurrencestyrelsen oplagt. Om en prisloftsregulering giver billigere deponeringspriser i et ikke frit marked, end i en overvåget hvile-i-sig-selv regulering, er for DI ikke oplagt.

Det er vigtigt, at benchmarking-krav og indretningen af affaldstilsynet sker på en måde, så det understøtter og forbereder de tiltag, der bør ske, når EU's reviderede affaldsdirektiv er på plads om få år.

Genbrugspladserne

For så vidt angår de kommunale genbrugspladser og adgang til disse for erhverv, konstaterer DI, at det er et område, hvor der i affaldsarbejdsgruppen var forskellige synspunkter. Disse blev samlet i en fælles indstilling fra arbejdsgruppen. DI anbefaler, at dette kompromis danner grundlag for de fremtidige regler for erhvervets anvendelse af pladserne. Herved undgås også, at diskussionerne om dette skal starte forfra.

Erhvervslivet skal derfor have adgang til genbrugspladser for affaldsmængder, der i mængde og karakter svarer til affaldet fra private husholdninger.

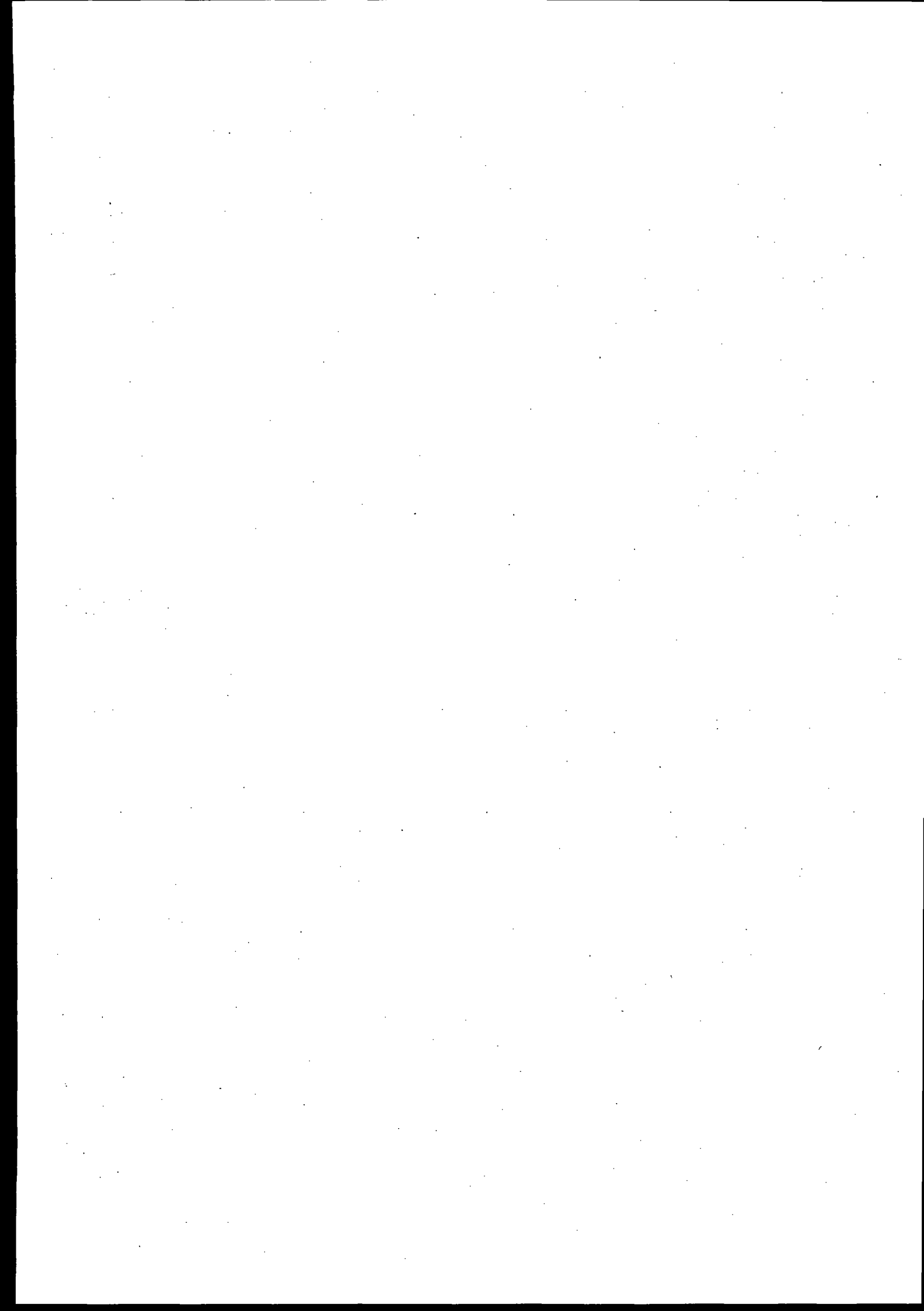
Innovation

DI finder det positivt, at der er fokuseret på nyudvikling inden for affaldsbehandling og miljøteknologisk innovation. DI mener, det er vigtigt at de statslige myndigheder skaber rammer for, at virksomhederne kan udvikle og afprøve nye og bedre behandlingsmetoder til gavn for såvel miljøet som beskæftigelse. Det kan skabe nye eksportsucceser for danske miljøvirksomheder.

DI ser frem til det videre arbejde med at modernisere affaldssektoren, og deltager også fremover gerne med bidrag.

Med venlig hilsen

Svend-Erik Jepsen

Miljøstyrelsen
Att.: Marianne Moth
Strandgade 29
1401 København K

Grønningen 17
Postboks 2250
DK-1019 København K
Telefon: +45 70 15 95 00
Telefax: +45 70 15 95 02
E-mail: dll@dll-dk.dk
Internet: www.dll-dk.dk

Deres ref.:

Vor ref.: SLI

Vort j. nr.: 07-360101-001

Dato: 14.03.2007

Regeringens udspil om affaldssektoren

Dansk Transport og Logistik (DTL) har modtaget ovennævnte udspil i høring i e-mail af 8. februar 2007. DTL er meget positive overfor regeringens udspil. DTL deltog aktivt i miljøministerens arbejdsgruppe om organisering af affaldssektoren og støtter som udgangspunkt de konklusioner, arbejdsgruppen kom frem til.

DTL er enig i, at der skal ske en adskillelse af kommunernes roller som myndighed og driftsherre, samt der skal være større gennemsigtighed i kommunale gebyrer. En af forudsætningerne for, at der kan blive en større gennemsigtighed i de kommunale gebyrer er, at der sker en udskillelse af de fælleskommunale selskabers sideordnede aktiviteter.

DTL finder, at det er vigtigt, at virksomheder får et øget frit valg mellem godkendte affaldsordninger. Grundlæggende er det DTLs opfattelse, at det ikke kun bør gælde genanvendeligt affald, men også affald til forbrænding og deponering. DTL har dog forståelse for, at det kan være hensigtsmæssigt at afvente forhandlingerne om EU's affaldsrammedirektiv.

Endvidere bør der ske en række administrative forenklinger, som der er lagt op til i udspillet. Det har det været et stort behov for i mange år.

Samtidigt er det positivt, at der i udspillet tænkes fremadrettet og sættes fokus på innovation. Det er DTLs opfattelse, at det er vigtigt at udnytte potentialet i affald til bl.a. biobrændstof.

Styrket konkurrence og genanvendeligt erhvervsaffald

DTL er positiv overfor, at der kommer en ny ansvarsfordeling med øget frit valg for virksomheder mellem godkendte affaldstransportører, indsamlere og behandlingsanlæg understøttet af centrale behandlingskrav, så det sikres, at de nationale genanvendelsesmål kan opfyldes.

Det er positivt, at den kommunale registrering af transportører, indsamlere og behandlingsanlæg foreslås ændret til en national registrering og godkendelse. Det vil øge effektiviteten og mindske de administrative byrder for alle i sektoren.

Den nuværende regulering, hvor transportører skal registreres i samtlige kommuner, hvor de indsamler affald og hvor deres kunder skal søge dispensation for deltagelse i kommunale ordninger, giver en række administrative hindringer for en effektiv tilrettelæggelse af affaldshåndteringen. Samtidig er der en række begrænsninger i lovgivningen, som betyder, at transportørernes kunder ikke har et retskrav til at få dispensation.

For så vidt angår erhvervsvirksomheders benyttelse af genbrugspladser er det vigtigt, at der findes en retfærdig løsning på betalingen, så en betalingsordning ikke er konkurrenceforvridende overfor transportørerne. Grundlæggende er det DTLs opfattelse, at erhvervsaffald kun bør kunne afleveres på pladser, hvor affaldet vejes, og der betales efter hvilken type affald, der afleveres. Transportørerne vil gerne konkurrere om at tilbyde effektive sorterings- og transportløsninger, men det må være et krav, at erhvervsvirksomheders affaldshåndtering ikke subsidieres af forbrugerne.

I miljøministerens arbejdsgruppe var der imidlertid en udbredt forståelse for, at det var nødvendigt at finde en løsning på erhvervsvirksomheders aflevering af mindre mængder affald svarende til affald fra husholdninger. DTL støttede den enighed, der var i gruppen om, at der kunne opkræves et gebyr for virksomhedernes brug af genbrugspladser svarende til gebyret for husholdninger. Det er imidlertid vigtigt, at der er kontrol med, at det alene er mindre mængder, der kommer på genbrugspladserne. De ordninger, der er i dag, hvor virksomheder opkræves et gebyr efter størrelse, branche og/eller antal ansatte er stærkt konkurrenceforvridende overfor transportørerne. Virksomhederne kan ikke få dispensation, og hvis en virksomhed er forpligtet til at betale 50.000 kr. til en kommunal ordning, er virksomhedens incitament til at indgå en aftale med privat transportør stort set ikke eksisterende.

I det videre arbejde bør det derfor diskuteres, hvordan der sikres en kontrol med, hvilke affaldsmængder, der kommer fra virksomheder, og hvilke virksomheder, der skal opkræves gebyr.

Det nævnes i udspillet, at afgørelser om kategorisering af affald fortsat skal være en kommunal opgave. DTL mener, at der er et stort behov for at sikre en større ensartethed i disse afgørelser. Det vil være mest optimalt med en administrativ klageadgang, alternativt at miljøministeren får en call-in beføjelse i åbenlyst urimelige sager.

DTL støtter endvidere, at der skal ske en adskillelse af kommunernes rolle som myndighed og driftsherre. Som det er i dag, har kommunerne mulighed for at regulere egne erhvervsaktiviteter, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Adskillelse af myndighed og drift er især vigtigt på områder, hvor den kommunale aktivitet drives i konkurrence med private virksomheder.

Effektiv service og administrativ forenkling

DTL er enig i, at der er stort behov for regelforenkling. For kommunale affaldsregulativer vil det betyde, at virksomheder får en enkel indgang til at se, hvilke regler, der gælder, og det sikres samtidig, at de nationale regler gennemføres korrekt i kommunerne. Det er ikke altid tilfældet i dag. En samlet elektronisk indgang til de kommunale regulativer vil samtidig betyde administrative lettelser for de transportører, der er miljøcertificerede, som på den måde vil få en opdateret database over gældende regler.

DTL finder, at der er behov for at sikre, at indberetning af affaldsdata begrænses til det, der er nødvendigt og ikke medfører unødige administrative byrder for virksomhederne. I dag har

kommuner og affaldsselskaber vid adgang til at forlange særlige indberetninger. Et landsdækkende system vil derfor betyde en væsentlig regelforenklning efter implementeringsfasen.

Kommunerne skal fremover opgøre deres omkostninger til forskellige affaldsordninger særskilt. DTL er positiv overfor, at virksomheder og borgere får bedre mulighed for se, hvorledes deres affaldsgebyrer bliver beregnet. Der har længe været behov for initiativer på dette område, da det er en forudsætning for at vurdere, om der sker krydssubsidiering mellem forskellige brugergrupper.

Der skal opstilles ens kriterier for, hos hvilke typer af virksomheder der kan opkræves gebyr. DTL finder, at der er et stort behov for at undersøge, hvilke kriterier, der skal benyttes ved opkrævning af gebyrer. CVR – registret (incl. P-nr.) kan næppe overføres uden opstilling af andre kriterier. I DTLs medlemskreds er der en række selvkørende vognmænd, der som affaldsproducenter ikke har noget affald (regnskab føres eksternt, køretøjet serviceres på autoriseret værksted, og der er indført producent ansvar for elektronikskrot – computer og mobiltelefon). En række kommuner, der i dag har opkrævning fra alle virksomheder, har en afgrænsning for virksomheder med f.eks. kun en ansat.

En effektiv forbrændings- og deponeringssektor

DTL er enig i, at der er behov for en mere effektivitetsbaseret regulering af forbrændings- og deponeringssektoren til gavn for borgere og virksomheder, samt at yderligere initiativer afventer forhandlingerne om EU's affaldsrammedirektiv.

DTL kan støtte, at der oprettes et særligt Affaldstilsyn under Konkurrencestyrelsen, og at der sker en udskillelse af selskabernes sideordnede aktiviteter. Det er der behov for. En række fælleskommunale affaldsselskaber driver vognmands- og genvindingsvirksomheder i direkte konkurrence med private virksomheder. Det er DTLs opfattelse, at drift af vognmandsvirksomheder *ikke* er en offentlig opgave. Hvis det fortsat skal være muligt for de fælleskommunale selskaber at drive vognmandsvirksomheder, skal der være en klar og tydelig adskillelse af økonomien for de forskellige aktiviteter, så det sikres, at vognmandsdelen (og andre sideordnede aktiviteter) ikke understøttes af økonomiske midler fra forbrændingsaktiviteterne. Det gælder også fordeling af fællesomkostninger til husleje, personaleadministration, IT, mv. Der skal være et tilstrækkeligt økonomisk tilsyn med disse aktiviteter, og det er også vigtigt, at det fastholdes, at selskaberne ikke får overdraget myndighedskompetence.

DTL havde gerne set, at virksomheder også fik større valgfrihed for det brændbare erhvervsaffald og ikke mindst får mulighed for at vælge *ikke* at have en kommunal ordning for dagrenovationsliggende erhvervsaffald. I dag er det valgfrit for kommunerne, om denne fraktion skal være omfattet af en kommunal indsamlingsordning. Det betyder, at en række butikker, hoteller og restauranter i nogle kommuner bliver tvunget til at have 2 ordninger, hvis de ønsker at have en privat ordning til erhvervsaffaldet – uanset at begge fraktioner køres til samme forbrændingsanlæg. Det er ikke hensigtsmæssigt.

Det er positivt, at der lægges op til et øget regionalt samarbejde om deponeringsanlæggene. Virksomheder skal nemt og frit kunne vælge de mest optimale deponeringsanlæg i regionen. Herved får virksomhederne mulighed for at vælge mellem de åbne deponier, der er økonomisk mest hensigtsmæssige for virksomheden.

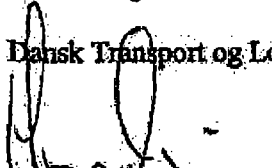
Innovation – nye teknologier til affaldsbehandling

DTL finder, at det er positivt, at der i udspillet tænkes fremadrettet og sættes fokus på innovation. Det er DTLs opfattelse, at affaldssektoren har et stort potentiale på dette område, ikke mindst på området for biobrændstof. DTL er enig i, at der generelt er behov for at understøtte, at nye teknologier kommer fra tegnebrættet til praksis og kommer til at fungere teknisk og kommercielt.

DTL ser frem til et fortsat godt samarbejde ved udarbejdelse af mere konkrete udkast til nye regler.

Med venlig hilsen

Dansk Transport og Logistik

Morten Lindbo

Miljøstyrelsen, Jord og Affald
Att.: Charlotte Mønter
Strandgade 29
1401 København K

DONG Energy Generation A/S
Waste to Energy
Klippehagevej 22
7000 Fredericia

Tlf 76 22 20 00
Fax 76 22 19 80

www.dongenergy.dk
CVR-nr. 10 15 31 58

Hørings svar til regeringens udspil om " Den nye affalds sektor " af februar 2007

16. marts 2007

Indhold:

1. Indledning.
2. Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på marked for genanvendeligt affald.
3. Effektiv service og administrativ forenkling.
4. En effektiv forbrændings- og deponerings sektor.
5. Innovation – nye teknologier til affaldsforbrænding.
6. Summering

Vores ref. JESTA/LENSU
Dok. nr. 511209
Sagsnr. E001636.05

jesta@dongenergy.dk
Tlf 79 24 10 05

1. Indledning

DONG Energy takker for modtagelsen af regeringsudspillet "Den nye affalds sektor " i høring.

DONG Energy er som udgangspunktet enig i regeringsudspillet intentioner med, at skabe gennemsigtighed og effektivitet i sektoren ved, at lade markedet løse flere opgaver.

For overskuelighedens skyld anvendes samme overskrifter i vort høringssvar som der er i regeringsudspillet, dog er afsnit 6 og 7 ikke kommenteret.

2. Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på marked for genanvendeligt affald

Adskillelse mellem myndigheds- og driftsherrerolle:

DONG Energy er enig i vigtigheden af, at adskille myndigheds- og driftsherrerollen. Vi ser det som et vigtigt skridt frem mod en større ligestilling mellem privat-ejede og kommunalt ejede anlæg.

Side 1/5

Hjemsted Kraftværksvej 53, 7000 Fredericia

Styrket konkurrence for genanvendeligt affald:

Dok. nr. 511209

Regeringsudspillet beskriver en liberalisering af det genanvendelige erhvervsaffald. DONG Energy ser gerne, at alt erhvervsaffald liberaliseres.

DONG Energy er enig i det hensigtsmæssige i, at affaldsproducenten overdrager ansvaret for den videre behandling af det genanvendelige affald til en certificeret affaldsindsamler, der på kommercielle vilkår, får affaldet behandlet på et godkendt behandlingsanlæg.

I regeringens energiplan fra januar 2007 fremgår, at der skal indføres medforbrænding af affald på kraftværkerne. For at virkeliggøre denne plan, er det vigtigt, at kraftværkselskaberne kan få adgang til de fraktioner af højværdigt affald, som kan udsorteres af erhvervsaffald.

Som DONG Energy har forstået regeringsudspillet om medforbrænding, er det ikke hensigten at fratage bestående affaldsforbrændingsanlæg affaldsmængder. Hensigten er udelukkende, at sikre de stigende mængder affald fra erhvervsvirksomhederne afsat på en effektiv, hensigtsmæssig og en for samfundet økonomisk fordelagtig måde.

Det højværdige affald, der vil kunne nyttiggøres på kraftværkerne, udsorteres generelt af de samme affaldsstrømme, som det genanvendelige affald udsorteres af, nemlig fra indsamlet erhvervsaffald.

Det er ønskeligt at give de affaldsproducerende erhvervsvirksomheder mulighed for, at overdrage ansvaret for den fortsatte behandling af virksomhedens affald, til en certificeret affaldsindsamler. Affaldsindsamleren vil således, på det samme godkendte behandlingsanlæg, kunne udsortere det genanvendelige affald og det højværdige affald til nyttiggørelse på de kulfyrede kraftværker.

Begge disse produkter kan derefter afsættes på kommercielle vilkår til henholdsvis genbrugsindustrien og kraftværkerne.

Lader man det højværdige erhvervsaffald til nyttiggørelse på et kraftværk få samme status, som det genanvendelige erhvervsaffald, opnås følgende fordele:

- En større andel af erhvervsaffaldet liberaliseres.
- Sikrer, at det højværdige erhvervsaffald til nyttiggørelse er til rådighed for realiseringen af regeringens energiplan vedrørende medforbrænding af affald.
- Mindsker CO₂ udledningen, og derved bidrager til opfyldelse af regeringens CO₂ reduktionsmål.
- Bringer håndteringen af erhvervsaffald nærmere den nuværende håndtering i det øvrige Europa.

DONG Energy anerkender, at affaldsrammedirektivet på et tidspunkt vil få indflydelse på forbrændingssektorens rammebetingelser. Det er derfor hensigtsmæssigt, at afvente færdiggørelsen af direktivet før der tages skridt til omstrukturering af forbrændingssektoren.

Som det nævnes i regeringens oplæg, er det overvejende sandsynligt, at erhvervsaffald vil nærme sig de vilkår, der er gældende for farligt affald. Dette vil give større mulighed for import/eksport af erhvervsaffald som er oparbejdet til brændsel.

Set i lyset heraf, vil et tiltag med at lade erhvervsvirksomheder og affaldsindsamlere forestå håndteringen af alt erhvervsaffald være i tråd med udviklingen i det øvrige Europa.

3. Effektiv service og administrativ forenkling

DONG Energy er enig i de foreslåede initiativer, og vil opfordre til, at arbejdet med at udarbejde landsdækkende standarddirektiver, og et nyt system for indberetning af affaldsdata, udføres i tæt samarbejde med brugerne af disse systemer.

4. En effektiv forbrændings og deponeringssektor

Forbrændings – og deponeringsanlæg skal gøres til selvstændige selskaber:

På forbrændingsområdet er der i dag kommunale og private ejere. For henholdsvis de kommunalt ejede og de privat ejede anlæg eksisterer der forskellige rammebetingelser og forskellige regnskabsprincipper.

Forskellene i rammebetingelserne resulterer i, at der ikke kan konkurreres på lige vilkår. Kommuner der ejer eller er delejere af forbrændingsanlæg, kan i strid med EU's udbudsdirektiv tilforordne affald til egne anlæg. Privat ejede forbrændingsanlæg kan kun modtage affald til forbrænding gennem licitationer fra kommuner som ikke selv ejer forbrændingsanlæg.

Private anlæg indgår som nævnt kommercielle konkurrenceudsatte aftaler med de kommuner, der ikke selv ejer anlæg. Private anlæg har igennem denne konkurrencesituation et incitament til effektivisering, som de kommunalt ejede anlæg ikke i samme grad har.

DONG Energy så gerne, at der blev skabt ens rammebetingelser for både privat og kommunalt ejede anlæg. Først når der er etableret ens rammebetingelser, kan der skabes konkurrence på lige vilkår.

Forskellene i regnskabsprincipper betyder, at det i dag i praksis er umuligt, at sammenligne anlæggene på økonomiske nøgletal.

DONG Energy ejer og driver 6 affaldsbaserede kraftvarmewærker. Disse anlæg er alle selvstændige aktieselskaber.

Vi anser tiltagene med udskillelse i selvstændige selskaber og med åbningsbalancer, som et vigtigt skridt frem mod mere ligestilling mellem private og kommunalt ejede anlæg.

En udskillelse i selvstændige selskaber og etablering af åbningsbalancer vil skabe større gennemsigtighed i anlæggenes økonomi, og en større grad af sammenlignelighed i regnskabsafregningen.

Anlæggende skal benchmarkes:

Benchmarking er et forsøg på effektiviseringstiltag på områder, hvor der ikke via konkurrencemomentet findes et sådant incitament.

Regeringen ønsker at vente med at træffe beslutning om den fremtidige organisering af forbrændingssektoren til affaldsrammedirektivet er vedtaget. DONG Energy foreslår på den baggrund, at man venter med, at indføre Benchmarking til reguleringsmodellen for forbrændingssektoren er fastlagt.

Arbejdet med at etablere et benchmarkingsystem vil være spildt, hvis der på et tidspunkt skabes konkurrence på forbrændingsområdet (jf. side 4 afs. 6 : "Tiden er inde til at lade marked løse flere opgaver"). Sker det, vil der ikke være behov for benchmarking, idet konkurrencen vil sikre, at nødvendige effektiviseringstiltag gennemføres.

Der skal oprettes et Affaldssekretariat:

En af sekretariatets primære opgaver vil være, at gennemføre benchmarking. DONG Energy ser som nævnt ikke noget behov for at gennemføre benchmarking, jf. ovenstående. Der vil således heller ikke være behov for et sekretariat.

5. Innovation – nye teknologier til affaldsforbrænding

DONG Energy deltager i dag aktivt i forskning i flere af de fremhævede emneområder. Vi finder områderne vigtige, og vi stiller os gerne til rådighed for en dialog om, hvordan arbejdet kan fortsættes.

Vi finder dog, at der mangler et væsentligt udviklingsområde i regeringens udspil omhandlende oparbejdning af affald til brændsler, der kan substituere fossile brændsler på centrale kraftværker. Herved mindskes forbruget, primært af

kul, ligesom CO₂ udledningen mindskes. Emnet er medtaget i regeringens energiplan fra januar 2007.

Dok. nr. 511209

6. Summering

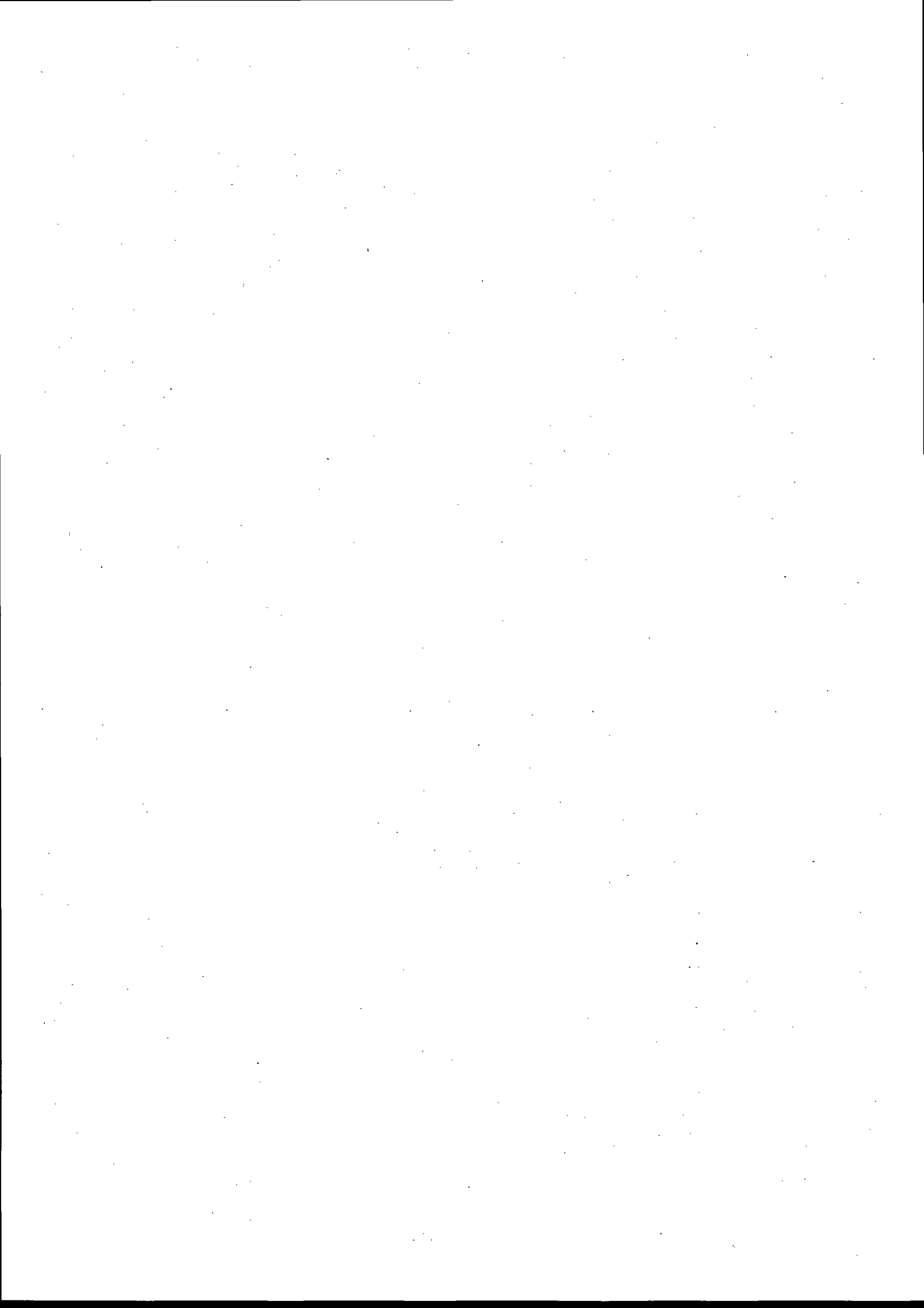
DONG Energy er enig i hovedparter af de foreslåede tiltag, der bidrager til større gennemsigtighed og etablering af mere ensartede rammer for kommunalt ejede anlæg og privat ejede anlæg.

DONG Energy mener, at liberaliseringen af det genanvendelige erhvervsaffald bør udstrækkes til også at gælde for det højværdige erhvervsaffald til nyttiggørelse på centrale kraftværker. Dette gør på sikker og god måde, at muliggøre intensionerne i regeringens energiplan fra januar 2007.

DONG Energy stiller sig gerne til rådighed for en nærmere uddybning af vore synspunkter. Vi deltager desuden gerne i det fortsatte arbejde med, at udforme de fremtidige rammer for affaldssektoren.

Med venlig hilsen
DONG Energy, Waste to Energy

Jesper Staal

FORBRUGERRÅDET

Miljøstyrelsen
Jord og Affald
Strandgade 29
1401 København K

16. marts 2007

Thomas Hopp
Dok. 49538/ms

Høring over regeringsudspillet "Den nye Affaldssektor"

Regeringen har i februar i år udsendt et udspil om "Den nye affaldssektor". I den anledning har Miljøstyrelsen bedt om bemærkninger.

Forbrugerrådet lægger vægt på, at der i sektoren gennemføres en regulering, der fremmer en fortsat effektivisering og økonomisk gennemskuelighed for forbrugerne, således at de kan se, hvad de forskellige affaldsordninger koster. Regeringsudspillet ligger i tråd med dette.

Til udspillets enkelte kapitler har Forbrugerrådet følgende bemærkninger:

Styrket konkurrence og øget gennemskuelighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald

Med udspillet er der lagt op til, at virksomheder får adgang til genbrugspladserne. Forbrugerrådet noterer sig og vil understrege vigtigheden af, at principperne for betaling skal modvirke krydssubsidiering, således at forbrugerne ikke kommer til at betale for virksomhederne og omvendt.

Effektiv service og administrativ forenkling

Udspillet indeholder en række tiltag vedr. effektiv service og administrativ forenkling. Forbrugerrådet kan tilslutte sig initiativerne på området. Det fremgår af udspillet, at forbrugerne og virksomhederne skal have nemmere ved at se, hvilken service de modtager for de kommunale affaldsgebyrer, og hvad de enkelte ordninger koster. Når det i den videre proces kommer til en konkretisering og implementering af disse principper, vil Forbrugerrådet derfor fortsat have et ønske om, at udgifterne til de enkelte serviceordninger (dagrenovation, storskrald, farligt affald etc.) obligatorisk fremgår af opkrævningen til forbrugerne, således som Forbrugerrådet tidligere har tilkendegivet.

En effektiv forbrændings- og deponeringssektor

Forbrugerrådet kan tilslutte sig de foreslåede nye initiativer for forbrændings- og deponeringssektoren. Af hensyn til gennemskueligheden er det nødvendigt med adskillelse af tilsyns- og driftsmyndigheden (hvor der skal sikres en entydig definition af, hvad der henregnes til de to myndhedsområder), regnskabsaflæggelse efter årsregnskabsloven, udarbejdelse af åbningsbalancer, udskillelse af sideordnede aktiviteter, benchmarking og etablering af en tilsynsmyndighed. For så vidt angår udskillelsen i selvstændige selskaber lægger Forbrugerrådet vægt på, at deponeringsanlæggene ifølge udspillet fortsat skal være kommunalt ejede.

I relation til de særlige tiltag for deponeringssektoren, dvs. afskaffelsen af hvile-i-sig-selv-princippet, prisloftregulering og overskud forudsætter Forbrugerrådet, at overskuddet bliver i deponeringsanlæggene og derved i sidste ende kommer brugerne til gode, sådan som det også er tilfældet på vand- og spildevandsområdet.

Innovation – nye teknologier til affaldsbehandling

Forbrugerrådet kan kun støtte, at der bliver udviklet teknologier, der kan være med til at løse fremtidens miljø- og ressourceproblemer. Forbrugerrådet vil dog gøre opmærksom på, at der udover at tænke på, hvordan vi behandler affaldet, i høj grad prioriteres en indsats, der kan være med til at forebygge stigningen i affaldet, i særlig grad den problematiske del, som f.eks. trykimprægneret træ og PVC. I dag findes der bl.a. alternativer til trykimprægneret træ, der ikke udgør samme problem i affaldsfasen, f.eks. kernetræ eller varmebehandlet imprægneret træ. Der bør derfor også arbejdes for at fremme udvikling af alternativer til de produkter/varer, der i dag ender som problematisk affald. Forebyggelse er i mange tilfælde muligt.

Afslutningsvist skal det bemærkes, at Forbrugerrådet lægger vægt på og ser frem til at blive inddraget i den evaluering, der er omtalt inden for de forskellige områder i udspillet.

Med venlig hilsen

Karsten Kolding
Afdelingschef

Thomas Hopp
Energi- og Telepolitisk medarbejder

Miljøstyrelsen
Att. Marianne Moth
Strandgade 29
1401 København K
joaff@mst.dk

København, den 15. marts 2007

Høring om regeringens udspil "den nye affaldssektor"

Genvindingsindustrien (GI) har modtaget ovennævnte udspil i høring i e-mail af 8. februar 2006, ligesom vi har deltaget i dialogmøde den 6. februar 2007 og 12. marts 2007, hvor udspillet blev præsenteret.

Høringsudkastet giver os anledning til at komme med følgende kommentar.

Vi finder det positivt, at regeringen nu kommer med sit udspil. GI deltog i det grundige forarbejde, som blev foretaget i Miljøministerens arbejdsgruppe. Vi har siden ventet på at se regeringens udspil på området, som således hermed er kommet.

I det kommende vil vi komme med vores kommentarer til de enkelte elementer af udspillet.

Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald
Det er vel de færreste parter, som kan indvende noget imod denne generelle målsætning som angivet i overskriften. Og denne målsætning støttes også af GI.

Vi ser særdeles positivt på forslaget om at adskille kommunernes myndigheds- og driftsherrerolle. Det er ikke og har aldrig været en sund ordning, at kommunerne på samme tid skulle anvise genanvendeligt erhvervsaffald til korrekt behandling og bestemme hvilke anlæg der var godkendte, når disse kommuner samtidig drev anlæg til modtagelse af genanvendeligt erhvervsaffald. Også Konkurrencestyrelsen har ved flere lejligheder påpeget det uheldige i, at de kommunale selskaber i kraft af deres kombinerede rolle som myndighed og driftsselskab kunne have adgang til konkurrencefølsomme oplysninger.

Vi finder det derfor positivt, at det nævnes konkret i udspillet, at de fælleskommunale selskaber ikke må tillægges opgaver, hvor de kan få kendskab til konkurrentoplysninger, men fremover udelukkende skal fungere som driftsselskaber.

GI vil anbefale, at de fælleskommunale aktiviteter kontrolleres på lige fod med de private aktører i genvindingsbranchen. Det er for at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau, for at skabe større gennemsigtighed i den kommunale økonomi, for at skabe en klar opdeling mellem gebyr- og skattefinansierede aktiviteter og for at sikre lige konkurrencevilkår.

Det er potentielt konkurrenceforvridende at lade kommuner og kommunale selskaber føre egenkontrol.

Vi ser desuden positivt på forslagene om styrket konkurrence for genanvendeligt erhvervsaffald, ny ansvarsfordeling for genanvendeligt erhvervsaffald og centrale behandlingskrav for udvalgte affaldstyper.

Det har i flere år været GIs holdning, at det danske affaldsmarkeds størrelse ikke retfærdiggjorde de utallige forskellige affaldsregulativer.

Affaldsregulativerne kunne variere ganske meget mellem de enkelte kommuner, uden at dette kunne siges at have nogen væsentlig miljømæssig begrundelse.

Ligeledes har vore medlemmer oplevet problemer med kommunernes manglende kendskab til retten til ikke at benytte deres indsamlings- og anvisningsordninger ved eksport af affald til nyttiggørelse.

Derfor finder vi det positivt, at der foreslås oprettet nationale registre for henholdsvis godkendte transportører, affaldsindsamlere og affaldsbehandlingsanlæg. Det vil lette forretningsgangen hos både affaldsproducenterne, men også de virksomheder, der er beskæftiget i branchen.

Vi forventer, at disse registre vil blive varetaget af Miljøstyrelsen, og at der stilles konkrete optagelseskrav, f.eks. i form af miljøgodkendelse, miljøcertificering, vognmandstilladelse eller anden relevant dokumentation.

Det samme gør sig gældende for de centrale behandlingskrav for udvalgte affaldstyper. Der er efter vores opfattelse ikke nogen miljømæssig gevinst ved lokale krav til behandlingen af affald. Disse fastsættes langt bedre på nationalt plan.

GI deler naturligvis regeringens opfattelse af, at miljøhensynet skal bevares.

Mere fleksibel brug af genbrugspladserne

Indtil videre er vores opfattelse af regeringens udspil således positiv.

Vi er dog særdeles betænkelige ved forslaget om at give virksomhederne adgang til en mere fleksibel brug af genbrugspladserne.

For det første finder vi det svært at gennemskue, hvordan en friere adgang til genbrugspladserne for virksomheder skal kunne bidrage til at fremme miljøhensyn i affaldshåndteringen, som regeringens udspil hævder. Dette ser vi gerne dokumenteret i det videre forløb. Indtil videre forholder vi os skeptisk til denne udokumenterede påstand.

Samtidig ser vi gerne dokumenteret, hvordan en øget tilgang af erhvervsaffald til de kommunale genbrugspladser kan sikre en bedre affaldssortering.

Af yderligere bekymring for GI er, at de kommunale genbrugspladser ikke registrerer mængden og affaldsproducenten ved modtagelse af erhvervsaffald og foretager derfor ikke den efterfølgende indberetning til ISAG, på lige fod med branchens øvrige aktører.

Dette er en udhuling af ISAG systemet, da en forventet øget mængde af erhvervsaffald hermed fremover ikke vil blive indberettet. Dermed kan der stilles spørgsmålstejn ved nytteværdien af ISAG, hvis det kun er private aktørers mængde, der indberettes.

Det må være rimeligt at forlange, at erhvervsaffald skal kunne dokumenteres afleveret til en godkendt modtager og efterfølgende indberettes til ISAG, hvis man skal kunne styre affaldsstrømmene og dermed fremme miljøhensynet.

Samtidig er det et eksempel på konkurrenceforvridning mellem private og kommunale aktører.

For det andet må vi udtrykke vor undren over, at en liberal regering, der har indført skattestop, ønsker at etablere landsdækkende principper for gebyropkrævning for borgere og virksomheder for at sikre, at de betaler for, at genbrugspladserne stilles til rådighed. Der lægges endvidere op til, at disse gebyrer skal afspejle omkostningen ved, at genbrugspladsen er åben for den enkelte borger og virksomhed og ikke nødvendigvis deres faktiske forbrug.

Konsekvensen af dette forslag er, at virksomheder i kommuner med en kommunal genbrugsstation via et gebyr kommer til at finansiere driften af den kommunale genbrugsstation, uanset om de benytter denne eller ej. Når regeringen samtidig opfordrer kommunerne til at udvise fleksibilitet med hensyn til at modtage affald fra borgere og virksomheder i andre kommuner, er der for alvor tale om en situation, hvor princippet om forureneren-betaler er tilsidesat.

En virksomhed, der ikke genererer affald, skal ikke pålægges at betale, ligesom de virksomheder, der i forvejen har en aftale med en privat aktør, ikke skal tvinges til at betale for samme ydelse to gange.

Det hæmmer den frie konkurrence, da det må anses for mindre sandsynligt, at en virksomhed, der via lovgivningen pålægges at betale et fast gebyr, samtidig vil indgå en aftale med en privat aktør, og således betale for den samme ydelse to gange, uanset at den private aktørs tilbud kan vise sig at være en bedre økonomisk og miljømæssig løsning for virksomheden.

Det er vores opfattelse, hvilket er blevet påvist i flere undersøgelser af området, at det ikke hidtil har og efter al sandsynlighed heller ikke fremover vil være muligt at sikre gennemskuelig for så vidt angår økonomien på de kommunale genbrugspladser.

Det vil med andre ord sige at sikre, at der ikke foregår krydssubsidiering mellem betalingen fra de private husholdninger og betalingen fra erhverv for benyttelsen af genbrugspladserne.

Hvordan vil man sikre, at eksempelvis lønnen til de medarbejdere, som er på genbrugspladsen fordeles korrekt mellem husholdnings- og erhvervsaffald? Dette er blot et af mange punkter, som kræver en afklaring. Og denne afklaring fremgår ikke af regeringens udspil.

Så længe dette ikke er afklaret, vil man ved at åbne genbrugspladserne for erhverv i væsentlig grad true mulighederne for de private virksomheder på markedet.

Det er GI's opfattelse, at kommunerne bør fokusere på deres kerneområde med at føre tilsyn med virksomheder, og herigennem rådgive virksomhederne i korrekt affaldssortering og bortskaffelse.

For det tredje giver det os anledning til at bekymring, når vi ved flere lejligheder har hørt kommunale parter udtrykke, at der efter en reform vil komme væsentligt mere erhvervsaffald på genbrugspladserne.

Det er vores mening, at denne opfattelse harmonerer meget dårligt med den enighed, der blev opnået i Miljøministerens arbejdsgruppe. Det var ikke meningen med oplægget, at yderligere affaldsmængder skulle tages fra den private genvindingsbranche for i stedet at blive placeret i den kommunale sektor.

Der skal således efter vores opfattelse som minimum laves nogle ganske klare angivelser af hvilke mængder, som erhvervslivet kan aflevere på genbrugspladserne. Regeringens udspil er på dette område alt for vagt og trænger til betydeligt opstramning.

I miljøministerens arbejdsgruppe blev begrænsningen fastlagt til art og mængde svarende til hvad en husholdning genererer.

Derefter skal der sørges for en effektiv kontrol og tilsyn med, at de angivne mængder for erhvervsaffald på genbrugspladserne overholdes, hvilket i dag foretages med store lokale forskelle. Det skyldes bl.a., at det for nogle genanvendelige affaldsfraktioners vedkommende kan være fordelagtigt for genbrugspladserne at modtage ganske betydelige mængder, hvorfor incitamentet til at sikre sig, at det kun er svarende i "art og mængde" til husholdningsaffald, kan være mindre indlysende.

Men ligeså relevant er det at betragte de miljømæssige konsekvenser af mange afleveringer af små mængder affald. Det medfører en væsentlig øget trafik med mindre køretøjer, der er u hensigtsmæssig i forhold til de store transportere, som typisk foretages, når virksomhederne har indgået totalaftaler med genvindingsfirmaer, hvor der transporteres affald i større mængder.

Vi kan konstatere, at udviklingen peger i retning af disse totalaftaler. Aftalerne medfører en betydelig bedre kvalitet for så vidt angår opbevaring og sortering, når dette foretages hos virksomhederne under vejledning af genvindingsvirksomhedernes markedskonsulenter. Det må frygtes, at sorteringen ville blive af ringere kvalitet, når der kan ske aflevering på genbrugspladsen, hvor der ikke på samme måde kan sikres adgang til rådgivning omkring sortering.

Helst så vi, at genanvendeligt affald fra private og erhverv blev holdt helt adskilte, således at der ikke var adgang til genbrugspladserne for erhvervslivet. Det har som tidligere nævnt ikke været muligt at sikre den nødvendige gennemsigtighed i økonomien for genbrugspladserne, og det er vores opfattelse af regeringens udspil, at det åbner en port på klem for de kommunale genbrugspladser for at overtage store dele af de mængder af genanvendeligt erhvervsaffald, som i dag håndteres af de private genvindingsvirksomheder, hvilket GI som brancheorganisation har svært ved at acceptere.

Effektiv service og administrativ forenkling

Vi finder det positivt, at regeringen vil tilstræbe færre og enklere kommunale regler for affald. Vi så for så vidt gerne, at man strammede yderligere på dette punkt, så udgangspunktet var nationale regler, hvorfra der kun i særlige lokale tilfælde kunne dispenseres fra.

Men at sikre en national ensretning i form af opbygning, definitioner og begreber er dog et stykke den rigtige vej.

Vi har noteret os en hensigts erklæring vedrørende indberetning af affaldsdata, at "der skal være et rimeligt forhold mellem de ressourcer og anvendelse af data", som vi kan erklære os enige i. Det er vigtigt, at der laves et system, som er enkelt at benytte og som giver de relevante data.

En effektiv forbrændings- og deponeringssektor

Som det er fremgået tidligere stiller vi os positive overfor tiltag til at adskille kommunernes myndigheds- og driftsherreroller. Det gælder også for forbrændings- og deponeringssektoren.

Desuden finder vi det positivt, at anlæggene skal udskille sideordnede aktiviteter, da det efter GI's opfattelse vil bidrage til en større gennemsigtighed i anlæggenes økonomi.

Vi forbeholder os at komme med flere kommentarer til disse områder, når der er blevet arbejdet i større detalje med dette. Vi er for eksempel opmærksomme på, om prislofterne for deponi fastsættes på nationalt plan, lokalt plan eller regionalt plan, da det kan få stor betydning for de fremtidige priser for deponi.

Det er fornuftigt at afvente EU-forslaget til Affaldsdirektiv på dette område.

Innovation – nye teknologier til affaldsbehandling

Vi vil under dette punkt bemærke os det positive i, at man fra regeringens side vil forsøge at udnytte et stort dansk kompetencepotentiale og teknologiudviklingsmæssige førerpositioner, herunder en mere fleksibel udnyttelse af energien i affaldet, herunder biobrændstof.

Det er positivt, at man vil forsøge at medvirke til en øget innovation.

Det er vores holdning, at den største kilde til innovation er den private sektor, ligesom vi finder at den private sektor er bedre til at håndtere eksport af de innovative tiltag – herunder systemeksport.

Konklusion

Samlet set er der efter GIs opfattelse en overvægt af mange fornuftige punkter og tiltag i regeringens udspil.

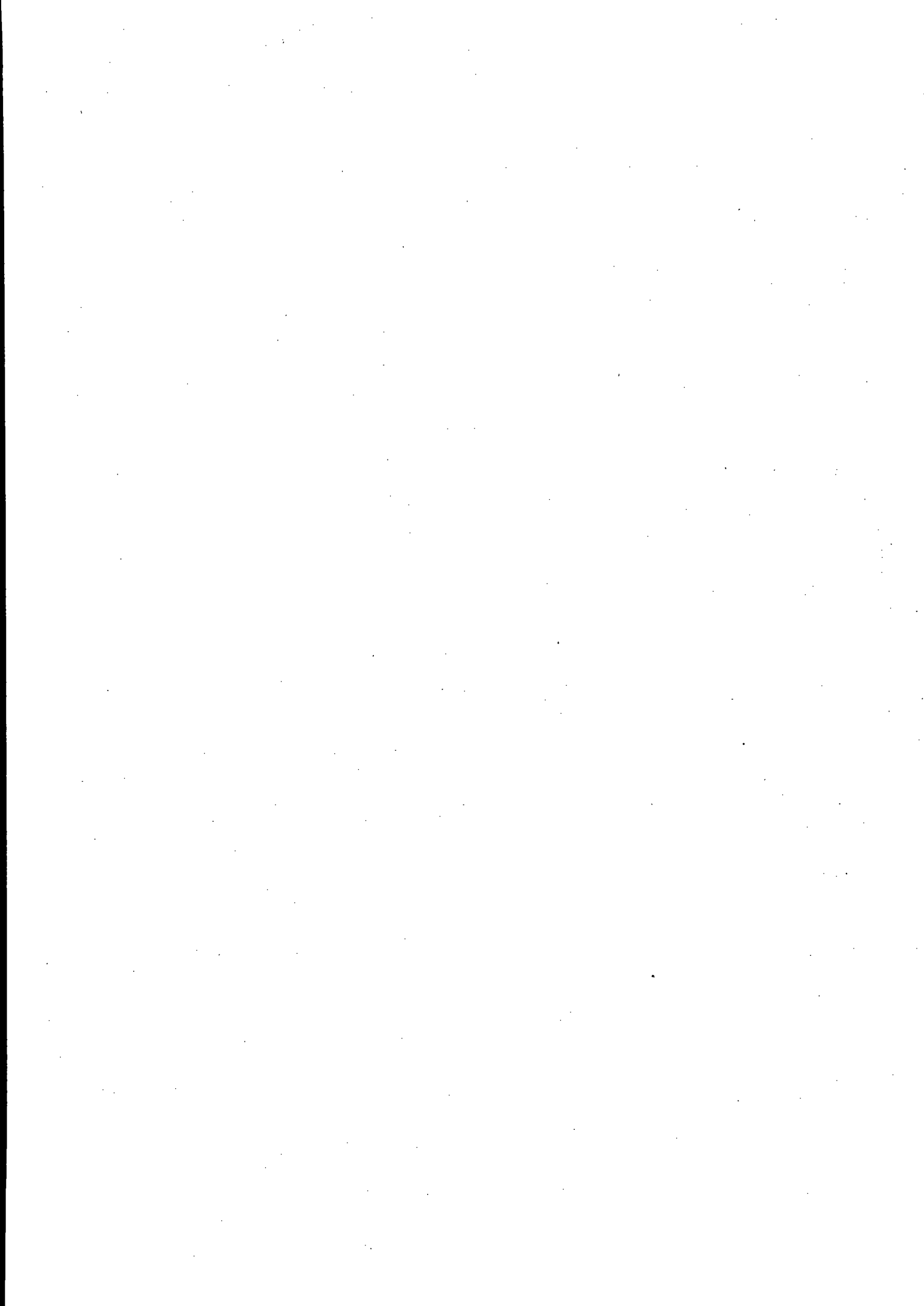
Men der er et stort problem vedrørende brugen af de kommunale genbrugspladser i regeringens udspil. Vi har i dette høringssvar i korthed peget på de farer, som vi ser ved at åbne genbrugspladserne for erhvervslivet. Dette punkt er for os så væsentligt, at det i høj grad vil være afgørende for vores samlede opfattelse af regeringens udspil.

Vi ser frem til at blive inddraget i det kommende arbejde omkring udspillet, hvor vi naturligvis i større udstrækning vil redegøre for vores synspunkter.

Med venlig hilsen
GI

Jesper Kofod

København den 13 marts 2005

Høringssvar vedrørende regeringens udspil "Den nye affaldssektor"

Idet Greenpeace bemærker, at

- Markedet skal inddrages og at konkurrencen for genanvendeligt affald kan medføre en sund prisnedsættende konkurrence
- Reglerne bør forenkles til gavn for både borgere, kommuner og virksomheder
- Et eventuelt effektueringspotentiale bør realiseres og
- At mulighederne for innovation bør forfølges

Påpeger Greenpeace, at

- Nærhedsprincippet indenfor affaldsbehandlingen skal respekteres. Den frie konkurrence der åbnes op for på affaldsområdet, må ikke føre til unødvendig transport af affald hverken indenfor regioner eller over landegrænser. Det må aldrig alene være prisen for behandling, der er bestemmende for valget af stedet for affaldsbehandlingen. En faktor som transport (energiforbruget herved) bør også inddrages (således at ikke franske bleer fragtes til Danmark).

Særligt ønsker Greenpeace, at

- Der i forlængelse af udspillet ønske om at fremme innovation, at den danske affaldssektor designes til at imødekomme fremtidens krav om Individuelt Producent Ansvar (IPA). Med WEEE direktivet har EU sendt et klart signal til medlemslandene om, at en del af løsningen med de stigende affaldsmængder, (elektroniksektorens affaldsdel vokser med tre gange mere end øvrige sektorer), er at forfølge det individuelle producentansvar. Det er centralt at affaldssektoren organiseres, så IPA er praktisk gennemførligt indenfor den danske affaldssektor.

Den danske implementering af WEEE direktivet anfægtes af verdens førende elektronikproducenter. I samarbejde med Greenpeace og en række andre miljøorganisationer har bl.a. Nokia, Dell, HP og SONY udarbejdet en fælles udtalelse, hvor de beklager, at EU's nye direktiv for behandling af elektronikskrot, WEEE, ikke virker efter hensigten i en række EU lande – heriblandt Danmark. Producenterne, der har underskrevet udtalelsen dækker 38% af markedet for PC'ere og 64% af markedet for mobiltelefoner. Se vedlagte udtalelse fra parterne sidst i dette høringssvar.

Hele ideen bag WEEE er, at producentansvaret fungerer som en innovativ motor, som elektronikmarkedet har brug for, og som gør, at det kan betale sig

at satse "grønnere". I en fælles analyse er organisationerne og firmaerne dog kommet frem til, at bl.a. Danmarks implementering af WEEE-direktivet ikke virker på denne måde, fordi der med den danske fælles indsamlingsordning satset på et fælles ansvar. Dette fælles ansvar betyder, at alle virksomheder betaler samlet for elektronikskrottet, og regningen derfor bliver lige stor for alle firmaer, uanset hvor miljø- og genbrugsvenlige deres produkter er. Dermed skabes der altså ikke et egentligt økonomisk incitament for at indtænke genbrugsfasen i produktionen.

Greenpeace forventer at Danmark tilpasser sin implementering af WEEE direktivet, så de miljøansvarlige producenter kan få et økonomisk incitament for at indtænke genbrugsfasen i deres design af deres produkter. I den forbindelse er det helt centralt, at Danmark opbygger et system der tilgodeser dette behov og gør det muligt i praksis at implementere IPA, således at miljøvenlige producenter kan identificere deres produkter og udtage disse for separat behandling.

I den nuværende kollektive indsamlingsordning "drukner" incitamentet og de genanvendelige elektronikkomponenter i et fælles retursystem.

Med venlig hilsen

Miljøbiolog

Joint Statement by a group of Industry and NGOs on Producer Responsibility for Waste Electrical and Electronic Equipment

We, the undersigned companies and NGOs are very concerned that the main purpose of the WEEE Directive, to prevent waste, can not be fully achieved under present national transposition.

This Statement refers to Member States' transposition of the EU Directive on Waste Electrical and Electronic Equipment (WEEE) and producer responsibility for products sold in the future. This statement does not refer to the organisation of recycling systems or producer responsibility for products sold in the past (known as "historical waste", meaning products sold before 13 August 2005).

One of the main objectives of the EU introducing producer responsibility into the WEEE Directive was to create incentives for producers to proactively improve the design of their products e.g. to make them easier to recycle. We support this ambition.

The WEEE Directive obliges producers to bear financial responsibility for the end-of-life management of their ownbrand products put on the market after 13 August 2005. This is set out in clear terms in Article 8.2 of the Directive. We support the formulation of Article 8.2; this is the instrument chosen by the EU institutions to achieve the objectives of the WEEE Directive.

Our analysis shows that 12 Member States (*Belgium [Flanders and Brussels regions], Cyprus, Czech, Ireland, Italy [pending operational decree to be published], Lithuania, Luxembourg, Malta, Romania, Slovakia, Sweden, The Netherlands*) have incorporated into law provisions corresponding to Article 8.2 of the WEEE Directive. Such provisions enable the main objective of the Directive, i.e. to improve product design such as to enhance recycling.

Unfortunately it appears that 11 Member States (*Bulgaria, Denmark, Estonia, Finland, France, Greece, Latvia, Portugal, Slovenia, Spain, UK*) have omitted this requirement of Article 8.2. Instead, the legislation in these States makes producers jointly responsible for the recycling of future products. The incentive to encourage producers to improve design is not provided within these national laws. This jeopardises the attainment of the Directive's objectives, which means that companies will not be financially rewarded for making products easier to recycle.

These differences in national transposition cause different legal and financial exposures for the actors on the EU market. Individual producer responsibility encourages competition between companies on how to manage the end-of-life phase of their products. This in turn drives innovation, such as in business models, take-back logistics and design changes, to reduce the environmental impact of products at the end of their life.

Article 8.2 of the WEEE Directive requires that each producer provides an appropriate financial guarantee for the management of WEEE. This establishes the necessary legal instrument for proper enforcement of producer responsibility for products sold in the future. Guidance is needed concerning the guarantees to ensure that they do not hamper the implementation of individual producer responsibility.

The EC Treaty obliges each Member State to implement the WEEE Directive in such a way as to give full effect, in legislation and in practice, to the wording, object and purpose of the WEEE Directive and not to put in place any measure that would jeopardise the attainment of the Directive's objectives.

We urge the EU institutions and the Member States to ensure that individual producer responsibility of article 8.2 is correctly transposed and implemented in national legislation.

AISAM, International Association of Mutual Insurers
Austrian Society for Systems Engineering and Automation (SAT)
Basel Action Network (BAN)
Bellona Europa - Environmental NGO
Clean Production Action
Computer Take Back Campaign USA
Earth Economics
European Environmental Bureau (EEB)
Friends of The Earth Europe
Greenpeace International
NABU- German Society for Nature Conservation
Swedish Recycling Industries Association
AB Electrolux
ACER Inc.
Braun
ComputerCity
DELL
European Recycling Platform- ERP SAS
Hewlett-Packard
IKEA Service Centre SA
Länsförsäkringar Insurance Alliance
Motorola Inc.
Nokia
Norddeutsche Affinerie AG
Palm Europe Limited
ROS Reinsurance AG
SAECO
Samsung Electronics
SIBA AB
Sony Europe
Stena Technoworld AB
Trimble Navigation Limited
VFW AG
Waldar AG

Relevant materiale:

- "Lost in Transposition" – analyse af WEEE direktivets implementering i EU udarbejdet af Friends of The Earth, European Environmental Bureau and Greenpeace:
<http://www.greenpeace.org/international/press/reports/lost-in-transposition>

Kontaktinformation: Henrik Pedersen, Greenpeace, 22 88 16 15/33 93 86 60

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Jord og Affald

HÅNDVÆRKS RÅDET

Den 12. april 2007

Ref.: JB

Organisation for
små og mellemstore
virksomheder

Håndværksrådets hørings svar til regeringsudspillet om "Den nye affalds sektor"

Islands Brygge 26
Postboks 1990
2300 København S

Håndværksrådet finder det positivt, at der i regi af Miljøstyrelsen gennem de seneste år er blevet arbejdet målrettet med at kortlægge, hvorvidt vi kan effektivisere den danske affaldssektor. Som arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren konkluderede, så kan vi på flere områder høste en række både miljømæssige og økonomiske gevinster ved at gøre tingene på en anden måde.

Telefon 33 93 20 00
Telefax 33 32 01 74
Web www.hvr.dk
E-mail hvr@hvr.dk

Håndværksrådet påskønner endvidere, at udspillet tager udgangspunkt i de anbefalinger, som en lang række interessenter – herunder Håndværksrådet – er kommet med i arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren. Da arbejdsgruppen repræsenterede alle væsentlige interessenter på affaldsområdet, mener Håndværksrådet, at gruppens anbefalinger bør følges på alle de områder, hvor der er en samlet anbefaling.

Kapitel 2 – Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald

Håndværksrådet finder det positivt, at regeringen ønsker at øge konkurrencen på det genanvendelige erhvervsaffald. Det er positivt, at virksomhederne får mulighed for at vælge imellem forskellige affaldstransportører, -indsamlere og -behandlere. Ligeledes er Håndværksrådet enig med regeringen i, at en implementering af markedsprincipper nødvendiggør, at kommunernes myndigheds- og driftsopgaver adskilles skarpt – en opdeling Håndværksrådet også efterlyser på en række andre områder, hvor kommunerne står som både driftsherre og myndighed.

Håndværksrådet ønsker, at kommunerne ikke må kunne afvise at indsamle husholdningslignende affald fra virksomheder. Årsagen er, at fx den lokale frisør i en afsidesliggende landsby vil opleve en betydelig prisstigning, hvis hun tvinges til at anvende en privat indsamler. Dette skyldes, at der på landet er langt mellem virksomhederne, så en privat indsamler måske skal køre 20 km for at tømme én skraldespand, hvilket selvfølgelig vil være væsentligt dyrere end den kommunale dagsrenovation, der jo i forvejen kommer i alle yderområder, da kommunerne har en forpligtigelse til at servicere alle landets husstande.

For at undgå, at enkelte kommuner træffer en principbeslutning om, at alle erhvervsdrivende skal benytte private indsamlere, er det nødvendigt, at regeringen opstiller et servicekrav til kommunerne om, at de har en forpligtigelse til at indsamle husholdningslignende affald fra de virksomheder, som ønsker det. Virksomheder som ikke ønsker at benytte den kommunale service, skal, hvis de har indgået en aftale med en privat indsamler, have mulighed for at fravælge den kommunale indsamling.

Genbrugspladser

Erhvervets adgang til de kommunale genbrugspladser er en kompliceret problematik. Regeringens arbejdsgruppe om organisering af affaldssektoren brugte derfor også mange ressourcer på denne problemstilling, men efter mange svære forhandlinger kunne alle parter dog samles om en kompromisløsning. Dette kompromis mener Håndværksrådet, at regeringen bør implementere i sin helhed, da den svære enighed er opnået ved, at alle interessenter har bøjet sig for at nå frem til en løsning. En ændring af kompromisset vil være at åbne for Pandoras æske. Selv små ændringer vil få balancen til at tippe og medføre, at flere interessenter ønsker radikale ændringer.

De små og mellemstore virksomheder benytter i vid udstrækning de kommunale genbrugspladser i dag og ønsker også at gøre det i fremtiden. Dog har den måde, som fx Århus og Hillerød Kommune har valgt at fortolke betalingsreglerne, mødt stor modstand i rådets medlemskreds. Derfor er det vigtigt, at der findes et sæt nationale regler, hvor virksomheder ikke bliver præsenteret for regninger i 10.000 kr. størrelsen, som de skal betale uafhængigt af, om de benytter genbrugspladserne eller ej. Håndværksrådet finder det derfor helt afgørende, at der aftales et sæt nationale betalingsprincipper i stil med dem, som er beskrevet i arbejdsgruppens anbefalinger.

Håndværksrådet finder det positivt, at SMV'erne skal kunne komme af med mindre mængder farligt affald på genbrugspladserne uafhængigt af, om det er genan-

vendeligt eller ej. Dette tiltag vil helt sikkert forbedre indsamlingen af farligt affald og dermed gavne miljøet.

Der er i regeringsudspillet sket en ændring af arbejdsgruppens kompromis mht. virksomhedernes adgang til genbrugspladser på tværs af kommunegrænser. Håndværksrådet er som nævnt modstander af ændringer i kompromisset, og rådet mener, at det er ødelæggende for aftalen, at kommunerne ikke længere forpligtes til at sikre adgang til genbrugspladserne på tværs af kommunegrænserne. De fleste mindre virksomheder inden for bygge og anlæg arbejder på tværs af kommunegrænserne og vil derfor have brug for at aflevere affaldet i den kommune, hvor de arbejder, og ikke i deres hjemkommune. Endvidere bør mindre mængder affald fra privatkunder i kommune A vel også afleveres på kommune A's genbrugspladser og ikke på genbrugspladsen i kommune B, hvor virksomheden har hjemsted.

Håndværksrådet opfordrer Miljøstyrelsen til at igangsætte en analyse af den problemstilling, det er, at borgernes affald defineres som erhvervsaffald, når det afleveres af en håndværker på vegne af borgeren. Denne registreringsmetode betyder, at det i kommunernes statistik ser ud som om, at der kommer væsentlig mere byggeaffald fra erhverv, end der i virkeligheden gør. Denne 'fejlregistrering' kan medføre problemer i forhold til forbudet mod krydssubsidiering. Når en stor del af borgernes affald registreres som erhvervsaffald, er det svært at foretage en retvisende analyse af krydssubsidieringsproblemstillingen, hvorfor der ved den foreslåede evaluering om 3 år kan tænkes at opstå et pres på at ændre ordningen, hvis denne definition ikke ændres. Miljøstyrelsen bør derfor foretage nogle konkrete målinger og beregninger af, hvad det vil betyde, hvis det byggeaffald, som håndværkerne afleverer på vegne af borgerne, bliver registreret som det, det er – nemlig affald fra husholdningerne.

Kapitel 3 – Effektiv service og administrativ forenkling

Håndværksrådet har stor fokus på at få nedbragt de administrative byrder, som virksomheder pålægges af offentlige instanser. Mange af rådets medlemmer – særligt inden for byggefagene – arbejder på tværs af mange kommunegrænser. Med mere end 8.000 forskellige kommunale regulativfastsatte ordninger for erhvervsaffald er de eksisterende regler en meget stor byrde for virksomheder, der arbejder i flere kommuner. Særligt de små og mellemstore virksomheder rammes hårdt af de mange forskellige regler, da deres administrative ressourcer er begrænsede.

Håndværksrådet støtter derfor regeringens forslag om nedbringelse af antallet af affaldsregulativer gennem standardisering af de kommunale affaldsregulativer. Med dette forslag bliver det lettere for virksomhederne at sætte sig ind i samt overskue reglerne på dette område.

Håndværksrådet kan på baggrund af samme argumentation støtte, at der etableres et nyt og forenklet system til indberetning af affaldsdata. Særligt anlægsgartnerne plages med det nuværende system af unødvendige dobbeltindberetninger i forbindelse med aflevering af jord.

Håndværksrådet støtter på affaldsområdet – såvel som på andre områder – ethvert initiativ, der kan være med til at skabe større gennemsigtighed i det offentlige priser og gebyrer.

Med venlig hilsen

Jakob Brandt

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Høringssvar fra KL til Regeringsudspil om Den nye affaldssektor

Siden en arbejdsgruppe med repræsentanter for alle relevante aktører i december 2004 afleverede en rapport med en række anbefalinger om organisering af affaldssektoren, har vi ventet på et udspil fra regeringen om emnet.

Det er positivt at udspillet "Den nye affaldssektor" nu er kommet, så vi kan få afklaret sektorens fremtidige rammebetingelser på en række områder. KL har gennemgået oplægget og har følgende generelle bemærkninger.

Som reaktion på offentliggørelsen af regeringsoplægget har KL, brancheorganisationerne affald danmark, DI og Reno-Sam sendt et fælles notat 8. februar 2007, med anbefalinger i forhold til udspillet til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Regeringens oplæg ligger heller ikke langt fra de ideer, som KL og affald danmark i november 2006 præsenterede i pjecen: Ideoplæg om fremtidens affaldssektor hvor en række udfordringer med den nye organisering gennemgås.

KL bakker op om store dele af regeringens udspil om affaldssektorens fremtid, herunder at:

- Styrke konkurrencen på genanvendelsesmarkedet
- Forenkle reglerne så der opnås mere effektiv service
- Skabe mere gennemsigtighed og effektivitet i deponerings- og forbrændingssektorerne
- Styrke innovationen

Det noteres indledningsvis i udspillet, at Danmark i dag har en både økonomisk og miljømæssig velfungerende affaldssektor. Det er muligt, at sektoren kan gøre det endnu bedre, men generelt bør der i udspillet kunne dokumenteres en højere grad af sikkerhed for, at den miljømæssige standard ikke forringes på bekostning af de meget beskedne og særdeles usikre økonomiske gevinster.

Den 15. marts 2007

Jnr 10.06.02 104
Sagsid 000170509

Ref ACH
ach@kl.dk
Dir 3370 3411

Weldekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/3

Selvom de fleste af regeringens forslag i udspillet bygger på anbefalinger fra en enig affaldssektor, er der mange elementer og detaljerede forhold, som endnu er usikre, og som man bør overveje nærmere sammen med de relevante parter. KL gør opmærksom på, at udspillet initiativer om forbrænding og deponering, ikke er omfattet af de fælles anbefalinger fra Miljøministerens arbejdsgruppe. Disse initiativer har branchen ikke været inddraget i, og der er heller ikke bred støtte til dem. Det er en stor reform, der omfatter knap halvdel af den samlede affaldsmængde og der er behov for velovervejede løsningsforslag, der kan fungere i praksis.

Udspillet rummer en række udfordringer på en række områder som nu skal konkretiseres. De løsninger der findes for de enkelte områder kan på flere punkter få konsekvenser i et andet. Centralt står affaldsrammedirektivet og en række elementer der er indeholdt i dette direktiv. Før indholdet i direktivet er kendt, er forudsætningerne for et nyt regelgrundlag for bl.a. forbrændingsområdet reelt set ukendte. Dette gælder også elementer omkring bioaffald og affaldsforebyggelse.

KL deltager gerne i at finde brugbare løsninger i det lovforberedende arbejde.

Hvad KL ikke bakker op om i udspillet

Vi kan ikke støtte at der oprettes et affaldssekretariat, som bl.a. skal benchmarke forbrændingsanlæg og deponeringsanlæg. Vi bør afvente at EU's affaldsrammedirektiv afklares, så forudsætningerne for fx kommunal anvisning af forbrændingsegnet affald fra erhverv er kendte. Et affaldssekretariat kan i værste fald føre til en unødigt bureaukratisering af den offentlige del af sektoren, i stedet for en effektivisering. Rollefordelingen og ansvaret for affaldsbehandlingen vil komme til at ligge mellem 2 stole. Det vil ikke længere være entydigt, hvem det er der har ansvaret for affaldet. Hvad skal kommunens fremtidige rolle være, og hvornår kan affaldssekretariatet overtage kommunens rolle?

KL kan ikke støtte ophævelse af hvile-i-sig-selv og prisloftsregulering af deponeringsanlæggene. Der er behov for et bedre beslutningsgrundlag, både hvad angår deponeringskapacitet og -behov og hvad angår vilkår og økonomi ved midlertidig nedlukning. Ligesom der bør være mere fokus på miljøkonsekvenser. At indføre prisloftsregulering, benchmarking og mulighed for overskud for en så begrænset (i økonomisk forstand) sektor, og miljømæssig vigtig sektor, synes at ligne hasard spil om meget små penge.

Vi kan ikke støtte en for stram fortolkning af myndighed og driftsadskillelsen. Der skal findes praktiske løsninger på opgaver med fx at anvise og klassificere affald på anlæg og genbrugsstationer og på de myndighedsopgaver, der er tæt forbundet med f.eks. drift af indsamlingsordninger. Det er afgørende at præcisere, hvordan disse opgaver kan finansieres, og det er vigtigt at afklare rollefordelingen om hvem der skal varetage "et effektivt tilsyn" - og hvad skal der føres tilsyn med i fremover.

At selskabsgørelse af forbrændings- og deponeringsanlæg forstås som udskillelse i juridiske enheder kan vi heller ikke støtte. En regnskabsmæssig opdeling vil være det mest effektive.

For lidt fokus på miljø, affaldsforebyggelse og finansiering af innovation

Vi mener der er for lidt fokus på konsekvenser for miljøet i forhold til effektivisering. En nærmere beskrivelse af sammenhæng mellem udspillet og affaldsforebyggelse og sikring af miljømæssige innovative tiltag som vil styrke affaldssektoren, herunder finansiering savnes. Innovation skal understøttes af puljer, der understøtter de miljøpolitiske mål. KL ser frem til at samarbejde om affaldsforebyggelse m.m., når indholdet i affaldsrammedirektivet er kendt og arbejdet med en ny affaldsstrategi for 2009-12 skal udarbejdes.

En væsentlig faktor for effektivisering er samlet adgang til data og viden på affaldsområdet

Med den forholdsvis omfattende reform flyttes en del opgaver fra kommune til stat, mens kommunerne samtidig får nye opgaver. De statslige myndigheder skal fastlægge regler for genanvendeligt erhvervsaffald, godkende indsamlere og transportører, varetage affaldsregistrering og vedligeholde regulativparadigmaet. Kommunerne skal til gengæld føre tilsyn med, at de nationale regler overholdes, klassificere affald og måske kvalitetssikre de registrerede affaldsdata. Også de private parter får nye betingelser med det nye marked for genanvendeligt erhvervsaffald. Teknologudviklingen inden for genanvendelse bliver i højere grad behandlingsvirksomhedens og indsamleres ansvar. Det er vigtigt at der sikres en god sammenhæng og et fælles grundlag for varetagelsen af de nye opgaver, og der er behov for, at sikre en vidensdeling, der kan understøtte erfaringsudveksling og innovation i affaldssektoren – mellem alle parter – offentlige som private. KL anbefaler derfor, at der sikres en fælles vidensenhed, der rummer og giver adgang til alle relevante affaldsdata og viden – og som har sammenhæng med øvrig digital miljøforvaltning, herunder den nye miljøportal.

Samspelet mellem affald, energi og miljøforbedringer

Endelig bemærker vi, at udspillet har for lidt fokus på samspelet mellem affald og energi og for lidt konkrete forslag om hvordan det bedste grundlag for en fleksibel kapacitetsplanlægning på forbrændingsområdet skabes. Der er behov for en samfundsmæssig planlægning, der dækker både miljø og energi, og som kan medvirke til at sikre mest miljø for pengene: Hvilke varmemarkeder skal baseres på affald?, Er det miljømæssigt fornuftigt at kraftværkerne medforbrænder affald etc. Konsekvenser af Regeringens energiplan – afbrænding af affald på kraftværker mv. er ikke belyst i udspillet. Ej heller en konkretisering af kommunernes rolle i forbindelse med satsning på anden generationsbio-brændsel. Skal der fx sættes nationale mål for specifikke biomasse-affaldsfraktioner: affaldstræ, slam fedt, o.a.

- ./ Vi har udarbejdet specifikke bemærkninger til udspillets enkelte elementer, der fremgår af vedhæftede bilag: Specifikke bemærkninger til Regeringsudspil om Den nye affaldssektor af 15. marts 2007, Jnr. 10.06.02 I04.

Med venlig hilsen

Anders Christiansen

NOTAT

Specifikke bemærkninger til Regeringsudspil om: Den nye affaldssektor

KL har følgende at specifikke bemærkninger til de enkelte initiativer i udspillet om den nye affaldssektor.

Adskillelse af kommunernes rolle som myndighed og driftsherre

Regeringen vil sikre, at kommunernes rolle som myndighed og driftsherre er klart adskilt på affaldsområdet - også i praksis. KL bakker op om at adskille myndighed og drift forstået som en klar adskillelse af kommuner og fælleskommunale selskaber. Det er kommunen, der har det overordnede ansvar.

Myndighedsopgaver på affaldsområdet kan defineres som:

- fastlægge serviceniveau i forbindelse med affaldsordninger og ansvar for bortskaffelse af affald, herunder tilstrækkelig kapacitet
- at vedtage affaldsregulativer og affaldsplan
- at fastsætte affaldsgebyrer efter MBL § 48
- at udøve virksomhedstilsyn
- at træffe afgørelser i form af påbud, forbud og tilladelser

KL mener der er behov for, at kommunen kan få udført sagsforberedende og sagsopfølgende opgaver af bl.a. de fælleskommunale selskaber o.a. Det skal være en rollefordeling, der fungerer i praksis. Der skal findes praktiske løsninger på opgaver med at anvise og klassificere affald på anlæg og genbrugsstationer.

Den 15. marts 2007

Jnr 10.06.02 104
Sagsid 000170509

Ref ACH
ach@kl.dk
Dir 3370 3411

Weldekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/11

Der er en betydelig gråzone mellem myndigheds-, og driftsopgaver, og derfor bør man ved adskillelse holde sig formålet for øje.

Der bør i adskillelsen være forståelse for, at mange af de nuværende gode affaldssystemer bygger på et samspil mellem myndighed og drift, og at en fortsat udvikling heraf er afhængig af dette samspil. Derfor bør der for kommunerne være visse muligheder for hensigtsmæssigt samspil mellem myndighed og drift. Og det er vores opfattelse, at det kommunale demokrati og selvstyre er i stand til at håndtere denne opgave, så der ikke sker en u hensigtsmæssig sammenblanding.

Vi er enige i udspillet bemærkninger om, at fælleskommunale selskaber ikke skal kunne tildeles myndighedskompetence, idet myndighedsopgaver dermed fjernes fra den direkte demokratiske beslutningsproces i kommunerne.

Vi anbefaler at de konkrete opgaver som kan løses af fælleskommunale selskaber o.a., som beskrevet fx i Reno-sams ideoplæg: Myndighed & drift på Affaldsområdet (s. 3 og 4) kommer med i lovbemærkningerne, når udspillet fra Regeringen skal omsættes i et lovforslag.

Kommunernes rolle som myndighed og drift skal adskilles klart, hvilket vi mener langt hen allerede er sket. Vi efterlyser i stedet klare svar på: Hvilke opgaver forsvinder fra kommunerne og kommer der nye til?

Styrket konkurrence og ny ansvarsfordeling for genanvendeligt erhvervsaffald

Forslaget om at indføre frit valg for virksomhederne til at aflevere affaldet til godkendte anlæg/indsamlere og til at anvende godkendte transportører hilses velkomment. I mange kommuner praktiseres anvisningsordningen i forvejen stort set på denne måde. Der er allerede i dag generelt frit valg af anlæg til genanvendeligt erhvervsaffald. Regeringens udgangspunkt om at affaldsproducenterne i dag kun har begrænset valg af anlæg til genanvendeligt erhvervsaffald er derfor ganske simpelt ikke rigtig.

Der er udfordringer om tilsyn med fx indsamlere og gebyrfinansiering af erhvervsaffaldskonsulenter, der skal løses, så en høj genanvendelse fortsat sikres. KL er enig i, at genanvendeligt affald skal defineres med nationale mål for affaldet. Hvordan mål for genanvendelsen mellem de erhvervs mæssige kilder fordeles, er en udfordring der skal løses. De fremtidige krav til godkendelse af genanvendelses anlæg, transportører og indsamlere skal være lette at håndhæve for kommunen. Det er afgørende at kommunernes rolle i forbindelse med tilsyn er fuldstændig klar. Med opgave- og strukturrefor-

men er antallet af kommuner reduceret. Det betyder at de tilbageværende kommuner er større og har mere kompetence end før. Det bør afklares hvad denne kompetence skal bruges til og hvem der skal være tages "et effektivt tilsyn" og hvad der skal føres tilsyn med.

Et nationalt register for transportører, indsamlere og genanvendelses anlæg, som affaldsproducenterne kan vælge blandt, anses for en administrativ forenkling. Det bør dog følges af en klar præcisering af et kommunalt ansvar for tilsyn med håndteringen af det genanvendelige affald i alle led. KL ønsker at kravene om kildesortering og genanvendelse af affaldet hos affaldsproducenten præciseres. Det bør præciseres hvem der har ansvaret for evt. at give eller inddrage en tilladelse/autorisation. En løsning på sidstnævnte forhold kunne fx være, at der kan indføres noget a'la et klippekort og en indberetningspligt for kommunerne.

Det er vigtigt, at data i registeret er opdaterede, kvalitetssikrede, samlede og tilgængelige for kommunerne bl.a. i forbindelse med det genanvendelige affald, affaldsplanlægning og tilsyn. Systemet bør sammentænkes med affaldsdatamodellen, hvad angår behandlings- og genanvendelses anlæg. KL anbefaler at data er tilgængelige ét sted, så viden kan deles.

Det er fortsat kommunernes ansvar at klassificere affaldet, og det bør således også være kommunerne, der fører tilsyn med sortering og bortskaffelse af affaldet. Desuden skal der stilles de nødvendige redskaber til rådighed for, at kommunerne kan føre et effektivt tilsyn.

Der skal tages beslutninger om hvad en affaldsindsamler må blande sammen af genanvendelige affaldsfraktioner. KL forudser, at flere affaldsproducenter ønsker at blande affaldet sammen med henblik på efterfølgende sortering. Dette vil (i nogle tilfælde) forringe mulighederne for genanvendelse, og det vil være vanskeligt at udarbejde standardkrav til håndtering af blandet affald. Der bør opsættes retningslinier for hvilke miks af genanvendeligt affald, der er genanvendeligt i reguleringsmæssig forstand. Hvilke muligheder er teknologisk tilstede, herunder de internationale erfaringer.

På udvalgte områder bør det i fremtiden også være muligt at oprette eller fastholde egentlige indsamlingsordninger, hvor der er kommunen der har ansvaret. Oprettelsen af indsamlingsordninger skal være undtagelsen fra den generelle markedsføring af det genanvendelige erhvervsaffald. Der kan fx indføres en passus om at det kun kan ske i forbindelse med mindre anlæg, forsøgsanlæg eller efter aftale med Miljøstyrelsen. Det skal i den forbindelse præciseres hvad en indsamlingsordning er, således, at alle eksisterende hybrider af indsamlingsordninger undgås.

Det er en klar kommunal erfaring, at større konkurrence øger behovet for offentlig opmærksomhed på håndteringen af affaldet. KL formoder, at den kommunale anvisning kun bortfalder for de affaldstyper og fraktioner, der angives som genanvendelige i de nationale bestemmelser, og at konkrete anvisninger af ganske bestemte affaldstyper/fraktioner og -mængder i bestemte genanvendelsesprojekter dermed fortsat vil være en kommunal opgave.

Det bemærkes, affald er en emission på linie med fx spildvand – hvorfor tilsynet på dette område skal være på fuld højde med tilsynet i forhold til andre emissioner. Det kommunale tilsyn kan således også være med til at sikre en kobling til affaldsforebyggende initiativer på virksomhederne.

Myndighedsopgaver er normalt skattefinansierede. Vil kravet om adskillelse af myndighed og drift betyde merudgifter til kommunerne?

Af udspillet fremgår at staten vil opkræve gebyrer til de opgaver, som staten skal overtage og varetage. Får kommunerne mulighed for at finansiere "myndighedsopgaver", som i dag og finansiere opgaver via gebyrer?

Genanvendeligt farligt affald

KL er kun delvis enig i forslagene om farligt affald fra erhverv, herunder at virksomheder skal kunne aflevere mindre mængder farligt affald på de kommunale genbrugspladser. De kommunale ordninger bør kunne opretholdes. Frit valg for virksomheder gælder kun genanvendeligt farligt affald. Kommunen vil fortsat have pligt til at anvise farligt affald (ikke genanvendeligt) til forbrænding og deponering. Vi finder det problematisk at opstille forskellige regelsæt for genanvendeligt og ikke-genanvendeligt farligt affald.

For det første vil det i mange tilfælde være meget vanskeligt at skelne mellem genanvendeligt og ikke-genanvendeligt farligt affald. Dernæst vil mange kommuner anvende den såkaldte KL-model for administration af det ikke-genanvendelige farlige affald.

Med KL-modellen har der allerede udviklet sig et frit marked for bortskaffelse af farligt affald, og med en national ordning for det genanvendelige farlige affald vil affaldsproducenterne komme til at opleve to ens systemer (et lokalt og et nationalt) for forskellige typer af farligt affald.

Det foreslås derfor, at affaldsproducenterne gives samme muligheder for alle typer farligt affald med frit valg af affaldstransportører og -behandlere fra et nationalt register, og at der tillægges kommunerne en klar tilsynskompetence med, at reglerne overholdes.

Det forudsættes naturligvis, at kommunerne kan videreføre indsamlingsordninger for specielle fraktioner af farligt affald med pligt for virksomhederne til at være tilsluttet - eksempelvis klinisk risikoaffald.

Nye regler, der tillader import og eksport af farligt affald til forbrænding, gør det svært at fastholde en kommunal anvisning til forbrænding, når virksomhederne kan eksportere farligt affald til forbrænding. KL finder derfor, at kommunerne ikke længere kan pålægges et generelt kapacitetsansvar for indsamling og behandling af farligt affald fra virksomheder.

Modtagestationernes fremtidige rolle og mulige finansiering skal afklares. Der er behov for at kommunerne får klare retningslinier i det kommende lovgrundlag, herunder spørgsmål om forsyningssikkerhed og opretholdelse af beredskab ved uheld. En afklaring bør ske i retning af, at modtagestationer bliver rene driftsenheder, hvor der ikke udføres myndighedsopgaver.

Brug af genbrugspladser

Regeringens udspil bygger videre på enigheden i affaldssektoren om at give virksomhederne adgang til kommunale genbrugspladser på lige fod med private husstande. Vi imødeser en drøftelse af genbrugsstationernes status i fremtidens affaldssektor. Dette ikke mindst i lyset af de stigende mængder, som håndteres via stationerne og de nye ordninger med emballager m.v. som jo forudsættes afleveret på stationerne. Det bør i tilknytning hertil ikke glemmes, at genbrugsstationerne oprindeligt er skabt til og betalt af privatkunderne. Det er i dag ikke et krav i lovgivningen, at landets kommuner skal have genbrugsstationer, selv om flere og flere opgaver løses via de kommunale genbrugsstationer.

Vi er enige i, at virksomheder skal have adgang til de kommunale genbrugspladser. Udfordringerne er at finde en finansieringsmodel, der er retfærdig for både husholdninger og virksomheder, og som kan administreres enkelt af kommunerne. Udgangspunktet er et tilrådighedsgebyr. Prisdifferentiering mellem kundegrupper bør være en mulighed. Brugerundersøgelser kan evt. hjælpe med at skabe en mere retfærdig fordeling af byrderne.

Vi skal i denne forbindelse henvise til at Østre Landsret den 30. januar 2004 har vurderet at et gebyr til erhvervsvirksomheders brug af genbrugsstationer beregnet på grundlag af en arealberegning af erhvervsareal er rimelig og lovlige. Endvidere præciserer dommen at der ikke i lovgivningen ses at være et krav om ensartede gebyrer i forhold til ensartede brugergrupper. Gebyrer skal blot være rimelige i forhold til den ydelse, som stilles til rådighed. Denne gebyrmodel giver således mulighed for en enkel og effektiv administration.

Vi er i princippet enige i, at det vil give god fleksibilitet for virksomhederne at have adgang til genbrugspladserne med de mindre mængder affald. Når genbrugspladser benyttes af både private husstande og erhverv, ser vi ingen praktisk mulighed for at undgå krydssubsidiering i et eller andet omfang. Ligeledes vil der blive problemer med at foretage en statistisk korrekt adskillelse af affaldsmængderne fra henholdsvis private og erhverv, ligesom der i visse tilfælde af hensyn til det kommunale miljøtilsyn formentlig skal udstedes en eller anden dokumentation til virksomhederne for aflevering af farligt affald. En mulig løsning kunne være at se på definitionerne af affald.

Det er korrekt, at mange kommuner allerede i dag tilbyder virksomheder adgang til genbrugspladserne, men det er vores indtryk, at det flere steder er indført, fordi man alligevel ikke på genbrugspladserne kan skelne mellem erhvervsaffald og husholdningsaffald, og flere steder har sammenblandingen efterfølgende givet anledning til, at man nu har problemer med at afgrænse de leverede mængder fra den enkelte virksomhed.

I nogle kommuner er der i dag ikke adgang for virksomhederne på de kommunale genbrugspladser. Der kan frygtes alvorlige kapacitetsproblemer, hvis der tillades adgang for erhverv på de nuværende pladser. De godkendte indsamlere må forventes, at prioritere større affaldsproducenter frem for de små og mindre store virksomheder, på samme måde som udviklingen har været omkring farligt affald og konsekvenserne heraf for modtagestationernes vedkommende. Med flere genbrugsstationer - bedre åbningstider - og fri adgang for erhverv med mindre mængder må det forventes, at den samlede tilførsel af erhvervsaffald vil stige til genbrugsstationerne, hvilket er godt for affaldssorteringen og dermed miljøet.

Derfor ønsker KL, at kommunerne også bør kunne leve op til ønsket om at give virksomheder adgang til genbrugspladser ved at etablere en eller flere specielle genbrugspladser for både private og/eller erhverv.

Færre og enklere kommunale regler om affald

Regeringens forslag om færre og enklere kommunale affaldsregulativer hilses velkomment. Antallet af regulativfastsatte ordninger er faldet væsentligt som følge af opgave- og strukturreformen. Det pointeres at antallet af ordninger i kommunerne hænger tæt sammen med de krav, der stilles til kommunerne om at etablere regulativfastsatte ordninger.

Det er afgørende at afklare definitioner og begreber. I den forbindelse kunne det være hensigtsmæssigt at afklare, hvorvidt det fx er nødvendigt at kunne skelne mellem de erhvervsmæssige kilder for aflevering af ikke farligt

affald på genbrugsstationerne. KL foreslår at igangsætte arbejdet omkring centrale begreber og definitioner i regi af sektorstandardiseringsudvalget om affald under Danmarks Miljøportal. Et udgangspunkt for drøftelserne kunne være at tilpasse definitioner til EU's statistikforordning.

KL pointerer også, at det er vigtigt at kommunerne kan igangsætte lokale initiativer via de kommunale regulativer. Vi deltager gerne i udformningen af regulativsystemet, med bidrag fra kommunale eksperter.

Enkel og effektiv indberetning af data om affald

Den hidtidige kommunale indsats for indsamling og behandling af affaldsdata er i dag meget forskellig fra kommune til kommune til stor frustration for de forskellige indberettere. Derfor hilses et landsdækkende indberetningssystem velkomment.

Kommunerne har mangeårig erfaring med indsamling og brug af affaldsdata fra såvel transportører som modtageanlæg. I den forbindelse vil vi pege på, at det er et administrativt stort arbejde i det hele taget at få indsamlet alle data og at få sikret dataenes kvalitet, og vi forudser, at det kan være vanskeligt at gøre dette uden en betydelig lokal indsats.

Det er meget afgørende for kommunernes brug af data i forbindelse med tilsyn, forskelligt planlægningsarbejde m.v., at man til stadighed har forholdsvis nye og opdaterede data til rådighed, og at disse data er valide og tilstrækkelig detaljerede. Det er derfor vigtigt, at data er opdaterede, kvalitetssikrede, samlede og tilgængelige for kommunerne. Endvidere er det vigtigt at tænke i løsninger der gør det muligt entydigt at kunne identificere den adresse hvorfra affaldet kommer. Affaldsstrømmen skal kunne følges fra affaldsproducent til behandlingsanlæg. Et samlet centralt indberetningssystem vil uden tvivl give administrative lettelser. Data skal være tilgængelige ét sted sammen med det nationale register, regulativ system m.v. så viden kan delagtiggøres. Der skal etableres en kobling til Danmarks Miljøportal.

Det er KL's vurdering, at det er begrænset, hvor mange kommuner der har prioriteret området særlig højt, og derfor vil den samlede lettelse efter vores opfattelse være begrænset. Det kan derfor bekymre, når det anføres, at det er her, man i særdeleshed forventer økonomiske besparelser. Derimod ser vi en stor fordel i, at flere kommuner kan komme til at gøre brug af relevante og troværdige data i modsætning til de nuværende ISAG-data, der primært har haft fokus på nationalt niveau. Nye teknologiske løsninger kan sikre, at der direkte kan foretages registreringer fx via SMS. Dette betyder at kvalitet og mængde af de enkelte læs i princippet kan indberettes til en fælles database. Der er vigtigt, at der med den nye model kan skabes en sammenhæng

i affaldsplanlægningen fra lokalt, kommunalt og regionalt til nationalt niveau.

Gennemsigtige kommunale affaldsgebyrer

Der lægges i udspillet op til, at det i fremtiden skal være nemmere for borgere og virksomheder at se, hvilken service de modtager for det kommunale affaldsgebyr, og det skal være nemmere at gennemskue, hvad de enkelte ordninger koster. Den nye kontoplan for det kommunale renovationsområde er taget i brug fra 1 jan. 2007.

KL er enige i, at det er udmærket med en sådan gennemsigthed i de kommunale affaldsgebyrer, men gebyrerne afspejler jo meget forskellige services. En frivillig benchmarking med henblik på at udveksle erfaringer og lære af hinanden er fint.

En effektiv forbrændings og deponeringssektor

I udspillet er der beskrevet mange nye initiativer, som efter regeringens opfattelse vil føre til en mere effektiv forbrændings- og deponeringssektor. Initiativerne er imidlertid beskrevet på et meget overordnet niveau, og det er derfor vanskeligt at forholde sig til det konkrete indhold. Inden der foretages yderligere på området, bør affaldssektorens parter derfor samarbejde om et mere detaljeret oplæg. Initiativerne i udspillet har jo netop ikke været forhandlet og debatteret med sektorens parter.

For forbrænding og deponeringsanlæg foreslår regeringen, at anlæggene skal gøres til selvstændige selskaber, at de skal aflægge regnskab efter årsregnskabsloven og etablere åbningsbalance. Sideordnede aktiviteter skal udskilles, og et Affaldssekretariat med systemansvar skal oprettes, hvor anlæggene skal benchmarkes.

Vi mener det vil være godt at skabe en mere gennemsigtig og adskilt økonomi for forbrændingsanlæg og deponeringsanlæg og øvrige sideaktiviteter (fx genbrugspladser). KL pointerer, at krav om adskillelse af økonomien mellem sideaktiviteter skal afvejes i forhold til aktivitetens størrelse og det administrative arbejde med at skille tingene ad. Vi kan anbefale en praksis med funktionsopdelt regnskabsmæssig adskillelse af sideordnede aktiviteter. En juridisk adskillelse vil føre til mere bureaukrati, med oprettelse af en række selskaber.

Benchmarking fungerer godt som en frivillig løsning. Derimod er der ikke gode erfaringer med detaljerede statslige benchmarkingkrav, der hurtigt kan medføre mere bureaukrati end effektivisering.

KL har noteret sig, at de 300 mio. kr. der nævnes i effektiviseringspotentiale på side 14 i udspillet, ikke forventes at blive realiseret med de forslag der er indeholdt i udspillet.

Forbrændingsanlæg

Vi er enige i, at anlæggene skal aflægge regnskab efter årsregnskabsloven og etablere åbningsbalance. Økonomisk adskillelse kan ske ved en regnskabsmæssig opdeling. Principperne i årsregnskabsloven kræves allerede delvist anvendt på forbrændingsanlæg.

Forbrændingsanlæggene kan forvente nye initiativer, så snart EU's forslag til affaldsrammedirektiv er forhandlet færdigt. Signalerne tyder på øget liberalisering. Derfor mener vi, at det er spild af ressourcer at igangsætte statslige benchmarkingkrav og et affaldssekretariat, der i løbet af få år kan blive irrelevant.

Særligt for forbrænding foreslår Regeringen, at anlæggene forberedes på en ny organisering, og at Regeringen vil fremlægge yderligere initiativer, når EU's forslag til nyt affaldsrammedirektiv er forhandlet færdigt.

Der er siden arbejdsgruppens rapport fra december 2004 arbejdet med frivillig benchmarking, hvor forbrændingssektoren har høstet væsentlige effektiviseringsgevinster.

Deponeringsanlæg

Særligt for deponering foreslår regeringen, at kommuner skal samarbejde i regioner om kapaciteten, og at virksomheder skal have frit valg inden for regionen. Hvile-i-sig-selv skal erstattes af prisloftregulering, og en række deponeringsanlæg nedlukkes midlertidigt.

Det anføres, at formålet med selskabsgørelse er at gøre sektoren mere gennemsigtig i økonomisk henseende. Efter vores opfattelse kan det i mange tilfælde med små deponeringsanlæg og med samdrift med flere andre aktiviteter være særdeles uhensigtsmæssigt med en selskabsgørelse af deponeringsdelen.

Den økonomiske adskillelse og gennemsigtighed bør i sådanne tilfælde kunne ske alene ved regnskabsmæssige opdelinger. Vi skal derfor anbefale, at der på tilsvarende vis som i lov om naturgasforsyning (§§ 2 og 5) ved mindre anlæg og mindre omfattende aktiviteter gives adgang til at opnå dispensation for kravet om selskabsudskillelse.

Mulighederne for at effektivisere deponeringssektoren ved eventuelt at foretage midlertidige nedlukninger bør naturligvis undersøges. I den forbin-

delse må vi dog henlede opmærksomheden på, at mange deponier drives i et effektivt samspil med andre affaldsaktiviteter som f.eks. kompostering af haveaffald, knusning af byggeaffald, jordkartering m.v. Ved udelukkende at fokusere på deponeringsaktiviteten kan man således risikere at påføre de tilbageværende aktiviteter betydelige omkostningsstigninger.

Endvidere advares imod, at prioriteringen af udnyttelsen af deponeringskapaciteten fortrinsvis sker ud fra økonomiske hensyn. Der bør efter vores opfattelse også tages vidtgående miljømæssige hensyn, herunder bl.a. hensyn til mulighederne for celledeposering af hensyn til eventuel senere udnyttelse af det deponerede affald. Ved en midlertidig lukning af et deponi skal der lægges op til at den samlede miljømæssige gevinst ved lukningen vurderes

Etablering af et affaldssekretariat til bl.a. at administrere en økonomisk regulering af deponeringsanlæggene som afløsning for hvile-i-sig-selv-princippet anses for særdeles bureaukratisk, og vi vil opfordre til, at man opgiver tanken om denne centrale fastsættelse af prislofter for deponeringsanlæggene.

KL finder, at en ophævelse af hvile-i-sig-selv til fordel for prislofter er problematisk. Dette specielt når det indføres samtidig med en væsentlig reduktion i antallet af deponeringsanlæg efter 16. juli 2009, fordi det gør det svært at fastlægge et prisloft, som oftest er baseret på historiske priser.

I baggrundsrapporten om deponering er der angivet en tidsplan for initiativer. Af den fremgår det, at der ikke vil komme en udmelding om de deponier der skal lukke eller holde pause før efter 2009. Nogle kommuner som fx Helsingør Kommune vil investere millionbeløb, der gør dem i stand til at overholde kravene i 2009. Derefter kan kommunen risikere, at den ikke får lov til at fortsætte driften. Det er helt urimelige vilkår. Vi skal derfor pointere, at der bør etableres et bedre beslutningsgrundlag, der inddrager kapacitet, behov og vilkår samt tekniske, økonomiske og juridiske konsekvenser, før man midlertidigt lukker deponeringsanlæg.

Vi har forstået at begrebet regioner ikke skal tolkes snævert.

Innovation

Regeringen vil fremme udviklingen af miljøeffektive teknologier, og der peges på initiativer til en mere fleksibel udnyttelse af energien i affaldet og til at understøtte markedsetableringen af nye behandlingsteknologier.

I den forbindelse henledes opmærksomheden på det kompetencepotentiale,

der på affaldsområdet findes blandt de kommunale praktikere, og vi vil opfordre til, at der skabes muligheder for at udnytte denne kommunale know-how i udviklingen af affaldssektoren.

Der savnes finansieringsmuligheder. Alt andet lige kan det konstateres, at "en pose penge og en koordinerende medarbejder fra Miljøstyrelsen" betyder meget for, om der igangsættes innovative projekter.

Derfor vil det være nærliggende at tilføre branchen en del af provenuet fra affaldsafgiften til at udvikle og koordinere indsatsen med innovation og vidensdeling, herunder udvikle løsninger i affaldssektoren i Danmark. Alternativer er at der lægges et beløb oven i den eksisterende affaldsafgift.

I kommunerne er der fra såvel indenlandske som udenlandske projekter gode erfaringer med udvikling og eksportfremstød på affaldsområdet i et samspil mellem offentlige og private virksomheder, og vi ser gerne, at sådanne relationer fortsat understøttes med henblik på udvikling af sektoren.

Der er behov og fortsat muligheder for udvikling af affaldssektoren, så man også her kan få gjort en større indsats for at løse nogle af de globale miljø- og ressourceproblemer. I den forbindelse kan det afslutningsvis nævnes, at vi i udspillet savner initiativer til nedbringelse af affaldsmængderne. Effekten af sådanne initiativer vil give umiddelbare miljø- og ressourcemæssige gevinster.

KL ser med forventning frem til at følge udviklingen af de beskrevne initiativer, og vi vil gerne bidrage til en sådan yderligere udvikling af affaldssektoren.

LANDBRUGSRÅDET

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

16. marts 2007
MOL
Tlf 33 39 42 94
Fax 33 39 45 15
mol@landbrug.dk

att. "Jord & Affald"

Bidrag til høring af regeringens udspil om Den nye affaldssektor

Det udsendte udspil om Den nye Affaldssektor vurderes at være et godt udspil, som indeholder en del gode elementer. Dog er initiativerne stadig overordnet beskrevet, hvorfor Landbrugsrådet tager forbehold for også at deltage ved den senere konkrete udmøntning af den efterfølgende regeldannelse.

Landbrugsrådet støtter en udvikling af affaldssektoren, så flere aktører kan bidrage til teknologiuudvikling og systemudvikling med henblik på udnyttelse af ressourcer m.v..

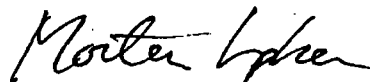
- Uanset, at Miljøstyrelsen på dialogmødet den 12. marts 2007 meldte ud, at regeringens udspil ikke skal ses i sammenhæng med behovet for en teknologisk udvikling på området, udvikling af affaldsbegrebet eller miljøhensyn og -mål omkring affaldshåndtering, vil der i forlængelse heraf være brug for at arbejde med rammebetingelser, der kan give muligheder for vækst i en "ressourcegenanvendelsessektor" på private hænder. Endvidere vil færdigforhandlingen af EUs affaldsdirektiv have stor indflydelse på affaldssektoren – som det jo også bemærkes i udspillet, som jo netop af den årsag ikke peger på løsninger omkring forbrændingssektoren.

Der skrives i oplæggets afsnit om effektiv service og administrativ forenkling, at der skal ske en effektiv indberetning af data om affald. Der peges i udspillet på, at dette bl.a. kan foregå gennem de grønne regnskaber. Det skal derfor kommenteres, at de grønne regnskaber i øjeblikket er i gennem et undersøgelsesarbejde i en bredt sammensat arbejdsgruppe under Miljøstyrelsens direktør, hvor administrative forenklinger er udgangspunktet. Ligeledes er det et

fokuspunkt, at der kun arbejdes med de væsentlige punkter for den enkelte virksomhed. Endvidere er det kun et ganske lille antal virksomheder, som er pligtige at aflevere et grønt regnskab. I formuleringen i regeringens oplæg lægges der op til, at virksomhederne skal dokumentere deres miljøbelastning. Dette bør ikke føre til, at der gennemføres et producentansvar for affald og restprodukter i Danmark.

Virksomhedernes godkendelsesmyndigheder skal i forbindelse med godkendelsesarbejde tage stilling til virksomhedernes affaldshåndtering. I den forbindelse er det fremover vigtigt, at dette arbejdet bør afspejle den nye vinkel i affaldsarbejdet, hvor fokus nu bør være at sikre at der tages hensyn omkring den genanvendelige affald, og at eventuelle vilkår herom fremmer en fleksibel videreformidling af genanvendelige ressourcer.

Med venlig hilsen

Morten Løber

Hørings svar til regeringens udspil

om

Den nye affalds sektor.

1. Den fremtidige danske affalds sektor.

Regeringen har udsendt et udspil om affalds sektorens fremtidige organisering, herunder og især, en række udspil til ændring af den hidtidige praksis i forbindelse med affaldshåndteringen i Danmark..

Udspillet indeholder forslag til en række ændringer, der overvejende tager afsæt i de anbefalinger, der blev fremført i rapporten :

*En effektiv affalds sektor -
Anbefalinger fra arbejdsgruppen om organisering af affalds sektoren.*

Denne arbejdsgruppe bestod stort set af repræsentanter for samtlige aktører og interesseorganisationer indenfor den danske affalds sektor, som på en række områder nåede frem til fælles anbefalinger, der blev nedfældet i ovennævnte rapport, og fremsendt til videre behandling i Regeringen.

Det er derfor ikke overraskende at Regeringens udspil langt af vejen følger disse anbefalinger, men det er samtidig skuffende, at Regeringen ikke i højere grad benytter sig af chancen for at præsentere et mere omfattende, og i nomi i/s' optik, stærkt påkrævet udspil til en mere gennemgribende liberalisering af den danske affalds sektor.

nomi i/s skal efterfølgende redegøre for vore synspunkter i forbindelse med de enkelte regeringsforslag, som vi langt af vejen kan støtte og anbefale.

Samtidig vil vi præsentere en række tiltag som efter vor mening vil medføre en klar forbedring af den danske affaldshåndtering, og samtidig styrke og understøtte Regeringens ønske, om større konkurrence, øget effektivitet, mere innovation og indførelse af nytænkning/ny teknologi i den danske affalds sektor.

2. Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald.

Vi kan generelt støtte Regeringens udspil på dette område, herunder de initiativer der foreslås igangsat.

I tillæg til ovenstående er vi imidlertid af den opfattelse at regeringens ønske om styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på erhvervsaffaldsmarkedet kun kan opnås hvis alt erhvervsaffald "stilles frit".

Dette vil indebære at også forbrændingseget erhvervsaffald bliver konkurrenceudsat, i et marked hvor erhvervsvirksomheder frit kan vælge behandlingsanlæg.

For at sikre gennemsigtighed og hindre krydssubsidiering skal de behandlingsanlæg der i dag ejes og drives af kommuner/fælleskommunale samarbejder, udskilles i selvstændige økonomisk enheder hvor årsregnskabsloven skal være gældende for den økonomiske afrapportering.

3. Effektiv service og administrativ forenkling.

Også på dette område kan vi støtte og anbefale Regeringens udspil.

I nomi i/s har vi allerede taget udfordringen op, og skabt forudsætningerne for den ønskede forenkling og effektivisering.

I forbindelse med de ændringer der blev affødt af kommunalreformen, har vi i tillæg hertil foretaget en organisatorisk ændring, der sikrer en klar adskillelse mellem de borgerrelaterede affaldsopgaver (indsamling af affald fra private husstande og drift af genbrugspladser) og de erhvervsrelaterede affaldsopgaver (affaldsbortskaffelse og affaldsbehandling) i to selvstændige og juridisk adskilte kommunale fællesskaber.

Vi skal anbefale at Regeringen tænker en sådan fremtidssikret opdeling af affaldsopgaverne ind i sit udspil til en ændret organisering af affaldssektoren i Danmark.

En sådan opdeling vil efter vor opfattelse, klart understøtte og lette implementeringen af de mange øvrige forslag, der allerede er indeholdt i Regeringens udspil.

4. En effektiv forbrændings- og deponeringssektor.

Regeringens udspil rummer en række tiltag og udspil til effektivisering af den danske forbrændings- og deponeringssektor.

Vi kan anbefale og støtte de initiativer der er meldt ud, men vi havde gerne set mere markante tiltag især på forbrændingsområdet hvor fri konkurrence, innovation og gennemsigtighed/effektivitet er helt fraværende i den nuværende situation.

Vi ser således gerne en kobling mellem Regeringens nye Energiplan og nærværende forslag til nye initiativer på forbrændingsområdet.

En sådan kobling vil medvirke til en ændret og tiltrængt nydefinition af vore forbrændingsanlæg, således at disse anlæg fremover defineres som energianlæg, i stedet for som i dag, at blive defineret som affaldsbortskaffelsesanlæg.

Vi har imidlertid forståelse for at Regeringen afventer resultatet af de igangværende drøftelser i EU om et nyt affaldsrammedirektiv, inden der for alvor tages hul på debatten om en ændret organisering af de danske affaldsforbrændingsanlæg.

5. Innovation – nye teknologier til affaldsbehandling.

Regeringen vil fremme udviklingen af miljøeffektive teknologier, som kan være med til at løse nogle af de globale miljø og ressourceproblemer. Som et led i denne strategi vil Regeringen bl.a. understøtte, at det i fremtiden vil blive muligt at fremstille biobrændstof af affald.

Tak for denne nyskabende udmelding.

I nomi i/s har vi arbejdet med sådanne miljøeffektive teknologier i flere år, og vi synes det vil være fint hvis disse teknologier kan bidrage til at løse de globale miljø og ressourceproblemer, men vi vil foreslå, at Regeringen starter med at udbrede disse teknologier på det danske affaldsmarked.

I nomi i/s behersker vi en teknologi der kan fordoble energiindholdet af forbrændingsegnet erhvervsaffald, samtidig med at vi reducerer slaggeindholdet med 80 %, og øger genanvendelsen med 30 %.

Taler vi om dagrenovation behersker vi en teknologi hvor vi først udnytter affaldets organiske indhold gennem en bioforgasningsproces hvorefter gassen kan udnyttes til opvarmningsformål eller omdannes til brint.

Efterfølgende omdanner vi den nedtørrede restfraktion til fremstilling af højværdigt brændsel.

Det samlede resultat af denne proces er en fordobling af energigevinsten fra dagrenovationen, sammenlignet med den energigevinst man opnår ved traditionel forbrænding i et dedikeret affaldsforbrændingsanlæg.

Vi medvirker gerne i en proces der kan føre frem til en helt ny måde at "tænke affaldsbehandling på" og vi ser klare muligheder for at sammentænke Regeringens nye udspil på energiområdet, med nærværende udspil til innovation og igangsætning af ny teknologi på affaldsområdet i Danmark.

Holstebro den 16.03.07

nomi i/s